

சனநாயகம்
என்றால்

என்ன

மார்க்
நியுவக
வெள்ளி

320

இதை
SLIPR

பொதுசன கல்வி திகழ்ச்சித்திட்டம்

சனாடுயகம் என்றால் என்ன

ஸ்ரீராம் பி. பிரான்
பிசுப்டர் எஃ.பி.என் (யூனியர்)
மந்தியு இயன்டல்
எாக் பிசுவோவது

தமிழகத்தில்
சௌ. சந்திரசெகரன்
டி. தனராஜ்
மா. சுருணாந்த்

மார்கா நியவக வெலையீடு

1994

பொருளடக்கம்

முதலாம் பதிப்பு 1994

- © பதிப்புரிமை : மார்கா நிறுவகம்
- கணனி அச்சமைப்பு : மார்கா நிறுவக கணனிப் பிரிவு
- அச்சைமைப்பு உதவி : சுதர்வினி பெண்டிக்
- அச்சுப்பதிப்பு : யனி ஆர்ட்ஸ் பிரைவேட் லிமிட்டெட்

விநியோக மற்றும் தொடர்புகளுக்கு :

நியூட்டன் பெர்னாண்டோ
உதவிப்பணிப்பாளர்
வெளியீட்டுப் பிரிவு
மார்கா நிறுவகம்
61, இசிப்பத்தன மாவத்தை, கொழும்பு - 5

Tel : 585186/ 881514

61, Cables : Marga

Tables : 21642 marga CE

Fax : 580585

இருபோசனாச் சுழு

கொட்டிரை சூணாந்தலக
விஷல்டன் வணாசிங்க
நியூட்டன் பெர்னாண்டோ
எஸ் . அன்றன் நோபேட்
பி . பி . எம் . சூணாந்தலக
சுரந் மகும்ய

இங்வெளியீட்டுந் தொடர்நுக்கான நிதியுதவியானது கண்டாவின் சாலைகள் அப்விழுத்து முகவரகந்தனாம் (CIDA) வழங்கப்பட்டது.

முன்னுரை 1

பகுதி 1 : சனநாயகம் என்றால் என்ன

அறிமுகம் 4

I சனநாயகத்தின் வரைவிலக்கணம் 6

மக்களின் அரசாங்கம்
பெரும்பான்மையோர் ஆட்சியும் சிறுபான்மையினர் உரிமைகளும்

II உரிமைகள் 12

மாற்றமுடியாத உரிமைகள்
பேச்சு
சுதந்திரமும் சமயநம்பிக்கையும்
குடியிருமை:உரிமைகளும் பொறுப்புக்களும்
மனித உரிமைகளும் அரசாங்க இலக்குகளும்

III சட்டவாட்சி 21

சமத்துவமும் சட்டமுடியும்
அரசியல் யாப்புக்கள்

IV தேர்தல்கள் 26

தேர்தல்களின் அடையாளம்
சனநாயகத் தேர்தல்கள் என்றால்
சனநாயக நீதிநெறியும் வளங்காசமான எதிர்க்கட்சியும்

V சனநாயகப் பண்பாடு 30

ஒரு குடிசார் பண்பாடு
சனநாயகமும் கல்வியும்
முரண்பாடுகள், சமர்சம், கருத்தொருமிப்பு

VI சனநாயக அரசாங்கம் 36

சனநாயகமும் அதிகாரமும்
தடைகளும் சமுதிலைகளும்
பிரதம மந்திரிகளும் சனாதிபதிகளும்
பிரதிநிதிகள்
பாராளுமன்றங்களும் சனாதிபதிகளும்

VII அரசியல், பொருளியல், பண்மைவாதமும் 43

பங்கேற்றல்
வாக்களித்தல்
அரசியல் கட்சிகள்
எதிர்ப்பு
செய்தித் தொடர்புச் சாதனங்கள்
சன்நாயகமும் பொருளியலும்

முடிவுரை

பகுதி 2 : ஒரு சுதந்திர சமுதாயத்தில் அரசியல்

அறிமுகம் 52

I குடியுரிமையும் அரசியல் பங்கு பற்றலும் 56

தனிமனித்தப் பங்களிப்பு-மக்களின் உரிமைகள்
வாக்களித்தல்

தேர்தல் பிரசார நடவடிக்கைகளில் மக்களின் பங்களிப்பு
தேர்தல் குழுவாகப் பங்களித்தலும் கூட்டுச்சேரும் சுதந்திரமும்
அரசியல் எதிர்ப்பு

II அரசியல் கட்சிகள், பொதுத்தேர்தலும் பிரச்சாரமும் 68

கட்சி முறைமை
அரசியல் கட்சிகளை ஒழுங்கமைத்தல்
கட்சியின் நியமனங்களை வெள்ளெடுத்தல்
பொதுத்தேர்தல் பிரசாரத்தை நடத்தல்

III கொள்கையை உருவாக்கும் ஒருவராக அரசியல்வாதி 77

கொள்கை நிகழ்ச்சித்திட்டம்
பொதுமக்களின் பங்களிப்பும் செல்வாக்கும்

IV தொடர்புச் சாதனங்கள் 86

தொடர்புச் சாதனம் பற்றிய அரசாங்க ஒழுங்கு விதிகள்
அரசியற் செயற்பாட்டில் தொடர்புசாதனங்களின் பங்கு

முடிவுரை 90

முன்னுரை

சன்நாயகத்தின் இயல்பும் கருத்தும் பற்றித் தொடர்ச்சியாக ஜந்து நூல்களை வெளியிடுவதற்கான மார்கா நிறுவனத்தின் முயற்சியில் இவ் வெளியிடு முதலாவதாகும். தகுதி வாய்ந்த படைப்புகளைக் கொண்ட நூல்கள் அல்லது அவற்றிற் சில அத்தியாயங்களின் மொழிபெயர்ப்பைக் கொண்டதாக இத்தொடர்கள் அமைந்திருக்கும் பிரசைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் சன்நாயக சமூகத்தின் பிரதான அமசங்களைக் கற்றுணர்ந்த ஆய்வுகளாக இக்கட்டுரைகள் விளங்குகின்றன. ஆரோக்கியமான சன்நாயகம் எவ்வாறு செயற்படுகின்றது என்பதை விரிவாகவும், அது நிலைத்து நிற்பதற்குத் தேவையான பெறுமானங்களைச் சுட்டிக்காட்டுவதாகவும் இக்கட்டுரைகள் உள்ளன. ஏனைய மனித நிறுவனங்கள் போன்று ஒரு சன்நாயக முறைமையும் தன்னுள் குறைபாடுகளைக் கொண்டுள்ளதென்னும் இன்றும் இது ஒரு சிறந்த அரசாங்க அமைப்பாக உள்ளது என்பதில் பரந்தவான உடன்பாடு காணப்படுகின்றது. இத்தொடரில் வரவிருக்கும் ஜந்து புத்தகங்கள் சன்நாயகம் என் இந்த அதிலையர் நிலையைக் கொண்டுள்ளதென்பதை விளக்குகின்றதுடன் சன்நாயக முறைமையின் சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சினைகளையும் ஆராய்வதாக உள்ளது.

இன்று உலகின் பல பாகங்களிலும் செயற்பட்டு வரும் சன்நாயக முறைமைகளானது ஒரே தன்மை உடையவை அல்ல. நிறைவேற்று விடயங்களிலும், அரசாங்கத்தின் செயற்பாட்டுக்காக உருவாக்கப்பட்ட சட்டவாக்கக் கருவிகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க பல்வகைத்தன்மை காணப்படுகின்றது. பொதுவாக அவை எவ்வறைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன என்பது அடிப்படையான தத்துவம் என்பதுடன் அதிலிருந்தே ஏனைய பொது அமசங்களும் பெறப்படுகின்றது. மக்கள் தமது அரசாங்கத்தைக் கெடுவது செய்யத் தன்னாதிக்கமுடையவர்கள் என்பது தத்துவமாகும். இத்தொடரில் வெளியிடப்படும் ஜந்து நூல்களும், எல்லா சன்நாயகங்களுக்கும் பொதுவான அத்தியாவசியமான கூறுகளை விளக்குகின்றதுடன் பல்வேறு சமூகங்களின் தேவைக்குப் பொருந்தும் வகையில் பல்வேறு அமைப்புக்களைப் பரிசீலிக்கவும் முற்படுகின்றது.

இம் முதலாவது அறிமுகத் தொகுதியானது ஒரு சுருக்கமான விளக்கதைக் கொடுக்கின்றது. சன்நாயக செயற்பாடுகளின் வழிகளும், வெவ்வேறுபட்ட பகுதிகளின் சன்நாயக முறைமையும் எவ்வாறு இடைத் தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ள தெள்பதையும், ஒன்றுக்கொன்று அவை எவ்வாறு ஆதரவளிக்கின்றது என்பதையும் இந்நால் தெளிவாக விளக்குகின்றது.. அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் சில வேறுபாடு கொண்ட மனிதப் பெறுமானங்களையடைய ஏனைய அமசங்கள் தொடர்பாக எல்லாச் சன்நாயகச் செயற்பாடுகளும், அமைப்பும் (ஒழுங்கான முறையில் அரசாங்கங்களைத் தெளிவு செய்தலும், பெரும்பான்மையோர் ஆட்சியையும் கொண்ட) எவ்வாறு காணப்படுகின்றது என்பதை இது விளக்குகின்றது. இத்தகைய அகப் பெறுமானங்களும், உரிமைகளும் பிரிக்க முடியாத சாரமாகவும், சன்நாயகத்தின் மையமாகவும் விளங்குகின்றது. இவையில்லாமல் உண்மையான சன்நாயகம் இருக்க முடியாது. இலங்கையில் கடந்த இருபது வருட அனுபவமானது தெளிவு செய்யப்பட்ட அரசாங்கம் அல்லது சன்நாயக

ஆர்வமானது உண்மையான சனநாயக சமுதாயத்தை நிலை நிறுத்துவதற்குப் போதிய தாக இருக்கவில்லை என்பதை வெளிக்காட்டுகிறது. சக்திவாய்ந்த பெரும்பான்மை ஒன்று சனநாயகரீதியில் தெரிவு செய்யப்பட்டாலும், சனநாயகரீதியான எதிர்க்கட்சியை அழிப்பதற்கும், ஒடுக்குவதற்கும் சனநாயகரீதியற்ற வழிகளைப் பயன்படுத்த முற்பட்டது. இவ் அனுகுழுமறையானது எதிர்க்கட்சியாக இருப்பதற்கு அதன் உரிமையை மறுப்பதாக உள்ளது.

ஒரு எதிர்க்கட்சி எப்பொழுதும் நாட்டின் பெரும்பகுதி மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துவதாக இருக்கிறது. மறுவகையில் எதிர்க்கட்சி மக்களின் முடிவை ஏற்றுக்கொள்ளவும், சனநாயக முறையின் சட்டத்துக்குள் இயங்கவும் தயாராக இல்லை. கிடைக்கக் கூடிய எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களையும் பயன்படுத்தி, நாட்டுக்கு ஒரு நிலையான ஆட்சி யைக் கொடுப்பதற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட கட்சிக்குப் பிரச்சினையை ஏற்படுத்தவும் முயற்சிக்கின்றது. இத்தகைய பலவினங்களிற் சில, ஒரு சனநாயக முறைமையின் உள்ளார்ந்த முறைப்பாடாகும். ஆனால் இலங்கையில் சனநாயக முறைமையின் பயனு நிதிவாய்ந்த செயற்பாட்டைத் திரிவுபடுத்தும் வகையில் முனைப்பானவையாகவும் அவை விளக்குகின்றன.

பாராளுமன்றத்துக்குத் தெரிவு செய்யப்படுவர்கள் சலுகைகள், அனுகூலங்களைத் தமக்குரியதாக ஆக்கிக்கொள்கின்றனர். அதிகப்பெரும்பான்மையுடன் தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசாங்கங்கள் வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களைத் துஷ்பிரயோகம் செய்வன வாகவும், தன்னிச்சையாக நடந்து கொள்வதாகவும் காணப்படுகின்றன. சனநாயகத் தில் பெரும்பான்மையினரின் ஆட்சி என்னும் கருத்தியலானது எப்பொழுதும் சிறுபான்மைகளை மறுக்கவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இப்பிரச்சனைகளில் எல்லாச் சனநாயக முறைமைகளும் தொடர்ச்சியான போராட்டத்தைக் கொண்டிருப்பதுடன் தவறுகளைத் திருத்துவதற்கு வழிகளைத் தேடுவனவாகவும் உள்ளன. அவைகள் நிறுவனங்களையும், அமைப்புக்களையும் ஸ்தாபிக்கவும், வடிவமைக்கவும் முயலுவதுடன் அவற்றின் மூலமும் தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசாங்கங்கள் மிகவும் பயன்படக் கூடிய முறையில், அவர்களை அதிகாரத்துக்குத் தெரிவுசெய்த மக்களுக்குப் பதில் சொல்லக்கூடியதாகவும் மாறுகின்றது. மார்கா நிறுவனத்தின் இவ்வெளியீடில் இத்தகைய முக்கிய விடயங்களும், பிரச்சனைகளும் ஆராயப்படுவதுடன் அவை எவ்வாறு சனநாயக முறைமைகளுடன் தொடர்பு படுகின்றதென்பதையும் உசாவுகின்றது. அடிப்படை உரிமைகளின் பாதுகாப்பும் உறுதியும் சனநாயக முறைமையின் அடிப்படையாக இன்று தோற்றும் பெற்று வருகின்றது.

இரண்டாவது தொகுதி சனநாயக முறைமையின் கீழ் விருத்தி பெற்ற பல்வேறு அரசாங்க அமைப்புக்களை ஆராய்கிறது. சனநாயக முறைமை ஆக்கிய இரு முக்கிய வடிவங்களில் ஜக்கிய அமெரிக்கா முன்னையதற்கும், ஜக்கிய இராச்சியம் பின்னையதற்கும் சிறந்து எடுத்துக்காட்டாகத் தரப்படுகின்றது. தேர்தல் முறைமையிற் காணப்படும் வித்தியாசமான வேறுபாடுகளை ஆராய்ந்து, இப்பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகளைக் கொடுக்க அவை எவ்வாறு முனைகின்றன என்பதையும் ஆராய்கின்றது. தேர்தற் செயல்முறைகள் வேறுபாடு கொண்டவை. அவை நன்மைகளையும், தீமைகளையும் கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, இத்தாலி விகிதாசாரப்

பிரதிநிதித்துவ முறையைக் கொண்டுள்ளது. பதியப்பட்ட மொத்த வாக்குகளின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்பவே ஆசனங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. ஜக்கிய இராச்சியத்தில் தற்போது காணப்படும் பிரதேசீதியான தேர்தல் தொகுதி முறைகளும் சர்ச்சைக்குரிய தொன்றாகவே உள்ளன. தேசிய அடிப்படையில் பெற்றுக்கொள்ளும் வாக்குளின் எண்ணிக்கைக்கேற்ப விகிதாசாரமின்றிக் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையான ஆசனங்கள் வெற்றிபெறும் கட்சிக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது. இலங்கை இத்தகைய பிரச்சினையை விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவம் அறிமுகப்படுத்தப்படுவதற்கு முன் கொண்டிருந்தது. விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவம் முறைமை இலங்கையிலும் ஏனைய நாடுகளிலும், வாக்காளனுக்கும், அவனது பிரதிநிதிக்கும் இடையிற் காணப்படுகின்ற தொடர்பைத் தடை செய்கின்றது என்ற காரணத்தினால் குறைக்கறப்பட்டு வருகின்றது. இத்தொடர்பானது தெரிவு செய்யப்பட்ட அங்கத்தவர் தெளிவாக அடையாளம் செய்யப்பட்ட தொகுதி ஒன்றில் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தப்படும்போது மிகவும் இறுக்கமாக இருக்கும். ஜேர்மனியில் விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையும் தொகுதிப்பிரதிநிதித்துவமும் இணைந்த வகையிலான இருமுறைகளின் கலப்பைக் கொண்ட முறை காணப்படுகின்றது. அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தங்களுக்காக வாதாடுபவர்கள் இம்மாதிரியை இலங்கைக்குப் பொருத்தமுடையதாகக் கூறுகின்றனர்.

மூல்ராவது தொகுதியானது தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சில கட்டுரைகளைக் கொண்டிருப்பதுடன் அது கிரேக்க நகர அரசிலிருந்து நவீன காலம் வரைப்பட்ட பிரபல்யமான மெய்யியலாளர்களினதும் அரசியல் சிந்தனையாளர்களினதும் எழுத்துக்களில் பிரதிபலித்த சனநாயகக் கருத்துருவத்தின் பரிணாம வளர்ச்சி பற்றிய தேடலாகவும் அமைகின்றது.

நாள்காவது தொகுதியானது இலங்கையின் சனநாயகத்துக்கு முக்கியமான பல்வினப், பண்பாட்டுச் சமுதாயங்களில் நிலையான செயற்பாட்டைக் கொண்டிருப்பதுற்கான சனநாயக முறைமைக்கு அவசியமான பெரும்பான்மை ஆட்சியினரின் பிரச்சினை, நிறுவன மற்றும் பொருமை தொடர்பான விடயங்களை எடுத்துரைக்கின்றது. உள்ளூர்ச் சமூகத்தின் பங்கு, பிரசைகள், நிறுவனங்கள் கொண்டிருக்கக்கூடிய பங்காற்றல் பற்றிய கட்டுரைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. பிரசைகளின் சனநாயகப் பங்களிப்பானது அவர்களது வாக்குகளை அளிக்கும் உரிமையுடன் மாத்திரம் இணைந்திருக்கவில்லை. ஆட்சி முறைமை, தேசியக் கொள்கை தொடர்பான முக்கிய விடயங்களில் நிலையான பொதுக் கலந்துரையாடல்கள் அவசியம். தேசியக் கொள்கைகளின் வடிவமைப்புத் தொடர்பான பொதுவிடயங்களைக் கொண்ட கலந்துரையாடலில் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் கூட்டுப்பங்களிப்பு அவசியமானது. ஐந்தாவது தொகுதிசனநாயக நிறுவனங்களைப் பற்றிய கட்டுரைகளைக் கொண்டிருக்கும். எனவே சனநாயகச் செயற்பாட்டைப் பாதுகாத்தலும், விருத்தி செய்தலும் என்பது பிரசைகள், அரசியற் கட்சிகள், அரசு என்பதன் கூட்டான கடமையாகும். இந்நாட்டின் உண்மையான சனநாயக நிறுவனங்களைப் பேணுவதற்கும் கட்டியெழுப்புவதற்கும் தேவையான பிரதான முயற்சிகளைப் பொதுமக்கள் விளங்கிக் கொள்வதற்கு இது தொடர்பான வெளியீடுகள் பெரிதும் உதவும் என மார்கா நிறுவகம் உறுதியாக நம்புகிறது.

கொட்டிரே குணதிலக

பகுதி 1

சனநாயகம் என்றால் என்ன

செஸ்டர் ஈ. ஃபின் (ழூனியர்)
மத்திய ஹன்டல்
எரிக் செனோவத்

தமிழாக்கம்

டி. தனராஜ்

செயற்றிட்ட அதிகாரி
கல்வி முகாமைத்துவ அபிவிருத்தித் துறை
தேசியக் கல்வி நிறுவகம், மகரகம்

சன்நாயகம் என்றால் என்ன

அறிமுகம்

சுதந்திரமும் சனநாயகமும் (Freedom and democracy) வேண்டி நிற்கும் குரல்கள், உலகளாவிய நீதியில் உருத்தொலிக்கும் ஒரு கால கட்டத்தில் நாம் வாழ்கின்றோம். அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாக வேறுண்றியிருந்த எதேச்சாதிகார அரசுகளை கிழக்கு ஜோப்பா அகற்றிவிட்டது. 75 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகக் காலுங்றியிருந்த பொதுவுடைமை அரசுகளை நீக்கித் தாம் முன்னர் அனுபவித்திராத ஒரு புதிய சனநாயக ஒழுங்கை (New democratic order) நிலைநாட்ட சோவியத் குடியரசுகள் (Republics of the Soviet Union) முனைகின்றன. ஆனால் ஜோப்பாவின் அசாதாரண அரசியல் நிகழ்வுகள் உலகெங்கிலும் மக்களை ஒருங்கிணைப்பதில் சனநாயகம் காட்டும் உறுதிப் பாட்டினையும் வேகத்தையும் திரைபோட்டு மறைக்கச் செய்கின்றன. இன்று வடஅமெரிக்காவும், தென் அமெரிக்காவும் பெருமளவுக்கு சனநாயகம் நிலவும் ஓர் அரைக்கோ எமாகி விட்டன. ஆப்ரிக்கா முன்னெப்பொழுதுமில்லாதவாறு சனநாயக கீர்த்திருத்த யுகத்தில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆசியாவில் வீறுநடை போடும் புதிய சனநாயக கங்கள் வேறுண்றத் தொடங்கி விட்டன.

நவீன் தாராண்மை வாத சன்னாயகம் (modern Liberal democracy) என்பது அடிப்படையில் ஒரு மேற்கத்தைய வெளிப்பாடு என்றும் அதனை வேற்றந்தப் பண்பாட்டிலும் வேறுள்ளச் செய்ய முடியாது என்றும் முன்வைக்கப்படும் வாதத்தை இத்தகைய உலக ஊவிய புரிந்துணர்வானது தகர்த்து வருகின்றது. யப்பான், இத்தாலி, வெளிகுலா போன்ற தமக்குள் மிகவும் வேறுபாடு கொண்ட சன்னாயக நாடுகளில் காணப்படும் நிறுவனங்கள், சுதந்திரம், சுயஆட்சிக்கான சர்வதேச மனித அபிலாசைகள் (Universal human aspirations) அறிமுகப்படுத்துவதற்குச் சட்டரீதியாக உரிமை கோரும் ஒரு நிலைக்கு வெற்றிகரமாக முகம் கொடுத்து வருகின்றன.

சுதந்திர இல்லம் (Freedom House) என்பது ஜூக்கிய அமெரிக்காவிலுள்ள ஓர் ஆய்வு நிறுவனமாகும். எந்த சனநாயகத்துக்கும் அடிப்படையான அரசியல் சுதந்திரம் (Political Freedom), குடியரிமைச் சுதந்திரங்கள் (Civil Liberties) ஆகியவை ஒவ்வொரு நாட்டிலும் எந்தெங்குக்குப் பேணப்படுகின்றன என்பதை இந்நிறுவனம் ஆராய்ந்து வருடாந்த அறிக்கையை வெளியிடுகின்றது. 1990 இல் சுதந்திர இல்லமானது உலகி லுள்ள 167 இறைமையுள்ள நாடுகளில் (Sovereign States) 61 நாடுகள் பூரண சுதந்திர மானவை என மதிப்பிட்டது. இந்நாடுகள் உலக சனத்தொகையில் 39 வீதத்தைக் கொண்டுள்ளன. எனினும் இம்மதிப்பீடு இன்று பொருத்தமற்றதாக உள்ளது. இவ் அறிக்கையில் ஜேர்மனியின் இனணப்பு (reunification of Germany) உட்பட கிழக்கு ஜோரோப்பாவில் நடைபெறும் சனநாயகப் புரட்சிகள், சோவியத் யூனியனின் குடியரக்களில் ஏற்பட்டு வரும் புரட்சிகர மாற்றங்கள், பால்டிக் நாடுகள் உட்பட நிக்கரகுவா, பனாமா, நமீபியா ஆகிய நாடுகளில் ஏற்பட்டுள்ள தெரிவிசெய்யப்பட்ட அரசாங்கங்கள், நெஜீரியாவில் சனநாயகத்தை நிலைநிறுத்த எடுக்கப்பட்டு வரும் திட்டங்கள் ஆகியவை முழு அளவில் பிரதிபலிக்கப்படவில்லை. சனநாயகக் காற்று இன்று மொங்

கோவியாவிலிருந்து தாய்வான் வரையும் ஆபிரிக்காவிலிருந்து செனகல், காபொன் (Gabon), கொங்கோவிலிருந்து அங்கோலா வரையும் குறிப்பாகத் தென்னாபிரிக்காவிலும் வீசிப் பரவுகின்றது.

கடந்த தசாப்த காலத்தில் சுதந்திரத்தில் காணப்பட்ட வெளிப்படையான பாக்சல்கள் எவ்வகையிலும் அதன் இறுதி வெற்றியை எதிர்வு கூறவில்லை. நிக்கராகுவாவின் தலைநகரான மனாகுவாவில் கல்விமான்கள், அரசு அலுவலர்கள் முன்னிலையில், வண்டர்பிள்ட் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த கல்வியியல் பொதுக்கொள்கைப் பேராசி ரியரான செஸ்டர் ஃபீன் (ஜூனியர்) பின்வருமாறு கூறினார். மக்கள் இயல்பாகவே ஒடுக்குமுறையை (Oppression) விடச்சுதந்திரத்தை விரும்புகின்றனர். இது பாராட்டத்தக்கதே எனினும், அதன்பொருள் சனநாயக அரசியல் முறைமை (Democratic Political Systems) காலப் போக்கில் தானே உருவாகித் தன்னைத்தானே பேணிக் கொள்ளும் என்பதாகாது. இதற்கு மாறாக, சனநாயக சிந்தனைகள் நீண்டு நிலைத்து நிற்கக் கூடியவை. எனினும் அதன் நடைமுறைகள் நிலையற்றதன்மை கொண்டவை.

இன்று சனநாயக விழுமியங்கள் மறுமலர்க்கி அடைந்துள்ளன. ஆனால் மனித வரலாற்றை உற்றுநோக்கும் போது 18 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் நடந்த பிரெஞ்சுப் பூர்ச்சியிலிருந்து (French Revolution) 20 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி யில் தோன்றிய ஒரு கட்சி ஆட்சிகள் (One-party regimes)வரை அநேக சனநாயகங்கள் குறுகிய காலமே நிலைத்திருந்தன. இந்த உண்மையானது சனநாயகம் அழிந்துவிடும் என்பதை உணர்த்தவில்லை. மாறாக, அது சனநாயகத்துக்கு ஒரு சவாலாக விளங்குகின்றது. கூதந்திரத்துக்கான அவா உள்ளார்ந்ததும் இயல்பானதுமாகும். ஆனால் சனநாயக நடைமுறைகள் பழக்கப்படல் வேண்டும். வரலாறு தொடர்ந்தும் கூதந்திரம், சந்தர்ப்பம் ஆகியவற்றை வழங்குமா என்பது வரலாற்றின் இறுக்கமான சட்டங்களிலும் (iron laws), தான் தோன்றித் தனமான பொய்மை நிறைந்த பரோபகா ரத்தலைவர்களிலும் நிக்ஷயமாகத் தங்கியிருக்கவில்லை. அது மக்களின் நியாகத்திலும் (dedication) ஒருங்கிணைந்த மெய்யறிவிலுமே (Collective wisdom) பெரிதும் தங்கி யுள்ளது.

சன்னாயகச் சமுதாயம் (democratic Society) என்பது ஒவ்வொருவரும் தமது விருப்பு வெறுப்புகளுக்கமையத் தத்தமது இலக்குகளை நேர்க்கிச் செயற்படுவதற்கான ஒரு களம் (arena) அல்ல. குடிமக்கள் தமது பொது வாழ்க்கையின் உயர்வுக்காகத் தமது பெறுமதி மிகக் சுதந்திரத்தைக் கையாண்டு பங்குகொள்ளவில்லேயே சன்னாயகங்களின் செழிப்பும் வளர்க்கியும் தங்கியுள்ளன. இந்த விடையத்தில் மக்கள் பொது விவாதங்களில் பங்கு கொண்டு தமது கருத்துக்களை வெளியிட வேண்டும். தமது நடவடிக்கைகளுக்குப் பொறுப்புடைய பிரதிநிதிகளைத் தெரிவு செய்யவேண்டும். பொதுவாழ்வில் சகிப்புத் தன்மை (tolerance), விட்டுக் கொடுத்தல் (Compromise) ஆகியவற்றின் அவசியத்தை உணர்தல் வேண்டும். ஒரு சன்னாயகத்தில் மக்கள் தனியாள் சுதந்திரத்தை (Individual freedom) அனுபவிக்கின்றனர். அதேவேளை அவர்கள் அடிப்படையான சன்னாயக விழுமியங்களைக் கொண்டு செயற்படும் ஓர் எதிர்காலத்தை உருவாக்கும் பொறுப்பில் கலவரத்துறை கைகோர்த்து நிற்கின்றனர்.

சனநாயகத்தின் வரைவிலக்கணம்

மக்களின் அரசாங்கம்

சனநாயகம் என்பது பலருக்கும் தெரிந்த ஒரு வார்த்தையாக இருக்கலாம். ஆனால் அதுவே, எதேசுகாதிகாரக் குழுக்களும், இராணுவ சர்வாதிகாரங்களும் (Military dictatorships) சனநாயகச் சின்னங்களைத் (labels) தம் மீது ஒட்டிக் கொண்டு மக்கள் ஆதரவு தம் பக்கமே உண்டு எனக் கூறிக் கொள்ளும் இக் காலக்டத்தில், மிகவும் தவறாக விளங்கிக் கொள்ளப்பட்டதும், தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதுமான் ஓர் எண்ணக் கருவாகவும் விளங்குகின்றது. எனினும் சனநாயகச் சிந்தனையின் வலுவானது பண்டைய ஏதென்கின் பெரிக்கிளிலிருந்து (Pericles) இன்றைய நலீன செக் கோஸ்லாலியாலின் வெக்லவ் ஹேவல் (Vaclav Havel) வரை, 1776 இல் வெளியிடப் பட்ட தோமஸ் ஜெபர்சனின் (Thomas Jefferson) சுதந்திரப் பிரகடனத்திலிருந்து (Declaration of Independence) 1989 ஆம் ஆண்டில் இடம் பெற்ற அந்தரே செக்க ரோவின் (Andrei Sakharov) உரைகள் வரை மிரிச்கின்றது. மேலும் மனிதனின் மனவிலமைக்கும், புத்திக் கூர்மைக்கும் உரைகள்வாகத் திகழும் வரலாற்றின் பண்பட்ட சில சிந்தனைத் துளிகள் வெளிவரக் காரணமாயும் அமைந்தது.

அகாதியின் வரைவிலக்கணப்படி சனநாயகம் என்பது மிக உயர்ந்த அதிகாரத்தைத் தம் மீதே கொண்டுள்ள மக்களின் அரசாங்கமாகும். மக்கள் இவ் அதிகாரத்தை நேரடி யாகவோ அல்லது ஒரு சுதந்திர தேர்தல் முறைமையின் அடிப்படையில் தம்மால் தெரிவு செய்யப்பட்ட முகவர்கள் மூலமோ பிரயோகிக்கிறார்கள். ஆபிரகாம் விங்களின் வார்த்தைகளில் சனநாயகம் என்பது மக்களின், மக்களால், மக்களுக்காக நடாத்தப்படும் அரசாங்கமாகும். சுதந்திரமும், சனநாயகமும் ஒன்றுக்கொன்று மாற்றிடாக அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் இவையின்டும் ஒன்றல்ல. சனநாயகம் என்பது உண்மையில் சுதந்திரத்தைப் பற்றிய சிந்தனைகள், தத்துவங்களைக் கொண்ட ஒரு தொகுப்பாகும். ஆனால் அதேவேளை ஒரு நீண்ட, மிகக் கொடுமான வரலாற்றி னாடாக உருவாக்கப்பட்ட நடைமுறைகளையும், வழக்காறுகளையும் அது அடக்கியுள்ளது. சுருங்கக் கூறின் நிறுவனமைப்படுத்தப்பட்ட சுதந்திரமே (Institutionalization of freedom) சனநாயகம் எனலாம். இக் காரணத்தினால் தான் சனநாயக சமுதாயம் கொண்டிருக்கக் கூடிய அரசியலமைப்பு அரசாங்கம் (Constitutional Government), மனித உரிமைகள், சமத்துவம் ஆகிய அடிப்படைகளைச் சட்டத்தின் மூன்துள்காண முடிகின்றது.

சனநாயகங்கள் இருவகையில் அடக்கப்படும். ஒன்று நேரடி சனநாயகம், மற்றது பிரதிநிதித்துவ சனநாயகம். நேரடி சனநாயகத்தில் (direct democracy) குடிமக்கள் தெரிவு செய்யப்பட்ட அல்லது நியமிக்கப்பட்ட ஓர் இடையீட்டாளரின் துணையில்லா மலேயே பொதுத் தீர்மானங்களை மேற் கொள்ளும் நடவடிக்கையில் பங்கு கொள்ள

முடியும். இத்தகைய ஒரு முறைமை ஒப்பீட்டளவில் ஒரு சமூக நிறுவனத்தில் அல்லது குழுக்கள் சார்ந்த சபை (Tribal Council) போன்ற சிறு எண்ணிக்கையான அங்கத்துவம் கொண்ட நிறுவனங்களிலேயே செயல்பட முடியும். உதாரணமாக உறுப்பினர்கள் ஓர் அறையில் கூடி விவாதித்துக் கருத்தொருமைப்பாடு அல்லது பெரும்பான்மை வாக்குகளின் மூலம் ஒரு தீர்மானம் எடுக்கக் கூடிய தொழிலாளர் சங்கம் போன்ற உள்ளர் மன்றங்கள் ஆகியவற்றுக்கு இம் முறைமை மிகவும் பொருத்தமானது. உலகின் முதலாவது சனநாயகத்தைக் கொண்டிருந்த பண்டைய ஏதென்ஸ் 5000 அல்லது 6000 பேர் கொண்ட ஒரு மன்றத்தைக் கொண்டு நேரடி சனநாயகத்தை நடத்தியது. நேரடி சனநாயகத்தை நடத்துவதற்கு பெள்கீதியில் ஓரிடத்தில் கூடக் கூடிய ஆக்கூடிய தொகையினாக இவ்வெண்ணிக்கை இருந்திருக்கலாம்.

நவீன சமுதாயத்தில் அதன் பருமன், உட்சிக்கல் நிலைகளைக் (Complexity) கொண்டு நோக்கும் போது நேரடி சனநாயகம் சாத்தியமானதல்ல. வடகிழக்கு ஜக்கிய அமெரிக்காவில் நியூயூங்கிலாந்து நகரக் கூட்டம் ஒரு பிரசித்தி பெற்ற, புனிதமான வழக்காராகும். எனினும் மது வாழ்க்கையைப் பாதிக்கும் விடயங்களில் நேரடியாக வாக்களிப்ப தற்காக சகல சமுகங்களும் ஓரிடத்தில் கூடுவது இன்று அசாத்தியமாகியுள்ளது. இன்று 50,000 பேரைக் கொண்ட நகரமாக இருந்தாலென்ன பிரதிநிதித்துவ சனநாயகமே பொதுவான சனநாயக வடிவமாகக் கருதப்படுகின்றது. இத்தகைய சனநாயகத்தில் பொது நன்மைக்காக அரசியல் தீர்மானம் மேற்கொள்ளவும் சட்டங்களை உருவாக்கவும், வேலைத்திட்டங்களை நிர்வகிக்கவும் அலுவலர்களைத் தெரிவுசெய்யவும் மக்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. இவ்வாறு தெரிவு செய்யப்படும் அலுவலர்கள், மக்களின் பெயரால் நேரமும், சக்தியும் தேவைப்படுகின்ற சிக்கலான பொது விடயங்களில் அவதானத்துடனும் ஒழுங்கு முறைமையுடனும் செயலாற்றுகின்றனர். இத்தகைய விடயங்களில் தாமே நேரடியாகச் செயலாற்றுவது பெரும்பாலான மக்களுக்கு சாத்தியமற்ற ஒரு விடயமாகும்.

அலுவலர்களைத் தெரிவு செய்யும் முறையானது பாரிய வேறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. உதாரணமாகச் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் தேசிய ரீதியில் ஒரு மாவட்டத்துக்கு ஒரு பிரதிநிதித்துவ முறையில், விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையில் ஒவ்வொரு அரசியற் கட்சியும் தான் தேசிய ரீதியில் பெற்றுக் கொண்ட வாக்குகளின் அடிப்படையில் சட்டசபையில் உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது. மாகாண, உள்ளராட்சித் தேர்தல்களும் இத்தகைய தேசிய மாதிரிகளைப் (National Models) பின்பற்றுகின்றன. அல்லது தமது பிரதிநிதிகளைத் தேர்தல்களுக்குப் பதிலாகக் கருத்தொருமைப்பாட்டின் அடிப்படையில் தெரிவு செய்கின்றன. இத்தகைய முறைகளின் மூலம் பொது அலுவலர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்ட போதும் அவர்கள் மக்களின் பெயரால் பதவி வகிக்கிறார்கள். அத்துடன் தமது செயல்களுக்கு மக்களுக்குப் பொறுப்புடையோராகவும் இருக்கின்றனர்.

பெரும்பான்மையோர் ஆட்சியும் நிறுவான்மையினர் உரிமைகளும்

சுலப சனநாயகர்களும் மக்களின் பெரும்பான்மை ஆட்சியின் அடிப்படையில் கூத்து ரமாகத் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் முறைமைகளாகும். ஆனால் பெரும்பான்மை அடிப்படையிலான ஆட்சி எப்போதும் சனநாயகத் தன்மை கொண்டதாக இருந்துவிட முடியாது. உதாரணமாக பெரும்பான்மை என்னும் பெயரால் சனத் தொகையின் 51 வீதத்தினர் மீதமுள்ள 49 வீதத்தினரை ஒடுக்கும் ஒரு முறையை நீதியானதும் நேர்மையானதுமான முறையாக எவரும் கருத முடியாது. உண்மையில் ஒரு சனநாயக சமுதாயத்தில் பெரும்பான்மை ஆட்சியின்பது தனிமனித உரிமைகளுக்கான உத்தரவாதத்துடன் இணைந்திருக்கவேண்டும். இவ்வாறு சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும். இச் சிறுபான்மை என்பட்டுவோர் இன, மத, அரசியற் சிறுபான்மையினராகவோ அல்லது ஒரு பிரச்சினைக்குரிய சட்டவாக்கத்தைத் (Controversial legislation) தடுக்க முடியாதவர்களாகவோ இருக்கலாம். சிறுபான்மையினர் உரிமைகள் என்பது பெரும்பான்மையினரின் நல்லெண்ணாத்தில் தங்கியிருக்க முடியாது. அத்துடன் அவை பெரும்பான்மை வாக்குகளினால் துடைத் தெறியப்பட வும் முடியாது. சிறுபான்மையினரின் உரிமைகள் சனநாயகத்தில் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. ஏனெனில் சனநாயகர்தியான சட்டங்களும், நிறுவானங்களும் சுலப மக்களது உரிமைகளையும் பாதுகாக்கின்றன.

புலமையாளரும், நூலாசிரியரும், தற்போதைய ஜக்ஷிய அமெரிக்காவின் உதவிகல்விக் கெயலாளருமான டயனே ரேவிட்சு (Diane Ravitch) என்பவர் போலுந்தில் நடைபெற்ற ஒரு கல்விக் கருத்தரங்கில் சமர்ப்பித்த கட்டுரையில் பின்வருமாறு எழுதி யுள்ளார். ஒரு பிரதிநிதித்துவ சனநாயகம், அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தை வரையறை செய்து மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை உத்தரவாதம் செய்யும் ஒரு அரசியல் மைப்பு சனநாயகம் என்பட்டுகின்றது. இத்தகைய சமுதாயத்தில் பெரும்பான்மையினர் ஆட்சி செய்கின்றனர். சிறுபான்மையினரின் உரிமைகள் சட்டத்தாலும், சட்டத்தை நிறுவானமயமாக்கல் மூலமும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. இவ்வுமஸங்கள் வரலாறு, கலாச்சாரம், பொருளாதாரம் ஆகியவற்றில் நவீன சனநாயகங்கள் எத்தகைய வேறுபாட்டைக் கொண்டிருந்தாலும் இவ்வுமஸங்களே அவற்றின் அடிப்படைகளை வரையறை செய்கின்றன. தேசங்கள், சமுதாயங்கள் என்ற அடிப்படையில் எவ்வளவு வித்தியாங்கள் இருந்தபோதும் ஓர் அரசியலமைப்பு அரசாங்கத்தின் அடிப்படை அம்சங்கள் - அதாவது தனிமனித சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளை உத்தரவாதப்பட உத்தும் பெரும்பான்மை ஆட்சியும் சட்டவாட்சியும் (rule of law) கண்டா, கோஸ்டா ரிக்கா, பிரான்ஸ், பொட்டல்வானா, ஜப்பான், இந்தியா ஆகிய நாடுகளில் காணப்படுகின்றன.

சனநாயக சமுதாயம்

சனநாயகம் என்பது ஓர் அரசாங்கம் எவ்வாறு செயற்பட வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்கும் அரசியலமைப்பு விதிகள், நடைமுறைகளைக் கொண்ட ஒரு தொகுப்பு என்பதை விட மிகவும் மேலான அர்த்தமுள்ளது. ஒரு சனநாயகத்தில் அரசாங்கம்

என்பது பல்வேறு நிறுவானங்கள், அரசியல் கட்சிகள், ஸ்தாபனங்கள், சங்கங்களைக் கொண்ட ஒரு சமூகத்தளத்தில் நின்று அவற்றுடன் இணைந்தியங்கும் ஒரு அம்சமாகும். இத்தகைய பல்வகைமையே (diversity) பன்மை வாதம் (Pluralism) எனப்படுகின்றது. இதன்படி, ஒரு சனநாயக சமுதாயத்தில் உள்ள பல்வேறு நிறுவானாதியான குழுக்கள், நிறுவானங்கள் ஆகியவை தமது செயற்பாடு, சட்டபூர்வத்தன்மை, மேலான்மை ஆகியவற்றுக்கு அரசாங்கத்தில் தங்கியிருக்க வேண்டும் என்பதில்லை.

உள்ளர் மட்டத்திலும், தேசிய ரீதியாகவும் ஒரு சனநாயக சமுதாயத்தில் ஆய்விரக்கணக் கான தனியார் நிறுவானங்கள் இயங்குகின்றன. இவற்றில் பெரும்பாலானவை தனிமனி தலைக்கும் தாம் சார்ந்துள்ள சமூக அரசாங்க நிறுவானங்களுக்குமிடையில் ஒரு பாலமாகச் செயற்படுகின்றன. அதாவது ஒரு சனநாயகத்தின் குடி மக்கள் என்ற முறையில் தமது உரிமைகளையும் பொறுப்புக்களையும் அனுபவிக்கவும், அத்துடன் அரசாங்கத் துக்க ஆற்றவேண்டிய தமது பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றவும் இவை மக்களுக்கு உதவுகின்றன. இக்குழுக்கள்பல்வேறு வழிகளில் தமது உறுப்பினர்களின் நலன்களைப் பேணுகின்றன. பொதுப் பணிகளுக்கான வேட்பாளர்களை ஆதரித்தல், பொது விடயங்களை விவாதித்தல், கொள்கைசார்ந்த தீர்மானங்களில் செல்வாக்குக் கெலுத்தல் என்பவை இவ்வழிகளில் சிலவாகும். அரசாங்கத்திலும், தமது சமூகக் குழுக்களிலும் தனிமனிதர்கள் ஆக்கபூர்வமாகப் பங்கேர்க் கூட குழுக்கள் வழிசமைக்கின்றன. தர்ம நிறுவானங்கள், தேவோலயங்கள், குழல் மற்றும் அயலவர் குழுக்கள், வர்த்தக சங்கங்கள், தொழிற் சங்கங்கள் ஆகியவை இக் குழுக்களின் வேறுபட்ட தன்மைக்குச் சில உதாரணங்களாகும்.

ஓர் எதேச்சாதிகார சமுதாயத்தில் இத்தகைய நிறுவானங்கள் யாவும் கட்டுப்படுத்தப் பட்டு அவதானிக்கப்படுகின்றன. அத்துடன் அவை அரசாங்கத்துக்கு வகை கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளன. ஒரு சனநாயகத்தில் அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்கள் சட்டத்தினால் தெளிவாக வரையறை செய்யப்பட்டு வெகுவாகக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்படாமல் சுதந்திரமாக இயங்குகின்றன. மறுதலையாக அவற்றுட்பட, அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளுக்கு அதனைப் பொறுப்புடையதாகக் குழனிகள் இன்றியானங்கள். கலைகள், சமய நம்பிக்கைகள், புலமைகள் ஆராய்ச்சி மற்றும் வேறு ஈடுபாடுகளுள்ள குழுக்கள் அரசாங்கத்துடன் எவ்வளவிட தொடர்பும் கொண்டிருக்க விரும்புதலீலை. இத்தகைய சனநாயக சமுதாயத்தின் பிரத்தியேக வட்டத்துக்குள் சுதந்திரத்தின் ஆற்றல்கள் பற்றியும், கயாட்சியின் பொறுப்புகள் பற்றியும் குடிமக்கள் அரசின் பலமான தாக்கத்துக்கு வெளியே நின்று ஆய்வு செய்யமுடியும்.

சனநாயகத்தின் தூண்கள்

- மக்களின் இறைமை (Sovereignty)
- ஆண்ப்படுவாரின் சம்மதத்தில் தங்கியிருக்கும் அரசாங்கம்
- பெரும்பான்மை ஆட்சி

- சிறுபான்மையினரின் உரிமைகள்
- அடிப்படை மனித உரிமைகள் பற்றிய உத்தரவாதம்
- சுதந்திரமான, சமசந்தர்ப்பம் வழங்கும் தேர்தல்கள்
- சட்டத்தின் முன் சமத்துவம்
- தடையற்ற சட்ட செயல்முறை
- அரசாங்கத்தின் மீதான அரசியலமைப்புக் கட்டுப்பாடுகள்
- சமூக, பொருளாதார, அரசியல் பன்மைவாதம்
- சுகிப்புத்தன்மை, நடைமுறைவாதம், ஒத்துழைப்பு, விட்டுக்கொடுத் தல் ஆகிய விழுமியங்கள்

சனநாயகத்தின் முன்னோடிகள்

சனநாயகம் மிகச் சிக்கலான ஒரு புதுமைக் கலையாகும். எனினும் அதன் ஆரம்பத் தைக் குறிப்பிடுதல் மிக இலகுவானதாகும். கி. மு. 5ஆம் நூற்றாண்டில் ஏதென்ஸ் நகர் அரசில் சனநாயகம் தோன்றியது. வெகுவாக விதந்துரைக்கப்பட்ட தனது தலைவரின் பெயரையே தனதாக்கிக் கொண்ட பெரிக்கிளியன் ஏதென்ஸ் பின்னர் புகழ் பெற்ற அரசியல் விற்பனைர்களையும் அரசியலாளர்களையும் உருவாக்கி யது. எனினும் இன்றைய அரசியல் விமர்சகர்களுக்கு ஏதென்ஸ் சனநாயகத்தின் பல்வேறு அம்சங்கள் புரியாத புதிராகவே உள்ளன. கி.மு. 5 ஆம், 5 ஆம் நூற்றாண்டில் ஏதென்ஸின் மிக முக்கிய அரசியல் நிறுவனம் பொதுச்சபை (Assembly) ஆகும். இது பொதுவாக 5000 - 6000 இடைப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருந்தது. நாட்டின் சுலப ஆண்மக்களும் இதன் உறுப்பினர்கள். (பெண்கள், அடிமைகள் மற்றும் வெளிநாட்டினர் விலக்கப்பட்டிருந்தன). பொதுச் சபையானது பெரும் பான்மை வாக்குகளின் மூலம், எத்தகைய சட்ட வரம்புகளுமின்றி ஓர் உள்நாட்டுப் பிரச்சினை மீது தீர்மானம் மேற் கொள்ளும் வல்லமை பெற்றிருந்தது. வழக்குகள் 501 குடிமக்களைக் கொண்ட ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இவர்களும் கூட குற்றவாளி அல்லது நிரபராதி என்பதைப் பெரும்பான்மை வாக்குகளைக் கொண்டே தீர்மானித்தனர்.

ஆனால் குறிப்பிடக் கூடியதென்னவெனில், பொதுச்சபையின் தலைவர்கள் தெரிவு செய்யப்படவில்லை. மாறாக சிட்டுக் குலுக்கல் முறை மூலம் இவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். எந்தவொரு குடிமக்களும் பொது அலுவலை நடத்தத் திறமை உள்ளவன் என்ற ஏதேனியர்களின் நம்பிக்கையே இச்செயல் முறைக்குக் காரணமாகும். அத்துடன் பொது அலுவலர்கள் என்னும் பதவிகள் குறிப்பிடத்தக்க பெரிய அளவில் இருக்கவில்லை. படைத் தளபதிகள் ஓராண்டு தலைணையில் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இதைத்தவிர சனாதிபதி, பிரதம மந்திரி, மந்திரிசபை அல்லது நிலையான குடிசார் போன்ற குறிப்பிடக்கூடிய நிர்வாக அம்சங்கள் பெரிக்கிளிய ஏதென்சில் இருக்கவில்லை. தீர்மானம் மேற் கொள்ளல் குடிமக்களை உறுப்பினராய்க் கொண்டிருந்த பொதுச்சபையின் பிரத்தியேகமான பொறுப்பாகவே இருந்தது. இத்தகைய முறைமையை இன்று பலரும் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள்.

அரசியலமைப்பு வரையறைகள் இல்லாத காரணத்தினால் பெரிக்கிளிஸ் கால ஏதென்சில் பல்வேறு பிரிவுகள் தலைதுக்கி நின்றன. அத்துடன் பேச்சாளர்களின் மார்த்தியத்துக்கு மற்றவர்கள் பலியாகும் நிலையும் காணப்பட்டது. மெய்யியலா சூரான சோக்கிரட்டைசை (Socrates) மரண தண்டனைக்கு உட்படுத்தியதும் இந்த சனநாயக ஏதென்ஸே ஆகும். இதன் மூலமாக சோக்கிரட்டைலின் மிகவும் புகழ்பூர்த்த சிட்ரும், சனநாயகத்தின் கடுமையான எதிரியமான பிளேட்டோ (Plato)வின் ஆழியாத வன்மத்தையும் அது தேவீஷ் கொண்டது. எதிரிகளும் அத்துடன் பல்வேறு பலவினங்களும் இருந்தபோதும் ஏதென்ஸ் சனநாயகம் உடைந்து நொருங்கிவிட வில்லை. சுமார் 200 ஆண்டுகள் அது நின்றுபிடித்தது. கி.மு. 404 இல் பெலோபோன்ஸிய யுத்தத்தில் தனது மிகப் பெரிய எதிரியான ஸ்பாட்டா (Sparta) வினால் தோற்க டிக்கப்பட்டபோதும் அது தழைத்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

உரிமைகள்

கல மனிதர்களும் சமமானவர்களாகவே படைக்கப்பட்டனர். இவர்களைச் சடைத்தவனால் (Creator) மாற்ற முடியாத சில உரிமைகளான வாழும் உரிமை, சுதந்திரம், மிகிழ்ச்சியைத் தேடும் உரிமை ஆகியவை இவர்களுக்கு உரித்தாக்கப்பட்டன. இவ்வரிமைகளைக் காப்பதற்காக மக்களிடையே அரசாங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இவ் அரசாங்கங்கள் தமது நியாயமான அதிகாரங்களை மக்களின் சம்மதத்துடனேயே பெறுகின்றன. இவ்வண்மைகள் நிதர்ச்சனமானவையாகும்.

மாற்றமுடியாத உரிமைகள் (Inalienable rights)

அமெரிக்க சுதந்திரப் பிரகடனத்தில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் மேலே கூறப்பட்ட வாசகங்கள் மூலம் தோமஸ் ஜெபர்ஸன் ஒரு சனநாயக அரசாங்கம் அமைய வேண்டிய ஓர் அடிப்படைக் கோட்பாட்டினை உருவாக்கினார். சனநாயக அரசாங்கங்கள் ஜெபர்ஸன் கூறிய அடிப்படை உரிமைகளை வழங்குவதில்லை. மாறாக, ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தனது பிறப்பின் மூலம் கவீகரித்துள்ள இவ்வரிமைகளைப் பாதுகாக்கவே அவை உருவாக்கப்படுகின்றன.

17 ஆம் 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த மெய்யியலாளர்கள் இம் மாற்றமுடியாத உரிமைகள் கடவுளால் வழங்கப்பட்ட இயற்கை உரிமைகள் (God-given natural rights) எனக் கூறினர். குடிசார் சமுதாயம் அமைக்கப்பட்டபோதும் இவ்வரிமைகள் அழிக்கப்படவில்லை. அத்துடன் சமுதாயமோ அல்லது அரசாங்கமோ இவ்வரிமைகளை அகற்றவோ மாற்றவோ முடியாது. பேச்கிரிமை, கருத்து வெளிப்பாட்டுரிமை, மதாரிமை, மனச்சான்றுரிமை (Conscience freedom), கூட்டுச்சேரும் உரிமை, சட்டத் தின் முன் சமமான பாதுகாப்புரிமை ஆகியவை மாற்ற முடியாத உரிமைகளாகும். இவைகள் வெறுமேனே ஒரு சனநாயகத்தில் மக்கள் அனுபவிக்கும் உரிமைகளின் ஒரு நீண்ட பட்டியல் அல்ல. மாறாக இவை ஒரு சனநாயக அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டிய மைய உரிமைகள் (Core rights) ஆகும். இவை அரசாங்கத்துக்கு அப்பால் கயமாக இயங்குவதால் அவற்றைச் சட்டத்தின் மூலம் அகற்றிவிட முடியாது. அத்துடன் ஒரு தேர்தல் பெரும்பாள்மையின் கண நேரசலனத்துக்கும் உட்படுத்திவிட முடியாது. உதாரணமாக ஐக்கிய அமெரிக்க அரசியல் யாப்பின் முதலாவது திருத்தம் மக்களுக்கு மத உரிமைகளையோ அல்லது பத்திரிகை உரிமைகளையோ வழங்க வில்லை. மாறாக, அது பேச்கிரிமை, மதாரிமை. சமாதானமாகக் கூட்டுச் சேரும் உரிமை ஆகியவற்றில் தலையீடு செய்யும் விதத்தில் காங்கிரஸ் சட்டம் இயற்றுவதைத் தடைசெய்கின்றது.

சரித்திரவியலாளரான லெனாட் லெவியின் (Leonard Levy) வார்த்தைகளில் குறிப்பி வேதனால் ஓர் அரசாங்கம் சுதந்திரமாக இல்லாதபோதும் கூட அதன் மக்கள் சுதந்திர

மாக இருக்க முடியும் என்பதே. இவ்வடிப்படை மனித உரிமைகள் தொடர்பான விரிவான சட்டவாக்கங்களும், நடைமுறைகளும் சமுதாயத்துக்குச் சமுதாயம் மாறுபடக் கூடியவை. ஆனால் இவ்வரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் வகையில் தமது அரசியல் யாப்பு மற்றும் சட்ட, சமூக அமைப்புக்களைக் கட்டியமைக்கும் கடப்பாடு கல சனநாயகங்களுக்கும் உண்டு.

பேச்சு (Speech)

பேச்கிரிமை, கருத்து வெளிப்பாட்டுரிமை எந்த சனநாயகத்துக்கும் உயிர் நாடியாகும் விதத்தில், வாக்களித்தல், கூடிநிற்றல், எதிர்த்தல், வழிபடுதல், சகலருக்கும் நீதியை உறுதி செய்தல் ஆகிய கல உரிமைகளும் பேச்சு, தகவல்பரிமாற்றம், ஆகியவற்றின் கட்டுப்பாடற்ற தன்மையில் தங்கியுள்ளன. சனநாயகத்துக்கான போராட்டம் (The struggle for Democracy) என்னும் தொலைக்காட்சித் தொடரை உருவாக்கிய, கண்டியரான பட்டிக் வில்கன் (Patrick Wilson) பின்வருமாறு கூறுகிறார். சனநாயகம் என்பது நூலை தொடர்பாகும். அதாவது மக்கள் தமது பொதுப் பிரச்சினைகள் பற்றி ஒருவரோடொருவர் கலந்துரையாடுவதும் ஒரு பொது விதியை உருவாக்குவதுமாகும். மக்கள் தங்களைத் தாங்களே ஆளுவதற்கு முன் தமது கருத்துக்களை வெளியிடும் சுதந்திரமுடையோராக இருக்கிற வேண்டும். தமது எண்ணங்களையும் அபிப்பிராயங்களையும் திறந்த மனதுடன் பரிமாறிக் கொள்வதன் மூலம் உண்மையானது பொய்மையை வெற்றி கொள்ளும் என்பதில் ஒரு சனநாயகத்தின் குடிமக்கள் நம்திகை உள்ளவர்களாய் வாழ்கின்றனர். அத்துடன் இதன் மூலம் மற்றவர்களின் விழுமியங்களை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்றும் விட்டுக் கொடுத்தலுக்கான எல்லைகளைத் தெளிவாக வரையறை செய்ய முடியும் என்றும் அவர்கள் நம்புகிறார்கள். இத்தகைய கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் எந்தளவுக்கு அதிகரிக்கின்றதோ அந்தளவுக்கு நன்மையும் ஏற்படும். அமெரிக்க கட்டுரையாளரான ஈ.பி. வைற் (E.B. White) பின்வருமாறு கூறுகிறார். எமது சுதந்திரநாட்டின்பத்திரிகைத்துறை, நம்பிக்கையான நூழ் பயனுள்ளதுமாகும். இதன் காரணம் அதன் நல்ல தன்மை என்பதல்ல. பாரிய அளவிலான அதன் பல்வகைத் தன்மையே ஆகும். தத்தமது உண்மைகளை நிலைநாட்ட முயலும் புத்திரிகை உரிமையாளர்கள் இருக்கும் வரை உண்மையை இனங்கள்கண்டு வெளிக்கத்தில் உலாவ மக்களாகிய நமக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. நிறைய எண்ணிக்கை இருக்கும் போது பாதுகாப்பும் உண்டு.

எதேக்காதிகார அரசுகளைப் போலன்றி சனநாயக அரசாங்கங்கள் எழுத்தையும், பேச்கையும் கட்டுப்படுத்துவதோ, மேலாண்மை செலுத்துவதோ அன்றேல் நியாயாதிக்கம் மேற்கொள்வதோ கிடையாது. சனநாயகம் எழுத்தறிவும் விடை அறிவும் கொண்ட மக்களில் தங்கியுள்ளது. ஏனெனில் இவர்களது விடையுறிவு தகவல்களை மிகச் சிறந்த முறையில் பெறுவதற்கு உதவுவதால் பொதுவாழ்க்கையில் அவர்களால் மிக அதிகமாகப் பங்கு பற்ற முடிகிறது. அறியாமை சிற்றதையின்மையை வளர்க்கின்றது. கருத்துக்கள், அபிப்பிராயங்கள், தகவல்கள், எதிர்பார்க்கைகள் ஆகியவற்றின் தடையில்லாப் பரிமாற்றத்தில் தங்கியிருக்கும் மக்களின் கக்கியிலேயே சனநாயகம் தங்கியுள்ளது.

ஆனால் பொதுச்சன்த் தொடர்பு சாதனங்களோ அல்லது வேறு நிறுவனங்களோ, பெரும்பான்மையினரின் பார்வையில், பொய்யான், பொறுப்பற்ற அல்லது தரக் குறைவான தகவல்கள் மூலம் பேச்சுக் கூதந்திரத்தைத் துஷ்டிரயோகம் செய்யும் போது அரசாங்கம் என்ன செய்ய வேண்டும் - ஓன்றும் செய்யமுடியாது என்பதே இதற்கான பொதுவான பொதுவாகும். இவ்வாறான விடயங்களைத் தீர்மானிப்பது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பல்ல பொதுவாகப் பேச்சுக் கூதந்திரத்திற்கான மருந்து அதிக பேச்சுக் கூதந்திரமே. இது அர்த்தமற்றதாகத் தோன்றலாம். ஆனால் பேச்சுக் கூதந்திரத்தின் பெயரால் சில வேளைகளில் ஒரு சனநாயகமானது தனிநபர்கள், குழுக்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும். இக் குழுக்களும், தனிநபர்களும் சனநாயகத்துக்கு எதிரான இத்தகைய கொள்கைகள் பேச்சுக் கூதந்திரத்தை நகச்குவதாக வாதிடலாம். சனநாயக சமுதாயத்தின் மக்கள் ஒரு நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே இவ்வரிமைகளைப் பாதுகாக்க கின்றனர். அதாவது இறுதி முடிவில், பேச்சுக் கூதந்திரமும் அதிதிருப்தியும் அமுக்கப்படுவதைவிட, அவற்றின் தடையில்லா வெளிப்பாடே இறுதி உண்மைக்கும், பத்திசாலித்தனமான பொதுமக்களின் நடவடிக்கைகளுக்கும் இட்டுச் செல்லும் என்பதே அந்த நம்பிக்கை.

மேலும் பேச்க்க சுதந்திரத்தின் ஆதரவாளர் பின்வருமாறு வாதிடுகிறார். பேச்க்க சுதந்திரத்தை நக்குவதை நான் இன்று குற்றமாகக் கருதுகிறேன். ஏனெனில் இதுவே நாளை நான் பேச்க்க சுதந்திரத்தைக் கையாள்வதற்கு ஒரு பயமுறுத்தலாக அமையலாம். இந்தப் பயமுறுத்தலை நீங்களோ அல்லது வேறொருமோ குற்றம் என்றே என்னுவிர்கள். ஆங்கில மெய்யியலாரான ஜோன் ஸ்ரூவெட் மில் (John Stuart Mill) என்பவர் பேச்க்க சுதந்திரத்துக்கு ஆதரவான மிகச் சிறந்த வாதத்தை முன்வைத்தவராவர். அவர் 1859 இல் எழுதிய சுதந்திரத்தைப்பற்றி (On Liberty) என்னும் தமது கட்டுரையில் பின்வருமாறு கூறுகிறார். பேச்க்க சுதந்திரம் நக்கப்படும் போது சகலரும் பாதிக்கப்படுகின்றனர். அபிப்பிராயம் சரியானதெனில் உண்மையும் பொய்யையும் பரிமாறிக் கொள்ளும் சந்தர்ப்பத்தை அவர்கள் இழுக்கிறார்கள். அபிப்பிராயம் தவறானதெனில் அவர்கள் தோற்கிறார்கள். ஏனெனில் உண்மையும் பொய்யும் மோதிக் கொள்ளும் போதே உண்மையானது மிகத் தெளிவான வடிவத்தைப் பெறுகின்றது. பேச்க்க சுதந்திரத்தின் இயல்பான விளைவு என்னெவே னில் தமது கோரிக்கைகளை அரசாங்கம் செலிமடுக் கேள்வு மெனக் சமாதானமாக வேண்டுவதற்கு மக்களுக்குள் உரிமையாகும். இக்கூத்தந்திரம் இல்லாதுவிடின் பேச்க்க சுதந்திரத்தின் பயன் குறைந்துவிடும். இக்காரணத்தினால் பேச்க்க சுதந்திரமானது மாற்றம் வேண்டிக் கூட்டுக்கேரும். எதிர்க்கும் உரிமையோடு நெருங்கிய தொடர்புடைய தாக் அல்லது பிரிக்க முடியாதாகக் கருதப்படுகின்றது. சனநாயக அரசாங்கங்கள் அரசியல் ஊர்வலங்களையும் கூட்டங்களையும் அமைத்தியை உறுதிப்படுத்தும் நோக்கில் இடம், காலம் ஆகியவற்றை ஒழுங்குபடுத்த உரிமை உடையன. ஆனால் அவைகளால் எதிர்ப்பினை நக்கக்கூடும். அதிருப்தியாளரின் கூட்டங்களைத் தடுக்கவும் தமது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த முடியாது.

கதுந்திரமும் சமய நம்பிக்கையும்

மதச் சுதந்திரம் அல்லது ஒரு பரந்த நோக்கில் மனச்சான்றுக்கான சுதந்திரம் என்பது ஒரு நபர் தனது விருப்புக்கு எதிராக ஒரு சமயத்தையோ அல்லது வேறெதும் நம்பிக்கையையோ பின்பற்றவேண்டும் என வற்புறுத்தப்படாமையேயாகும். மேலும் ஒரு சமயத்தைத் தெரிந்து பின்பற்றும் காரணத்தால் அல்லது எந்தவொரு சமயத்தையும் பின்பற்றாத காரணத்தால் எந்தவொரு நபரும் தண்டனைக்குள்ளாகக் கூடாது. ஒரு நபரின் சமய நம்பிக்கை என்பது முற்றுமுழுதாக அவரது தனிப்பட்ட விடயம் என்பதை கணநாயக அரசு அங்கீகிரிக்கின்றது. இதனை இன்னும் விளக்கினால் எந்தவொரு நபரையும் அரசாங்கம் ஓர் உத்தியோக பூர்வமான மதத்தை அல்லது நம்பிக்கையை அங்கீகரிக்குமாறு வற்புறுத்தமுடியாது. பின்னைகளை ஒரு குறிப்பிட்ட மதப் பாடசாலைக்குச் செல்லுமாறு வற்புறுத்த முடியாது. அத்துடன் அவரது விருப்பத்துக்கு மாறாக எந்த வொரு நபரையும் ஒரு குறிப்பிட்ட மதச் சடங்கில் பங்குபற்றுமாறோ அல்லது பிரார்த்தனை செய்யுமாறோ வற்புறுத்த முடியாது. நீண்டகால வரலாறு அல்லது வழக்காறு காரணமாகப் பல சனநாயக நாடுகள் உத்தியோகர்தீயில் மதங்களை அங்கீகரித்து அவற்றுக்கு அரசாங்க உதவியும் வழங்கிவருகின்றன. இதனைக் காரணமாகக் காட்டி ஓர் அரசாங்கமானது உத்தியோகர்தீயான மதத்துடன் முரண்பட்ட நம்பிக்கை கொண்ட ஒரு தனிநபரின் உரிமையைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ளுமிடியாது.

குடியிருமை: உரிமைகளும் பொறுப்புக்களும்

மக்களுக்காகவே அரசாங்கம், அரசாங்கத்துக்காக மக்கள்லல் என்ற கோட்பாட்டி வெயே சன்னாயகம் தங்கியின்னது. வேறுவார்த்தைகளில் கூறினால் மக்கள் ஒரு சன்னாயக அரசின் பிரசைகளே தவிர அதற்கு அடிமைப்பட்டவர்களல்ல. அரசு தனது மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கின்றது. புதிலாக மக்கள் அரசுக்கு தமது விசுவாசத் தைக் காட்டுகின்றனர். மறுதலையாக ஒரு எதேச்சாதிகார முறைமையில், அரசாங்கம் தன்னைச் சமுதாயத்திலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு, மக்களிடமிருந்து விசுவாசத்தை யும் கேவையையும் வேண்டி நிற்கின்றது. தனது நடவடிக்கைளுக்கு மக்களின் சம்மதத்தைக் கோராம் தனது பதிற்கடமையை அது நிறைவேற்றுவதில்லை.

உதாரணமாக, மக்கள் வாக்களிக்கும் போது, யார் தமது பெயரால் ஆளவேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்கும் தமது உரிமையைப் பிரயோகிக்கின்றனர். இதற்கு எதிராக, ஒரு ஏதேச்சாதிகார அரசில், ஆனால் குழுவினரால் ஏற்கனவே செய்யப்பட்ட தெரிவுகளைச் சுட்டபூர்வமானதாக்கவே அவர்களின் வாக்குகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இத்தகைய சமுதாயத்தில் வாக்களித்தான் என்பது மக்களின் உரிமைகள் பொறுப்புக்களோடு தொடர்புள்ள ஒரு செயற்பாட்டல்ல. அரசாங்கத்துக்கு மக்களின் ஆதரவு உண்டு என்பதைக் காட்டும் ஒரு பலாத்தாரமான நாடகமேயாகும்.

இதேபோல், ஒரு சனநாயகத்தில் பிரசைகள், அரசாங்கத்தில் தங்கியிருக்காத, தமக்கு விருப்பமான எந்தவொரு நிறுவனத்திலும் கேரும் உரிமையை அனுபவிக்கின்றனர்.

அத்துடன் தமது சமுதாயத்தின் பொது வாழ்வில் சுதந்திரமாக ஈடுபடவும் அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. அதேவேளையில், அத்தகைய பங்குபற்றவின் விளைவாக வரும் பொறுப்புக்களையும் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். பிரச்சினைகளை விளங்கிக் கொள்ளல், எதிர்க்கருத்து கொண்டோருடன் சகிப்புத்தன்மை காட்டுதல், ஓர் ஒப்பந்தத்துக்கு வரும் போது விட்டுக்கொடுத்தல் ஆகியவையே இப்பொறுப்புகளாகும். எவ்வாறாயினும் ஓர் எதேச்சாதிகார அரசில் பிரத்தியேக தொண்டர் குழுக்கள் காணப்படுவதில்லை. அல்லது மிகச் சிலவே காணப்படும். அவையும் கூட தனிநபர் பிரச்சினைகள் குறித்து வாதிக்கவும், தமது விடயங்களைத் தாங்களே கவனித்துக் கொள்ளவும் உதவுவதில்லை. மாறாகத் தமது பிரசைகளை அடிப்படையில் வைத்திருக்க அரசுக்கு உதவும் மற்றுமொரு சாதனமாகவே இவை இயங்குகின்றன.

இராணுவச் சேவையும் கூட சனநாயக அல்லது சனநாயகமல்லத் சமுதாயங்களில் வித்தியாசமான ஆணால் ஒன்றுக் கொண்டு முரண்பாடான உதாரணங்களைக் காட்டுகின்றது. இரண்டு வித்தியாசமான நாடுகள் தமது இளைஞர்களின் சமாதான கால இராணுவச் சேவையை நாடலாம். ஓர் எதேச்சாதிகார அரசில் இக் கடப்பாடு ஒரு தலைப்பட்சமாக விதிக்கப்படுகின்றது. ஆணால் ஒரு சனநாயக அரசில் தம்மால் தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசாங்கத்தினால் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்களுக்கு இசைவாக மக்கள் மேற் கொள்ளும் கடமையாக இந்த இராணுவ சேவை மதிக்கப்படுகின்றது. இந்த இரு சமுதாயங்களிலும் இச் சமாதான கால இராணுவச் சேவையானது உவந்தேற்றுக் கொள்ள முடியாத விடயமாக இருக்கலாம். ஆணால் ஒரு சனநாயக சமுதாயத்தில் ஒரு போர் வீரன் - பிரசையானவர் தமது சமுதாயத்தில் சுதந்திரமாக ஏற்றுக் கொண்ட ஒரு கடமையையே தாம் நிறைவேற்றுகின்றோம் என்ற பூரண அறிவுடனேயே செயல் படுகிறார். மேலும் ஒரு சனநாயக சமுதாயத்தின் மக்கள் கூட்டமாக இயங்கி இக்கட்டாய கடமையை மாற்றும் அதிகாரத்தையும் கொண்டுள்ளனர். உதாரணமாக ஐக்கிய அமெரிக்கா மற்றும் பல நாடுகளில் நடந்ததைப்போல் கட்டாய இராணுவச் சேவையை நீக்கித் தமது விருப்பத்துக்கு இயைந்த இராணுவச் சேவையை உருவாக்கலாம். அல்லது அன்மையில் ஜேர்மனியில் நடந்ததுபோல இராணுவ சேவைக் காலத்தை மாற்றிய மைக்கலாம். அல்லது சுவிற்சலாந்தைப் போல் சூடியிமையின் மிக முக்கிய பகுதியாகப் பேணுவதற்கு இராணுவ சேவை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வுதாரணங்களால் சூடியிமை என்பது உரிமைகள், கடமைகள் என்பவற்றுக்கு மிகப் பரந்த வரைவி வக்களைத்தைக் காட்டி நிற்கின்றது என்பதை அறியலாம். ஏனெனில் உரிமைகளும், கடமைகளும் ஒரு சனநாயகத்தின் இருபக்கங்களாகும். ஒரு தனியாளின் உரிமைப் பிரயோகமும், தன்னுடைய பிறருடைய உரிமைகளைப்பாதுகாக்கும் அவரது கடமையும் சேர்ந்தே உள்ளன. உறுதியான சனநாயகங்களின் பிரசைகள் கூட இச் சமன்பாட்டைச் சரியாக விளக்கிக் கொள்வதில்லை. பெரும்பாலும் அவர்கள் தமது உரிமைகளை நிலை நிறுத்த முயலும் அதே வேளையில் தமது கடமைகளை நிராகரிக்கின்றனர். அரசியல் விஞ்ஞானியான பெஞ்சுமின் பார்பரின் (Benjamin Barber) வார்த்தைகளில் ஜனநாயகம் என்பது பெரும்பான்மையோரின் ஆட்சி என்றும், உரிமைகள் என்பது தனியாரின் பிரத்தியேக உடைமை என்றும், ஆகவே இவை பெரும் பான்மை சனநாயகத்துக்கு மாறானவை என்றும் பொதுவாக விளங்கிக் கொள்ளப் படுகின்றன. ஆணால் இது உரிமைகளையும், சனநாயகத்தையும் தவறாக விளங்கிக் கொள்வதாகும்.

தனிநபர்கள் பேச்கினமை, கூட்டுச் சேரும் உரிமை மத உரிமை போன்ற அடிப்படையான, மாற்ற முடியாத உரிமைகளை அனுபவிக்கின்றனர். இவை எந்தவொரு சனநாயக அரசாங்கத்தையும் கட்டுப்படுத்துகின்றன. இவ்வகையில் தனிமைனித உரிமைகள் அரசாங்கத்தின் அதிகார துஷ்டியோகம் மற்றும் ஒரு குறுங்கால அரசியல் பெரும் பான்மைக்கு ஒரு தடைக் கல்லாக விளங்குகின்றன. ஆணால் இன்னொரு பார்வையில் உரிமைகள் என்பது தனிநபர்களைப் போலவே தனிமையில் செயற்பட முடியாது. உரிமைகள் தனிநபர்களின் பிரத்தியேக சொத்தல்ல, சமுதாயத்தின் மற்ற உறுப்பினர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளும் அளவுக்கே அது நிலைத்திருக்க முடியும். அமெரிக்க மெப்பியலாளரான சிட்னி கூக் (Sidney Hook) என்பவர் கூறியது போல ஒரு தேர்தல் தொகுதிதான் தன்னுடைய சுதந்திரத்தின் இறுதிக் காவலனாகும். இந்நோக்கில் நன்று பிரசைகளினால் தெரியப்பட்டு அவர்களுக்கே பொறுப்புடைய ஒரு சனநாயக அரசாங்கமானது தனிநபர் உரிமைகளின் எதிரி அல்ல, மாறாக அவற்றின் பாதுகாவலனாகும். அதாவது ஒரு சனநாயகத்தில் அதன் பிரசைகள் தமது சூடியியல் கடப்பாடுகளையும், பொறுப்புக்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் முகமாக அவர்களது உரிமைகளை விரிவுபடுத்துவதாகும்.

பொதுவாகக் கூறினால், அதன் இயக்கத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காக ஒரு சனநாயக செயற்பாட்டில் பங்கு கொள்வதை இப் பொறுப்புகளே உறுதி செய்கின்றன. ஆகக் குறைந்தது தமது சமுதாயத்தைப் பாதிக்கும் சிக்கலான பிரச்சனைகளைப் பற்றி பிரசைகள் அறிந்திருக்க வேண்டும். இவ்வறிவு உயர் பதவிகளுக்கான வேட்பாளர்களைப் படித்திசாலித்தனமாகத் தெரிவு செய்ய உதவும். சூடியியல், குற்ற வழக்குகளின்பூரிமாரா கூக்கடமையாற்றுதல் போன்ற கடப்பாடுகள் சட்டத்தின் பாற்பட்டவை, ஆணால் அவை கூட்டாய்மானவையல்ல.

சனநாயக நடவடிக்கையின் சாராம்சமானது தமது நாட்டினதும் சமூகத்தினதும் பொது வாழ்வில் அதன் பிரசைகள் தீவிரமாகவும் சுதந்திரமாகவும் பங்கு பற்றுவதாகும். இத்தகைய பரந்த, உயிரோட்டமான பங்கு பற்றுதல் இல்லாதுவிடின் சனநாயகம் தேவ்வடையத் தொடங்கி ஒரு சிறிய அளவான குழுக்கள், நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் விளைநிலமாக மாற்றிவிடும். ஆணால் சமூகத்தின் கலை மட்டங்களிலும் தனிநபர் கள் தீவிரமாகப் பங்கு கொள்ளும் போது, சனநாயகமானது தான் பாதுகாப்பதற்காக உறுதிடுத்த சுதந்திரங்கள், உரிமைகள் ஆகியவற்றைப் பலி கொடுக்காது. கலை பொருளாதார அரசியல் குறாவளிகளுக்கும் முகம் கொடுத்து வென்று நிற்க முடியும். பொதுவாழ்வில் தீவிரமாகப் பங்கெடுத்தல் என்பது சிலவேளைகளில் அரசியல் பதவி களைப் பெறும் போராட்டம் எனத் தவறாக வரையறை செய்யப்படுகின்றது. ஆணால் ஒரு சனநாயக சமுதாயத்தில் பிரசைகளின் பங்கு என்பது வெறுமனே தேர்தல் போட்டிகளில் பங்கெடுத்தல் என்பதை விடப் பரந்த பொருள் உடையது. ஓர் உள்ளராட்சி மட்டத்தில் பிரசைகள் பாடசாலைக் குழுக்களில் அங்கம் வசீக்கலாம். அல்லது சமூகக் குழுக்களை உருவாக்கலாம், உள்ளர் பதவிகளுக்குப் போட்டியிடலாம். மாகாண, மாநில, தேசிய மட்டத்தில் பொதுப் பிரச்சினைகளில் பேச்காலும், எழுத்தாலும் தலையிட முடியும். அல்லது அரசியற் கட்சிகளிலும், தொழிற் சங்கங்களிலும் ஏனைய தொண்டர் நிறுவனங்களிலும் பங்கு கொள்ளலாம். மக்களின் பங்களிப்பு எந்தவாக இருந்தபோதும் ஓர் ஆரோக்கியமான சனநாயகம் அதன் மக்களின் விரிந்த, தொடர்ச்சி

யான, அறிவு ரீதியான பங்கிலேயே தங்கிடுள்ளது. டயனே ரேவிட்ச் (Diane Ravitch) என்பவர் பின்வருமாறு கூறுகிறார். சனநாயகம் என்பது ஒரு செயல்முறை, ஒரு வாழ்க்கை முறை, ஒன்றுபட்டுச் செயலாற்றுதல். அது மாற்க்கூடியது, நிலையான தல்ல. ஒத்துழைப்பு, விட்டுக் கொடுத்தல், சுகிப்புத் தன்மை ஆகியவற்றைத் தனது கலை பிரசைகள் மத்தியிலும் அது வலியுறுத்துகின்றது. சனநாயகத்தை இயங்கச் செய்வது கடினமானது, இவகுவானதல்ல. சுதந்திரம் என்பது பொறுப்புடைமை, பொறுப்புடைமையிலிருந்து தப்பிக் கொள்வது அல்ல.

சுதந்திரம், சுயவெளிப்பாடு (Self-expression) ஆகியவற்றின் உயர் இலட்சியங்களை சனநாயகம் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. ஆனால் அதேவேளையில் மனித இயல்பு பற்றி அது தெளிந்த பார்வையும் கொண்டது. தனது கலை மக்களும் கண்ணியமானவர் களாக இருக்க வேண்டும் என அது எதிர்பார்க்கவில்லை. பொறுப்புடையோராய் இருக்க வேண்டுமென்றே அது கோருகின்றது. நெயினோல்ட் நீபர் (Reinhold Niebuhr) என்றும் ஓர் அமெரிக்க மெய்யியலாளர் பின்வருமாறு கூறுகிறார். நீதியைத் தேடும் மனிதனது ஆற்றல் சனநாயகத்தை உருவாக்குகின்றது. ஆனால் அநீதியைத் தேடும் மனிதனது சார்பு நிலை சனநாயகத்தை அத்தியாவசியமாக்குகின்றது.

மனித உரிமைகளும் அரசியல் இலக்குகளும்

அடிப்படை மனித உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் என்பது கோப்பாட்டளவில் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. உலகளாவிய ரீதியில் எழுதப்பட்ட அரசியல் யாப்புக்க எனிலும், ஜக்கிய நாடுகள் அமையத்தின் சாசனத்திலும் ஹெல்கினி இறுதிச் சட்டம் (Helsinki Final Act) போன்ற சர்வதேச ஒப்பந்தங்களிலும் இவ்வரிமைகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. பல்வேறுபட்ட உரிமைகளிடையே வேறுபாடு காண்பதென்பது இன்னுமொரு விடயமாகும். அண்மைக் காலமாக அடிப்படை மனித உரிமைகள் பட்டியலை விரிவுபடுத்தும் ஒரு போக்கு குறிப்பாகச் சர்வதேச நிறுவனங்களிடையே காணப்படுகின்றது. இக் குழுக்கள் தொழிலுரிமை, கல்வியுரிமை, கலாச்சார அல்லது இன்த்துல உரிமை, வாழ்க்கைத் தர உரிமை போன்ற பல உரிமைகளைப் பேச்களிமை, சட்டத்தின் மூன்னால் யாவரும் சமம் என்னும் உரிமை ஆகியவற்றுடன் இணைத்துள்ளன. இவையாவும் சிறப்பானவையே. ஆனால் இத்தகைய உரித்துக்கள் உரிமைகளாகப்பரிஞாமம் கொள்ளும் போது அடிப்படையான குடியியல் மனித உரிமைகள் என்ற பொருளின் பெறுமதியைக் குறைத்து விடுகின்றது. மேலும் இவை தனிநபர்கள் கொண்டுள்ள உரிமைகளுக்கும், தனிநபர்கள், நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசாங்கங்கள் முனையும் இலக்குகளுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை மாசுபடுத்துகின்றன.

பேச்களிமை போன்ற மாற்றுத்தக்கிய உரிமைகளைத் தமது செயல்களைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலமே அரசாங்கங்கள் பாதுகாக்கின்றன. ஆனால் கல்விக்கு நிதி வழங்கல், சுகாதார வசதிகளை ஏற்படுத்தல், வேலைக்கு உத்தரவாதம் வழங்கல் ஆகியவை மறுதலையாக அரசாங்கத்தின் தீவிர ஈடுபாட்டை உருவாக்குகின்றன. இவற்றுக்காக அரசாங்கம் கொள்கைகள், நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை ஏற்படுத்துகின்றது. போதுமான சுகாதாரநலன் பராமரிப்பும், கல்விக்கான சுந்தரப்பங்களும் ஒவ்வொரு குழந்தையின்

தும் பிறப்புரிமையாகும். ஆனால் இவை மறுக்கப்படுதல் வேதனையான உண்மையாகும். அத்துடன் இவ்விலக்குகளை அடைவதில் உள்ள ஆற்றல் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகின்றது. ஓவ்வொரு மனிதனின் எதிர்பார்க்கையையும் ஓர் உரிமையாக மாற்றுவதன் மூலம் வெறுப்பை ஏற்படுத்தக் கூடிய அபாய நிலையை உருவாக்குகின்றன.

அடிப்படை மனித உரிமைகள்

- பேச்கச் சுதந்திரம், கருத்துச் சுதந்திரம், பத்திரிகைச் சுதந்திரம்
- மனித உரிமை
- ஒருங்குகூடுவதற்கும் இணைந்து தொழிற்படுவதற்குமான உரிமை
- சட்டத்தின் முன் சமமான பாதுகாப்புரிமை
- உரிய செயன்முறையும் சமச்சந்தரப்பமும் கொண்ட வழக்காடு உரிமை

மக்னா காட்டா (Magna Carta)

ஜோன் மன்னனையும், இங்கிலாந்தின் பிரபுக்களையும் சனநாயக வாதிகள் எனவரும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். ஆனால் அவர்களால் 1215 இல் றன்னி மீட்டில் கைச்சாத்திடப்பட்ட அரசியல்யாப்பானது அரசாங்கவின் வளர்ச்சியில் ஒரு மைல் கல்லாகும். மரபு ரீதியான மர்வியச் சட்டங்களில் மன்னனது துஷ்பிரயோகம் பிரபுக்களை மன்னனுடன் முரண்பட வைத்தது. ஏனெனில் இச்சட்டங்கள் முடியுடன் தமக்குள்ள தொடர்புகளில் ஒரளாவுதனாதிக்கத்தை இவர்களுக்கு வழங்கியது. ஜோன் மன்னன் அவர்களது கோரிக்கைகளுக்குச் செலிமடுக்க மறுத்தபோது அவர்கள் ஒரு படையைத் திரட்டி மன்னனை மக்னா கார்ப்டாவில் (மகாபட்டயம்) பலவந்தமாகக் கைச்சாத்திட வைத்தனர். இம் மகாபட்டயம் 63 ஏற்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தது. இவற்றில் பெரும்பாலாளவை நிலவுடைமையாளர்கள், கிறிஸ்தவ குருமார் போன்றோருக்குச் சார்பான உரிமைப்பட்டியலாகும். எனினும் இவ்ஏற்பாடுகளில் பல பின்னர் இங்கிலாந்தின் சுகல மக்களுக்கும் பிரயோகிக் கப்பட்டது. மற்றவை நாட்டின் சட்ட முறைமைக்கு அடிப்படையாக அமைந்தன. உதாரணமாக மக்னா கார்ப்டா, வரிஅற விடுதல் உட்பட நாட்டின் சுகல முக்கிய விடயங்களிலும் அரசன் பிரபுக்களின் அறிவுரையையும், சம்மதத்தையும் நாடதேவனுடையென்று விதிக்கின்றது. பின்னர் இவ்வேற்பாடுகள் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் பாரானுமன்றத்தின் சம்மதம் இல்லாமல் எந்தவொரு சட்டமும் ஆக்கமுடியாதெனவும், வரிஅறவிடப்பட முடியாது எனவும் உறுதி செய்யப்பயன்படுத்தப்பட்டன. (அமெரிக்கப் புரட்சியில் சுதந்திரம் வேண்டிய குடியேற்றவாதிகள் இங்கிலாந்துக்கு எதிராக இந்த எண்ணத்தைப் பயன்படுத்தினர். பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமல்

வரிவிதிப்பதில்லை என இவர்கள் கோஷமிட்டனர். சட்டத்தின் சிரான செயல்முறை, யூரிமார் சேவை ஆகியவை மக்னா கார்ட்டாவின் ஏற்பாடுகளுடன் தொடர்புடையனவே).

மானிய உரிமைகளிலிருந்து சாதாரண மக்களின் அரசியல் யாப்பு உரிமை வரையிலான மக்னா கார்ட்டாவின் இவ் வளர்ச்சி பல நூற்றாண்டுகளைக் கொண்டது. ஏனெனில் பின்வந்த பல ஆங்கிலேயே மன்னர்கள் இப்பட்ட யத்தை வெற்றிகரமாக நிராகரித்தனர். 1688இல் நடந்த உண்ணத புரட்சி (Glorious Revolution) யுடன்தான் இங்கிலாந்து பாரானாமன்றத்தை நாட்டின் மிக உயர்ந்த சட்டவாக்க அமைப்பாகக் கொண்ட ஓர் அரசியல் யாப்பு முடியாட்சியை ஸ்தாபிக்க முடிந்தது. பரானாமன்றத்தைப் பறந்த பிரதிநிதித்துவ சனாயக ஸ்தாபனமாகச் சிர்கிருத்தும் செயல் இன்னுமொரு நூற்றாண்டை எடுக்க வேண்டியிருந்தது.

III

சட்டவாட்சி

சமத்துவமும் சட்டமும்

சட்டத்தின் முன் யாவரும் சமம் அல்லது சட்டத்தின் முன் சமமான பாதுகாப்பு என்றும் உரிமையானது எந்தவொரு நீதியான சனாயக சமுதாயத்திலும் அடிப்படையாகும். செல்வந்தன் அல்லது ஏழை, இனப்பெரும்பான்மையினர் அல்லது சமய சிறுபான்மையினர், அரசின் அரசியல் கூட்டாளி அல்லது எதிரி என்ற வித்தியாசமின்றி சகலரும் சட்டத்தின் முன்னிலையில் சமமான பாதுகாப்புக்கு உரியவர். வாழ்க்கையில் ஒவ்வொருவரும் சமத்துவமான நிலையை அடைவதை அரசாங்கம் உறுதிசெய்ய முடியாது. தவிர அது அரசாங்கத்தின் கடமையும் அல்ல. அரசியல் யாப்புச் சட்ட நிபுணரான ஜோன் பி.பிராங் (John P.Frank) என்பவர் பின்வருமாறு கூறுகிறார். எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் அரசானது மேலதிகமான எந்த ஒப்புரவின்மைகளையும் (inequability) தினிக்கக் கூடாது. அது தனது சகல மக்களையும் சமமாகவும் சமத்துவமாகவும் தடுத் வேண்டும். எவரும் சட்டத்துக்கு மேம்பட்டவரல்ல. சட்டம் என்பது மக்களால் உருவாக்கப்பட்டது. அவர்கள் மீது தினிக்கப்பட்டதல்ல. ஒரு சனாயக நாட்டின் பிரசைகள் சட்டத்துக்கு அடிப்பணிகளின்றனர். ஏனெனில் அவர்கள் அதனை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். இன்னொரு வழியில் சட்டத்தின் கர்த்தாக்கள் என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் மறைமுகமாகத் தமக்குத் தாமே அடிபணிகின்றனர். மக்கள் சட்டங்களை உருவாக்கி அவற்றுக்கு அடிபணியும் போது சட்டமும் சனாயகமும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

சட்டத்தின் நேரிய செயன்முறை

வரலாற்று நீதியாக எந்தவொரு சமுதாயத்திலும் குற்றவியல் நீதி முறைமையின் (Criminal justice system) நிர்வாகிகள், துஷ்டிபிரயோகம், சர்வாதிகாரம் ஆகியவற்றை ஏற்படுத்தக் கூடிய அதிகாரத்தையும் தம்மகத்தே கொண்டுள்ளனர் என ஜோன் பி.பிராங் கூறுகிறார். சட்டத்தின் பெயரால் தனிநபர்கள் எவ்விதமுறையான குற்றமும் அவர்கள் மீது சமத்தப்படாமலே சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ளனர். எவ்வித சட்டரீதி யான நியாயமும் இன்றி நாடுகடத்தலுக்கும் மரண தண்டனைக்கும் உள்ளாகியுள்ளனர். இத்தகையது பிரயோகங்களை எந்தவொரு சனாயக சமுதாயமும் பொறுத்துக் கொள்ளமுடியாது. எந்தவொரு அரசுக்கும் ஒழுங்கை நிலையிறுத்தவும் குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்கவும் அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். ஆனால் சட்டங்களை அழுல்படுத்து வதில் கையாளும் விதிகளும் நடைமுறைகளும் பசிரங்கமானதாகவோ, ஒரு தலைப்பட்சமாகவோ அரசின் தில்லுமுல்லுகளுக்கு உட்பட்டதாகவோ இருக்கக் கூடாது.

ஒரு சனநாயகத்தில் சட்டத்தின் நேரிய செயல் முறைக்கான அத்தியாவசிய நிபந்தனை கள் யாவை? ஒரு தேடலுக்கான நியாயமான காரணங்களைக் காட்டும் ஒரு நீதிமன்றத் தின் உத்தரவு இல்லாமல் பொலீசார் ஒரு வீட்டினுள் பலாத்காரமாக உட்புகுந்து அவ்வீட்டைத் தேடுதலுக்கு உட்படுத்தமுடியாது. ஒரு சனநாயகத்தில், இரகசிய பொலீசார் நன்ஸிரிவில் ஒரு வீட்டின் கதவைத் தட்டமுடியாது. ஒரு சட்டவரம்பு மீறப்பட்டதற்கான தெளிவான எழுத்து மூலமான குற்றப்பத்திரிகை இல்லாமல் எந்தவொரு நபரும் கைது செய்யப்பட முடியாது. தம் மீது சமத்தப்பட்டுள்ள குற்றத்தின் உண்மையான தாற்பரியத்தை அறிய எந்தவொரு தனிநபருக்கும் உரிமை உண்டு. அத்துடன் குற்றம் ஆதாரமற்று எனவும், கைது செல்லுபடியற்று எனவும் ஒரு நீதிமன்று காணும் இடத்தில் ஆட்கொண்ரவு மனு என்னும் சட்டக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் உடனடியாக விடுதலையாகவும் உரிமை உண்டு.

குற்றம் சமத்தப்பட்டவர்களை மிக நீண்ட காலத்துக்குச் சிறையில் அடைத்து வைக்க முடியாது. அவர்கள் விரைவான பொது வழக்கு விசாரணைக்கு உட்படவும், தம் மீது சமத்தப்பட்டுள்ள குற்றங்களுக்கு முகம் கொடுக்கவும் உரிமையுண்டு. சந்தேக நபர் தப்பிடுவிடுவார் அல்லது வேறு குற்றங்கள் இழுத்து விடுவார் என்ற சாத்தியம் இல்லாதவிடத்து அவருக்குப் பினை அல்லது நிபந்திரணயுள்ள விடுதலை வழங்கப்பட வேண்டும். வழக்கு பின்னர் தொடரப்படலாம். சமுகத்தின் மரபுகள், சட்டங்களுக்குப் புறம்பான கொடுமையான, அசாதாரணமான (Cruel and Usurous) தண்டனைகள் வழங்கப்படக் கூடாது. ஆட்களைத் தமக்குத் தாமே எதிராகச் காட்சியம் வழங்குமாறு கட்டாயப்படுத்த முடியாது. கட்டாயத்தின் பேரில் தன்னைத்தானே குற்றவாளியாக்குதல் உறுதியாகத் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் சந்தேக நபர்களை உடல், உளர்தியான சித்திரவதைகளுக்குப் பொலீசார் உள்ளாக்கக் கூடாது. பலாத்காரமாகக் குற்றத்தை ஒட்புக்கொள்ளச் செய்யும் செயலைத்தடுக்கும் ஒரு சட்ட முறைமை பொலீசாரின் சித்திரவதை, பயமுறுத்தல் மூலம் தகவல் பெறுவதை ஊக்கு விப்பதில்லை. ஏனெனில் நீதிமன்றம் அவ்வாறு பெறப்பட்ட தகவல்களை வழக்கின் போது சான்றுகளாக ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.

ஆட்களை இரட்டைத் தண்டனைக்கு உட்படுத்தவும் முடியாது. அதாவது ஒருவர் மேல் ஒரே குற்றத்தை இருமுறை சமத்த முடியாது. ஒரு நபரின் மேல் ஒரு குற்றம் சமத்தப்பட்டு விசாரணையின் பின்னர் அவர் குற்றமற்றவர் என ஒரு நீதிமன்றினால் தீர்மானிக்கப்படுமிடத்து அதே குற்றத்தை அவர்மீது திரும்ப எப்போதும் சமத்த முடியாது. ஆட்சியாளர்கள் துஷ்பிரயோகத்துக்கான சந்தர்ப்பங்களைக் கொண்டிருப்பதால் முன்தித்தியிடப்பட்ட சட்டங்கள் செல்லுபடியற்றவை. அதாவது ஒரு செயல் அது நடைபெற்ற வேளை சட்டத்துக்குப் புறம்பானதாக இல்லாதவிடத்துப் பின்னால் இயற்றப்படும் ஒரு சட்டத்தினால் அச் செயலைக் குற்றமாகக் காணமுடியாது.

அரசின் பலாத்கார நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராகப் பிரதிவாதிகள் (Defendants) மேல் திக பாதுகாப்புக்களைக் கொண்டிருக்க முடியும். உதாரணமாக ஜக்கிய அமெரிக்கா வில் ஒரு குற்றம் சமத்தப்பட்டவருக்கு அவரால் கட்டணம் செலுத்த முடியாதவிடத்தும் குற்றவியல் நடைமுறையின் சகல மட்டங்களிலும் ஒரு சட்ட வல்லுநரின் உதவி பெற உரிமை உண்டு. கைது செய்யப்படும் வேளையில் சந்தேக நபருக்கு அவருடைய

உரிமைகள் பற்றி பொலீசார் அறிவிக்க வேண்டும். இவ்வுரிமைகளில் ஒரு சட்டத்தானியைப் பெறுதல், மெளனம் காத்தல் (தன்னைத்தானே குற்றவாளியாகக் காட்டிக் கொள்வதைத் தவிர்ப்பதற்காக) ஆகியவையும் அடங்கும். அரசாங்கத்தின் எதிரிகளைத் தேசத்துரோகக் குற்றத்துக்கு உட்படுத்துவது எதேச்சாரிகள் கையாளும் ஒரு பொது வான நந்திரோபாயமாகும். இதன் காரணமாக தேசத்துரோகக் குற்றம் மிகக் கவனமாக வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனால் இதனை அரசாங்கத்துக்கு எதிரான விமர்சனங்களை அடக்குவதற்கு ஓர் ஆயுதமாகக் கையாள முடியாது.

சட்டத்தை அமுல்படுத்தவும், குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்கவும் அரசுக்கு உள்ள அதிகாரத்தை மேற்கூறிய கட்டுப்பாடுகள் எவ்வளவையிலும் தடைசெய்யவில்லை. மாறாக, ஒரு சனநாயக சமுதாயத்தில், குற்றவியல் நீதிமுறையைப்பினை இது வலிமையுடைய தாக்குகின்றது. அத்துடன் பொது நலன்களையும், தனிநபர் உரிமைகளையும் நீதிநிர்வாகம் எந்தளவுக்கு நியாயமாகப் பாதுகாக்குமின்றது என்பதைப் பொது மக்கள் அளவிடவும் இது வழிவுகூக்கின்றது. நீதிபதிகள் நியமிக்கப்படலாம் அல்லது தெரிவு செய்யப்படலாம். அவர்கள் தமது பதவியை ஒரு குற்றப்பிட்ட காலத்துக்கு அல்லது ஆயுட்காலம் முழுவதுமே வகிக்க முடியும். அவர்கள் எவ்வாறு தெரிவு செய்யப்பட்டாலும் தமது நடுநிலைமையைப் பேணுவதற்காக அரசியல் அதிகாரத்துக்கு அப்பாற்பட்டவர்களாய் இருக்க வேண்டுவது மிகவும் முக்கியமானதாகும். நீதிபதிகள் மிக அற்பமான காரணங்களுக்காக அல்லது அரசியல் காரணங்களுக்காகப் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட முடியாது. மிகப் பாரிய குற்றங்களுக்காக அல்லது தூர்க் கெயல்களுக்காக அவர்கள் பதவி நீக்கம் செய்யப்படும் போது கூட குற்றப் பிரேரணை போன்ற (குற்றங்களைச் சமத்தல்) முறை சார்ந்த நடைமுறைகள் மற்றும் சட்டசபை விசாரணை ஆகியவற்றின் மூலமே செய்யப்பட வேண்டும்.

அரசியல் யாப்புக்கள் (Constitutions)

சனநாயக அரசாங்கங்கள் அவற்றின் அரசியல் யாப்பு என்னும் அடித்தளத்தில் தங்கியுள்ளன. அரசியல்யாப்பு என்பது அதனது அடிப்படைக் கடப்பாடுகள், கட்டுப்பாடுகள், நடைமுறைகள், நிறுவனங்கள் தொடர்பாக வெளியிடப்படும் ஒரு முறையான விளைக்கமாகும். ஒரு நாட்டின் அரசியல் யாப்பு அந்நாட்டின் அதிசனதமான சட்டமாரும். பிரதம் மந்திரியிலிருந்து விவசாயிகள் வரை சகல பிரஜைகளும் அதன் ஏற்பாடுகளுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்களாவர். அரசியல் யாப்பு என்பது வழக்கமாக ஒரு தனியான எழுத்து மூலமான ஆவணமாகும். அது ஒரு தேசிய அரசின் அதிகாரத்தை நிலைநாட்டுகின்றது. அடிப்படை மனித உரிமைகளுக்கு உத்தரவாதமளித்து அரசாங்கத்தின் அடிப்படைச் செயற்பாட்டு நடைமுறைகளையும் வடிவமைக்கின்றது.

அரசியல் யாப்புக்கள் நிலைத்து நிற்கும் சின்னங்களாகும். ஆனால் அவை வியந்தேற்றுக் கொள்ளும் சின்னங்களைவிட மேலாக இருக்க வேண்டுமெனில் மாற்றங்களை ஏற்கவேண்டும். உலகத்தின் மிகப் பழையான எழுதப்பட்ட அரசியல் யாப்பான ஐக்கிய அமெரிக்காவின் அரசியல் யாப்பு 7 சுருக்கமான ஏற்பாடுகளையும் 26 திருத்தங்களையும் மட்டுமே கொண்டுள்ளது. எனிலும் இது ஒரு அடித்தளம் மாத்திரமே.

கடந்த 200 ஆண்டுகளாக நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள், சட்டங்கள், சனாதிபதியின் நடவடிக்கைகள், மரபுநிதியான நடைமுறைகள் ஆகியவை இத்தளத்தினை அடித்தளமாகக் கொண்டு உருவாகியுள்ளன. இவை ஜூக்கிய அமெரிக்க அரசியல் யாப்பினை இதுவரை உயிரோட்டமும் பொருத்தப்பாடும் உடையதாகக் காத்துவந்துள்ளன.

ஒவ்வொரு சனநாயகத்திலும் இத்தகைய அரசியல் யாப்பு வளர்க்கி ஏற்படுகின்றது. பொதுவாக, ஒரு நாட்டின் யாப்பினைத் திருத்துவதற்கு அல்லது மாற்றுவதற்குப் பின்பற்றும் செயல் முறை பற்றி இருவகைக் கருத்துக்கள் உள்ளன. ஒன்று பல்வேறு படிகளையும், மிகப் பெரிய பெரும் பான்மைகளையும் கொண்ட கடினமான நடைமுறையாகும். இதன் விளைவாக யாப்பு அடிக்கடி மாற்றப்படுவதில்லை. பொதுமக்களின் பேராதரவு கொண்ட மிக அரிதான காரணங்களுக்காகவே யாப்பானது மாற்றத்துக்கு உள்ளாகின்றது. ஜூக்கிய அமெரிக்க அரசியல் யாப்பு இதற்கு உதாரணமாகும். இந்த யாப்பானது பொதுவான கோட்பாடுகள், அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்கள், கட்டுப்பாடுகள், கடமைகள், நடைமுறைகள் மேலும் உரிமை மனுவில் கூறப்பட்ட அடிப்படை தனிமனித் உரிமைகள் ஆகியவற்றை மிகவும் சுருக்கமாகக் கூறுகின்றது. மற்றமுறை, பல நாடுகளினால் பின்பற்றப்படும் இலகுவான முறையாகும். இதன்படி சட்டசபையின் அனுமதியுடன் எந்தத் திருத்தத்தையும் மேற் கொள்ளலாம். மறுதேர்தலில் இது வாக்காளர்களால் பரிட்சைக்கு உள்ளாகின்றது. இம்முறையின் மூலம் யாப்புகள் மாற்றத்துக்கு உள்ளாகும் முறை மிக நீண்டதாக இருக்கலாம். ஏனெனில் பொதுவான சட்டவாக்கத்துக்கும் இந்த விசேட ஏற்பாடுகளுக்கும் அதிக வேறுபாடு இல்லை.

18 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட எந்த அரசியல் யாப்பும் அமெரிக்க அரசியல் யாப்பினைப்போல் 20 ஆம் நூற்றாண்டுவரை மாற்றத்துக்கு உட்படாமல் நிலைத்தில்லை. அதைப்போல் இன்றிருக்கும் எந்த அரசியல் யாப்பும் அடுத்த நூற்றாண்டிற்குள் அமெரிக்க யாப்பைப் போல மாற்றத்துக்கு இடம் கொடாமல், அதேநேரத்தில் தனி மனித உரிமைக் கோட்பாடுகள், சட்டத்தின் நேரிய செயன்முறை, ஆளப்படுவோரின் சம்மத்துடனான அரசாங்கம் ஆகிய சீரிய அம்சங்களை உறுதியாகக் கொண்டு 21ஆம் நூற்றாண்டுக்குள் பிரேவேசிக்கப் போவதில்லை.

லொக்கும் மொண்டஸ்கியூவும் (Locke and Montesquieu)

நவீன அரசியல் அமைப்பு சனநாயகத்துக்கான அறிவு பூர்வமான அடிப்படைகள் 18 ஆம் நூற்றாண்டின் ஜூரோப்பிய அறிவியல் இயக்க காலத்தில் இடப்பட்டன. இம் மெய்யியல் இயக்கமானது (Philosophic movement) மரபுநிதியான சமூக, சமய, அரசியல் கருத்துக்களை நிராகரித்து பகுத்தறிவு வாதத்தை வலியுறுத்தியது. ஆங்கில அரசியல் மெய்யியலாளரான ஜோன் லொக் (John Locke), பிரெஞ்சு நியாயவாதியும் அரசியல் மெய்யியலாளருமான மொண்டஸ்கியூ ஆலியோர் இவ்வியக்கத்தின் மிகச் சிறந்த சிந்தனையாளர்களாகும். 1960 இல் லொக் என்பவர் அரசாங்கம் பற்றிய இரு ஆய்வு நால்கள் (Two Treatises of Government) என்னும் தமது பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய நாலை வெளியிட்டார். ஆளப்படுவோரின் சம்மதத்தினாலே வொரை சம்மதத்தை மொற்றி வாதாக்கியின் சட்டம் என்பதே கடவுளின் சட்டம் என லொக் வாதாடினார். வாழும் உரிமை, குறிப்பான சில சுதந்திரங்கள், சொத்துச் சேர்த்தல், தனது உழைப்பின் பயனைத் தானே வைத்திருத்தல் ஆகிய அடிப்படை உரிமைகளை இயற்கையின் சட்டம் சுலப மனிதர்களுக்கும் உறுதி செய்கின்றது என அவர் கூறினார். இவ்வரிமைகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவே ஒரு குடியியல் சமூகத்தில் வாழும் மனிதன் தனது அரசாங்கத்துடன் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்கிறான். ஒரு பிரசை சட்டத்துக்குக் கட்டுப்படக் கடமையுள்ளவன். அதேவேளை அரசாங்கம் சட்டங்களை ஆக்க உரிமை உள்ளது. அத்துடன் பொதுநலன்களை அந்திய ஆதிக்கத்திலிருந்து அரசாங்கம் காக்க வேண்டும். ஓர் அரசாங்கமானது சட்டத்தை மீறித் தான்தோன்றித் தனமாக நடக்கும் போது அதைத் தூக்கியெறிந்து ஒரு புதிய அரசாங்கத்தை அமைக்க பிரசைக்கு உரிமை உண்டு என லொக் வலியுறுத்தினார்.

லேயே அரசாங்கம் தங்கியுள்ளது என்ற அவரது வாதமானது அரசியல் சித்தாந்தங்களை மாற்றியமைத்த தோடு சனநாயக நிறுவனங்களின் வளர்ச்சியையும் மேம்படுத்தியது. இயற்கை விதிகள் (Natural Law) பற்றி வலியுறுத்திய லொக் அரசாங்கம் குறிப்பாக முடியாட்சி (Monarchy) என்பது தெய்வீக அருட்கொடை என்னும் வாதத்தை முறியடித்தார். இயற்கையின் சட்டம் என்பதே கடவுளின் சட்டம் என லொக் வாதாடினார். வாழும் உரிமை, குறிப்பான சில சுதந்திரங்கள், சொத்துச் சேர்த்தல், தனது உழைப்பின் பயனைத் தானே வைத்திருத்தல் ஆகிய அடிப்படை உரிமைகளை இயற்கையின் சட்டம் சுலப மனிதர்களுக்கும் உறுதி செய்கின்றது என அவர் கூறினார். இவ்வரிமைகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவே ஒரு குடியியல் சமூகத்தில் வாழும் மனிதன் தனது அரசாங்கத்துடன் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்கிறான். ஒரு பிரசை சட்டத்துக்குக் கட்டுப்படக் கடமையுள்ளவன். அதேவேளை அரசாங்கம் சட்டங்களை ஆக்க உரிமை உள்ளது. அத்துடன் பொதுநலன்களை அந்திய ஆதிக்கத்திலிருந்து அரசாங்கம் காக்க வேண்டும். ஓர் அரசாங்கமானது சட்டத்தை மீறித் தான்தோன்றித் தனமாக நடக்கும் போது அதைத் தூக்கியெறிந்து ஒரு புதிய அரசாங்கத்தை அமைக்க பிரசைக்கு உரிமை உண்டு என லொக் வலியுறுத்தினார்.

லொக்கின் இயற்கையின் சட்டம் பற்றிய கோட்பாடு ஒரு பாரிய அறிவுசார் மெய்யியலாளர் பாரம்பரியத்தை ஜூரோப்பாவிலும் புதிய உலகத்திலும் தோற்றுவித்தது, பிரான்சில் ஜீன் ஜேக்குவில் ரூசோ (Jean Jacques Rousseau), ஸ்கொட்லாந்தில் டேவிட் கியூம் (David Hume), ஜேர்மனியில் இம் மானுவல் கான்ட் (Immanuel Kant), ஜூக்கிய அமெரிக்காவில் தோமஸ் ஜெபர்ஸன், பெஞ்சமின் பிராங்கிலின் ஆகியோர் இவர்களில் சிலராவர். ஆனால் லொக்கின் மிகச் சிறந்த சிட்டர் மொண்டஸ்கி இயுவே ஆவர். லொக் கைப் போல் இவரும் மக்களின் சம்மதத்தில் தங்கியிருக்கும் குடியிருப்பு அரசாங்கத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். ஆனால் பெரும்பான்மையின் ஆட்சியால் நிலைநாட்டப்படும் சனநாயகத்தில் அவர் நம்பிக்கை கொள்ள வில்லை.

1748 இல் வெளியிடப்பட்ட தமது சட்டத்தின் மெய்ப்பொருள் (The spirit of Laws) பற்றிய நூலில் தனிமனித் உரிமையை உத்தரவாதம் செய்வதற்காக நீதி, சட்டம், நிர்வாகம் முதலிய அரசாங்கத்துறைகளை வெவ்வேறாகக் கொடுத்து அதிகாரங்களைப் பங்கிடு செய்ய வேண்டுமென வாதாடினார். ஜூக்கிய அமெரிக்க அரசியல் யாப்பின் சித்தாந்த அடிப்படைக்கு இக்கோட்பாடு வழியமைத்தது. இதன்படி சனாதிபதி, காங்கிரஸ், நீதித்துறை ஆகியவற்றுக் கிடையில் அதிகாரம் பகிரவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஜீன் எஸ். ஜோஹாஸ்டன்

தேர்தல்கள்

தேர்தல் அடையாளம்(The Benchmark of Election)

சனநாயக பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கங்களின் மைய நிறுவனங்கள் தேர்தல்களாகும். ஏனெனில் ஒரு சனநாயகத்தில் அரசாங்கத்தின் அதிகாரமானது ஆளப்படுவோன் சம்மதத்திலிருந்தே மற்று முழுதாகப் பெறப்படுகின்றது. மக்களின் சம்மதத்தை அரசாங்க அதிகாரமாக மாற்றும் செயற்பாடுகளில் முதல்மையானது சுதந்திரமான சமச்சீலனப்பட்ட வழங்கும் தேர்தல்களை நடத்துவதாகும்.

எல்லா நல்லீன சனநாயகங்களும் தேர்தல்களை நடத்துவின்றன. ஆனால் கல தேர்தல்களும் சனநாயக நீதியானவை அல்ல. நமது ஆட்சிக்கு ஒரு கட்டபூர்வ அந்தல்லதை வழங்குவதற்காக வலதுசாரி சர்வாதிகார அரசாங்கமும், மார்க்கஸிய கரும்களும், தனிக்கட்சி அரசாங்கங்களும் தேர்தல்களை நடத்துவின்றன. அத்தகைய தேர்தல்களில் ஒரு வேட்பாளர் அல்லது வேட்பாளர் பட்டியல் மட்டுமே உண்டு. தெரிவுகளுக்கு அங்கு இடமில்லை. அத்தகைய தேர்தல்களில் ஓவ்வொரு பதவிக்கும் பல வேட்பாளர்களும் காணப்படவாம். ஆனால் பயமுறுத்தல், கண்ணவோட்டு முறைமூலம் அரசாங்கத்தின் வேட்பாளர் தெரிவு செய்யப்பட வழி அமைக்கப்படுகின்றது. வேறு தேர்தல்கள் உண்மையான தெரிவுகளுக்கு வழிவகுக்கலாம். ஆனால் அத்தெரிவுகளும் ஆட்சியிலுள்ள கட்சிக்கு மட்டுமே உரியது. இத்தகைய தேர்தல்கள் சனநாயகத் தேர்தல்கள் ஆகமாட்டாது.

சனநாயகத் தேர்தல்கள் என்றால் என்ன

கல்வி மற்றும் ஜக்கிய நாடுகளுக்கான முன்னாள் அமெரிக்கப் பிரதிநிதியுமான ஜீன் கர்க் பட்டிக (Jeanne Kirk Patrick)என்பவர் தேர்தல்களை வரைவிலக்கணப்படுத்தும் போது பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். சனநாயகத் தேர்தல்கள் என்பது வெறுமே ஒரு அடையாளச் சின்னமல்ல. அவை போட்டித்தன்மையும் சிரமமும், நிச்சயமும் ஒரு கொண்ட தேர்தல்கள். இத் தேர்தல்களில் அரசாங்கத்தின் முக்கிய தீர்மானம் மேற்கொண்ட பிரசைகளினால் தெரிவு செய்யப்படுகின்றார்கள். இப்பிரசைகளின்பவர்கள் பிரசைகளினால் தெரிவு செய்யப்படுகின்றார்கள். இப்பிரசைகளினுக்கு அரசாங்கத்தை விமர்சனம் செய்யவும், அவற்றைப் பிரகரிக்கவும், மாற்றுவ மிகளை வழங்கவும் பாரிய சுதந்திரம் உண்டு.

கர்க்கப்ப்ரிக்கிள் வரைவிலக்கணத்தின் பொருள் யாது. முதலாவதாக சனநாயகத் தேர்தல்கள் போட்டித்தன்மையுள்ளவை. நமது அரசாங்கத்துக்கு எதிரான விமர்சனங்களை வெளிப்படையாகக் கூறுவதற்கு எதிர்கட்சியினருக்கும் வேட்பாளர்களுக்கும் பேசக்கும் சுதந்திரம், கூட்டுச் சேரும் சுதந்திரம், நடமாடும் சுதந்திரம் ஆகியவை இருக்க வேண்டும். அத்துடன் மாற்றிடான் கொள்கைகள், வேட்பாளர்களை வாக்காளர்களிடம் சமர்ப்பிக்கவும் சுதந்திரம் வேண்டும். எதிர்கட்சியினரை வாக்கவிசிக் குழுமத்திப்பது மட்டும் போதுமானதல்ல. தேர்தல்களில் எதிர்கட்சியினரது வாளனாலி, கூட்டங்கள், பத்திரிகை உரிமைகள் நக்கப்படும்போது அது சனநாயக விரோதமானது. அதிகாரத்தில் இருக்கும் கட்சி அதன் காரணமாகப் பல்வேறு நல்மைகளை அனுபவிக்கலாம். ஆனால் விதிருறைகளும் தேர்தல் நடத்தும் விதமும் நியாயமானதாக இருக்கவேண்டும்.

சனநாயகத் தேர்தல்கள் தீரும்பத் தீரும்ப நிகழ்பவை, சனநாயகங்கள் சர்வதீகாரிகளைத் தெரிவு செய்வதில்லை அல்லது ஆயுத்கால சனநாயகத்தினைத் தெரிவு செய்வதில்லை. தெரிவு செய்யப்பட்ட அலுவலர்கள் மக்களுக்குப் பொறுப்புடையவர்கள். அதுமட்டுமல்ல பதவியில் நிலைக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்குப் பின்னர் அவர்கள் தீரும்பவும் மக்களிடம் அனுமதி பெறவேண்டும். அதாலது ஒரு சனநாயகத்தில் அலுவலர்கள் பதவியிலிருந்து அகற்றப்படும் அபாயத்தை எதிர் நோக்க வேண்டும். இதில் ஒரு விதிவிலக்கு, நீதிபதிகளாவர். பொதுமக்களின் நெருக்கடியிலிருந்து தப்பிக்கவும் நமது நடுநிலமையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவும் நீதிபதிகள் ஆயுத்காலம் வரை நியமிக்கப்படுவின்றனர். மிகவும் மோசமான நடத்தை காரணமாகவே பதவியிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றனர்.

சனநாயகத் தேர்தல்கள் சகலவருடும் உள்ளடக்கியவை. ஒரு பிரசை அல்லது வாக்காளன் என்பதன் பொருள் விரிவானதாக அநாவது வயது வந்தோரில் ஒரு பெருந்தொகையினரைக் கொண்டதாக இருக்கவேண்டும். அதன் உள்ள கெயல்மூலம் நால்வரை எவ்வளவு தான் சனநாயகத் தன்மை கொண்டிருந்த போதும் ஒரு சிறிய பிரதியேகமான குழுவி னாரால் தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசாங்கம் சனநாயகமானதல்ல. இன், மத சிறுபான் மைக் குழுக்கள் அல்லது பெண்கள் நமது குடியிருப்பை பெறவும் அதன் மூலம் தேர்தல்களில் வாக்களிக்கவும், பதவி வகிக்கலும் நடத்திய போராட்டங்கள் சனநாயக வரலாற்றில் குறிப்பிடக்கூடிய அம்சங்களும். உதாரணமாக, 1787 இல் அரசியல் யாப்பு கைச் சாத்திடப்பட்டபோது ஜக்கிய அமெரிக்காவில் சொத்துடைய ஆள்கள் மாத்திரமே வாக்களிக்கவும் தெரிவு செய்யப்படவும் உரிமை உள்ளவர்களாய் இருந்தனர். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலேயே சொத்துரிமைத் தகுதி மறைந்துவிட்டது. 1920 இல் பெண்கள் வாக்குரிமை பெற்றனர். எனினும் 1960 களின் குடியிருப்பை இயக்கம் வரையிலும் ஜக்கிய அமெரிக்காவின் தெள்பகுதியில் கறுப்புஅமெரிக்கர்கள் முழுமையான வாக்குரிமையை அனுபவிக்கவில்லை. இறுதியாக 1971 இல் வாக்களிக்கும் வயது 21 இல் இருந்து 18 ஆக்கு குறைக்கப்பட்டபோது இளம்பிரசைகளும் வாக்குரிமை பெற்றனர்.

சனநாயகத் தேர்தல்கள் நிட்டவெட்டமானது. அரசாங்கத்தின் தலைமைத்துவத்தை இத் தேர்தல்கள் நீர்மானிக்கின்றன. மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகள் சட்டங்கள், அரசியலமைப்புக்கு அமைய அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் பெயரளவிலாள அல்லது அடையாளச் சின்னமான தலைவர்கள் அல்ல. இறுதியாக சனநாயகத் தேர்தல்கள் வேட்பாளர்களைத் தெரிவு செய்வதோடு நின்றுவிடுவதில்லை. அபிப்

இராய் வாக்கெடுப்பு, ஒப்பங்கோடல் மூலம் சொன்னத் விடபங்களை நேரடியாகக் கீழ்மாளிக்கும் உரிமையையும் மக்கள் கொண்டுள்ளனர். உதாரணமாக ஜக்ஷிய அபெரிக்காவில் மாகான் சட்டசபைகள் ஒரு பிரச்சினையில் மக்களின் அபிப்பிராயத்தை நேரடியாகக் கோரவாம். ஒரு குறிப்பிட்ட விடயத்தை அடுத்த தேர்தலில் வாக்களிப்பகு விடுமாறு கோரி பிரச்சகள் ஒரு குறிப்பிட்டோவு கையெழுத்துக்களைச் (போது வாய்மாறிலத்திலுள்ள வாக்காளர்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட விடத்தினை) சேகரிக்கலாம் இவ்விடபத்தில் மாநில சபையின் அல்லது கவர்னரின் எதிர்ப்பினைப் பொருட்படுத்த வேண்டியில்லை. இது ஒப்பங்கோடல் எனப்படும். கலிபோர்னியா மாநிலத்தில் ஒவ்வொரு முகம் போதும் வாக்காளர்கள் பல்வேறு சட்டநியான ஆரம்பங்களுக்கு முகம் கொடுக்கின்றனர். இவ்வாறு முகம் கொடுக்கும் பிரச்சினைகள் குழும் மாகபடுதல் முதல் மேட்டார் காப்புறுதிச் செயல்நினைகள் வரையாக இருக்கவாம்.

சனநாயக நீதி நெறியும் விகவாசமான எதிர்க்கடியும்

திறந்த மனப்பான்மை, பொறுப்புக்குறல் ஆகியவற்றிலேயே சனநாயகம் செழிப்படை கின்றது. ஆனால் வாக்களிக்குதல் இதில் சேராத மிகுஷ்கியமான விதிவிலக்காகும். கதந்திரமாக வாக்களிக்கவும், பயமுறுத்தலுக்கான சந்தர்ப்பத்தைக் குறரக்கவும் ஒரு சனநாயகத்தில் இருக்கிய வாக்களிப்பு ஆனுமதிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் அதே வேண்டும் வாக்குப் பெட்டியின் பாதுகாப்பும், வாக்குகளை என்னுடையும் கூடியவரை மிகவும் வெளிப்படையாக இருக்க வேண்டும். இதன் மூலம் தேர்தல் முடிவுகள் மிகவும் சரிபான தெளவும், உண்மையில் அரசாங்கம் தமது சம்மதத்தில் தங்கியிருக்கின்றிருதலே முடியும் மக்கள் நம்பிக்கை கொள்ள முடியும்.

விகவாசமான எதிர்க்கடி என்னும் எண்ணக்கரு சிலருக்கு குறிப்பாக அதிகாரமாற்றமானது வரலாற்று நியாக துப்பாக்கி முனையில் நடைபெறும் நாடுகளில் வாழுவோருக்கு ஏற்றுக் கொள்ள மிகவும் கூட்டமானதாகும். எனிலும் இக் கருத்து மிகவும் முக்கியமானதாகும். இதன் பொருளானது, சுருங்கக் கூறின், ஒரு சனநாயகத்தின் ககவ பக்கங்களும் அதன் அடிப்படை விழுமியங்களைக் காக்கப் பொதுவான பொறுப்புள்ளவை. அரசியல் எதிரிகள் ஒருவர் மற்றவரை விரும்ப வேண்டும் என்பதில்லை. ஆனால் அவர்கள் ஒருவரையாருவர் சகித்துக் கொள்வதுடன் மற்றவர்க்கு சட்டநியானதும் முக்கியமானதுமான பங்களிப்புக்கு உரித்துடையவர் என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பொதுப் பிரச்சனைகளில் சுவிப்புத் தன்மையும் நாகரிகமும் பேணப்பட ஒரு சமுதாயமானது தனது ஒவ்வொரு பிரச்சனையும் ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

தேர்தல் முடிந்தவுடன் தோற்றவர்கள் மக்களின் தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். பதவியிலுள்ள கட்சி தோற்றால் அது சமாதான முறையில் அதிகாரத்தை கைமாற்றுகின்றது. யார் வெற்றியடைந்த போதிலும் சமுதாயத்தின் பொதுப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்க இரு சாராரும் ஒத்துழைக்கச் சம்மதிக்கின்றனர். எதிர்க்கடியில் தற்போது வீற்றிருக்கும் தோற்றவர்கள் தமக்கு உயிராபத்து இல்லை எனவும், நாம் சிறந்துப் போக வேண்டிய அவசியமில்லை எனவும் அறிகின்றனர். மறுதலைபாக, எதிர்க்கடியில்

ஊர் அது ஒரு கட்சியாகவோ அல்லது பல கட்சிகளாகவோ இருந்த போதிலும் பொது வாழ்வில் பங்குபற்ற முடியும். இத்தகைய எதிர்க்கடியினரின் பங்கு ஒரு சனநாயகத் தில் இன்றியமையாதது. அவர்கள் அரசாங்கத்தின் குறிப்பிட்ட கொள்கைகளுக்கு விகவாசமாக இருப்பதில்லை. ஆனால் அரசின் அடிப்படை சட்டப்படி விகவாசமாக இருக்கிறார்கள்.

அடுத்த தேர்தல் வரும் போது நிரும்பவும் ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற எதிர்க்கடி யினருக்குப் போட்டியிடச் சந்தர்ப்பம் விடக்கிறது. மேலும் ஒரு பள்ளுக் கழுதாயத் தில் அரசாங்கம் எல்லா மட்டங்களுக்கும் செல்லமுடியாதாகைபால் தேர்தலில் தோற்ற வர்களுக்கு அரசாங்கத்துக்கு வெளியில் நின்று பொதுச் சேவையைச் செய்ய மாற்றிடுகள் வழங்கப்படுகின்றன. தேர்தலில் தோற்றவர்கள் எதிர்க்கடியாகத் தொடர்ச்சாம் அல்லது எழுத்து, போதனை, பொது விடயங்களில் ஈடுபாடு காட்டும் பிரத்தியேக நிறுவனங்களில் இரண்டால் ஆகியவற்றின் மூலம் ஒரு பரந்த அரசியல் செயற்பாட்டு ஜூம், விவாதத்திலும் பங்கு கொள்ளவும் முடியும். சனநாயகத் தேர்தல்கள் வாழ்வதற்கான போராட்டமல்ல, ஒரு போட்டியே ஆகும்.

சனநாயகப் பண்பாடு

ஒரு குடிசார் பண்பாடு

சனநாயகம் என்பது அதன் ஓட்டு மொத்தமான நிறுவனங்கள், அமைப்புக்களை விட மேலானது. ஓர் ஆரோக்கியமான சனநாயகம் பெருமளவில் ஒரு சனநாயக குடிசார் பண்பாட்டில் தங்கியுள்ளது. இவ்விடையத்தில் டயன் ரேவிட்ச் (Diane Ravitch) குறிப் பிடிவுத்தோலே என்பது ஒவியம், இவக்கியம் அல்லது சங்கீதத்தைக் குறிக்கவில்லை. மாராக்க, தம்மைத்தாமே ஆனுகின்ற மக்களின் ஆற்றலைக் கோடிட்டுக் கூட்டும் நடத்தைகள், நடைமுறைகள், நியமங்கள் அடியவற்றைக் குறித்து நிற்கின்றது-அவர் மேலும் பின்வருமாறு விளக்குகின்றார். ஓர் எதேச்காதிகார அரசியல் முறைமை மந்தமும் அசிரித்தையுமானதொரு பண்பாட்டை வளர்க்கின்றது. ஆனால் குழுவினர் ஒரு பள்ளிவள்ளு, அமைதியான பிரசைகளை உருவாக்க முனைகின்றனர். அதற்கு ஏற்றாக ஒரு சனநாயக சமுதாயத்தின் குடிசார் பண்பாடானது. தனிநபர்கள், குழுக்களின் சுதந்திரமான நடவடிக்கைகள் மூலமே உருவாக்கம் பெறுகின்றது. ஒரு சுதந்திரசுதாயத்தில் பிரசைகள் தமது நவங்களைக் காத்துக்கொள்கின்றனர். தமது உரிமைகளைப் பிரயோகிக்கின்றனர். அத்துட்பன் தமது வாழ்க்கைக்கான பொறுப்பி வைத்து தாமே ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். எங்கு வேலை செய்யப் பேண்டும், எத்தகைய தொழில், தமது வாழ்விடம், சார்ந்துள்ள அரசியற் கட்சி போன்ற விடயங்கள் கூலவற்றிலும் தாமே தீர்மானம் மேற்கொள்கின்றனர். இவைகள் தனிப்பட்ட தீர்மானங்களே அன்றி அரசியல் தீர்மானங்கள் அல்ல.

ஒரு சமுதாயத்தின் பண்பாட்டின் பிரதிபலிப்புக்களான இவக்கியம், ஒவியம், நாடகம் மற்றும் கிளிமா ஆசியவையும் சுதந்திரமானவையே. அவை அரசாங்கத்தின் கட்டுப் பாட்டில் இல்லை. ஒரு சனநாயக சமுதாயம் கலைஞர்களையும், ஏழுத்தாளர்களையும் ஆதரித்து ஓக்குவிக்கலாம். ஆனால் கலைத்துவ நியமங்களை அமைப்பதில்லை. கலை முயற்சிகளின் பெறுமதி குறித்து தீர்ப்பு வழங்குவதில்லை. அந்துடன் கலைத்துவ வெளிப்பாடுகளைத் தனிக்கை செய்வதும் கிடையாது. கலைஞர்கள் அரசின் உழையர் களோ வேலையாடகளோ அல்ல. பண்டிகையும், ஆராய்வும், மனித மனங்கள், உணர்வுகள் என்னும் உலகத்தில் உலாவவும். கலைஞர்களுக்குச் சுதந்திரம் வழங்குவதுமே சனநாயகம் கலைக்கு ஆற்றும் முதல்மையான பங்களிப்பாகும்.

சனநாயகமும் கல்வியும்

கல்வி என்பது எந்தவித சமுதாயத்திலும் முக்கியமானதாகும். ஆனால் ஒரு சனநாயகத்தில் அது சிறப்பான இடம் பெறுகின்றது. தோமஸ் ஜூபர்சன் எழுதியதைப் போல் ஒரு நாசரிக உலகில் ஒரு நாடானது குள்குரியமாகவும் சுதந்திரமாகவும் இருக்க வேண்டுமென எதிர்பார்த்தால் அது என்றும் இல்லாததையும் இனி என்றும் இருக்க

முடியாததையுமே எதிர்பார்க்கின்றது. ஒரு எதேச்காதிகார சமுதாயம் தனது பிரசைகளில் எதையும் அமைதியாக எதிர்ப்பின்றி ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பாங்கினை வளர்க்கின்றது. இதற்கு எதிராக சனநாயகக் கல்வியானது நன்று சுதந்திரமான மக்களில் எதனையும் விசாரித்து நுழைக்கமாக ஆராயும் திறனை வளர்க்கின்றது. அதேவேளை சனநாயகத்தின் கோட்டாடுகள், நடைமுறைகளில் ஆழ்ந்த அறிமுகத்தையும் வளர்க்கின்றது. நிக்காராகுவாலில் கல்வியாளர்கள் மூன்னிலையில் உரையாற்றும் போது வண்டர் பில்ட் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியரான செல்டர் செல்பின் (Chester E. Sipp Jr.) பின்வருமாறு கூறினார். மக்கள் தமது சுதந்திரத்துக்கான தாகத்துடன் பிறந்திருக்கவாம். ஆனால் அவர்கள் தமக்கும் தமது பிள்ளைகளுக்கும் சுதந்திரத்தை உறுதி செய்யும் சமூக, அரசியல் ஏற்பாடுகள் பற்றிய அறிவுடன் பிறந்திருக்க முடியாது. அவற்றை அவர்கள் கற்பதன் மூலமே தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இந் நோக்கில், ஒரு சனநாயகத்தின் கல்வியின் நோக்கம் எதேச்காதிகாரக் குழுக்களின் போதனைகளைத் தவிர்ப்பதும் அரசியல் விழுமியங்கள் பற்றி நடைநிலையான கருத்துக்களை வழங்குவதுமே என்று இலகுவாகக் கூறிலிட முடியாது. அது முடியாத காரியம். கலை கல்விமுறைகளும் தெரிந்தோ தெரியாமலோ விழுமியங்களைப் பரிமாற்றும் கொட்டின்றன. மாணவர்களுக்கு சனநாயகக் கோட்டாடுகளை ஒரு சிறந்த மனப்பாங்குடன் கற்பிக்க முடியும். இவ்வாறு சுற்பிப்பதும் கூட ஒரு முக்கிய சனநாயக விழுமியம் தான். அதே வேளையில் விவாதங்கள், ஆய்வுகள் மூலம் பாரம்பரிய சிந்தனைகளுக்கு கவால் விடவும் மாணவர்கள் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். இவ்விடையத்தில் பலமான வாதிப் பிரதிவாதங்கள் எழுவாம். ஆனால் சனநாயகம் உண்மைகளையும் சம்பவங்களையும், அவை எவ்வளவுதான் முரண்பாடானதாகவும் கண்டமானதாகவும் இருந்த போதிலும் நிராகரித்து விடமுடியாது.

பின் என்பவர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். சுதந்திர சமுதாயங்களில் கல்வி மிகவும் தனித்துவமான பங்கினை வகிக்கின்றது. ஏனைய ஆனும் குழுக்களில் கல்வி அவற்றின் கருவியாக இருக்கும் போது சனநாயகத்தில் ஆனும் குழுக்கள் மக்களின் வேலைகளாக இருக்கின்றன. இவ் ஆனும் குழுக்களை உருவாக்கிப், பேசுவதற்கும் மக்களை ஆழங்குவதும் பெறும்பாலும் அவர்களுக்கு கல்வி ஏற்பாடுகளின் தரத்திலும், காத்திரமானதன்மையிலுமே தங்கியுள்ளது. ஒரு சனநாயகத்தின் கல்வியானது சுதந்திரத்தைக் காலப்போக்கில் மேலாவங்கள் செய்கின்றது என்று குறினால் அது வறாகாது.

முரண்பாடுகள், சமரசம், கருத்தொருமிப்பு

மக்கள் பலவிதமான, சிலவேளைகளில் முரண்பாடாள் அவாக்களைக் கொண்டுள்ளார். மக்கள் பாதுகாப்பை வேண்டுகின்றார். அதேவேளை துணிகரச் செயல்களை அவாவுகின்றார். தனிநபர் சுதந்திரத்தை வேண்டுகின்றார். அதேவேளை சமூக சமத்துவத்தையும் கோருகின்றார். இவ்வேளையில் சனநாயகம் வித்தியாசமானதல்ல. எனவே இத்தகைய மனதிலைகள் உட்பட முரண்பட்ட உண்மைகளும் ஒரு சனநாயக சுமதாயத்தில் காணப்படுகின்றன என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். வெறி

டயமண்ட் (Larry Diamond)என்பவர் சனநாயக சஞ்சிகை இனையாசிரியரும் ஹாவர் நிலையத்தின் ஓர் ஆய்வாளருமாவர். இவர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். ஒரு மத்திய முரண்படு உண்மையானது முரண்பாடுகளுக்கும் கருத்தொருமிப்புக்கும் நடவிலேயே உள்ளது. சனநாயகம் என்பது இம் முரண்பாட்டினைச் சமாளிக்க உதவும் பல விதிமுறைகளின் தொகுப்பேயாகும். இதேவேளையில் இம்முரண்பாடு சில குறிப்பிட்ட வரையறைகளுக்கு உட்பட்டே சமாளிக்கப்படல் வேண்டும். இதன் விளைவான விட்டுக் கொடுத்தல், கருத்தொருமிப்பு அல்லது வேறு ஒப்புந்தங்கள் யாவும் கட்டரீதியானதென கசலரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இச் சமன்பாட்டில் ஒரு பக்கத்தை அதிகமாக விதந்துரைத்தல் முழு ஏற்பாட்டிற்கும் சவாலாக அமைந்து விடும்.

சனநாயகத்தைத் தமது கோரிக்கைகளை முன்வைக்கும் ஒரு மன்றமாக மாத்திரம் இக்குழுக்கள் கருதினால் சமுதாயம் தனக்குத்தானே நொறுங்கிவிடும். கருத்தொரு மிப்பை வென்றெடுக்கவும் மக்களின் குரலை ஒடுக்கவும் அரசாங்கமானது மேலதிகமான அமுக்கத்தைப் பிரயோகித்தால் சமுதாயமானது வெளிச்சக்தியினால் நக்கக்பட்டு விடமுடியும். இதைத் தீர்க்க ஓர் இலகுவான தீர்வு கிடையாது. சனநாயகமானது சரியான கோட்பாடுகளையும், நடைமுறைகளையும் புகுத்திவிட்டால் தானே இயங்கும் ஒரு இயந்திரமல்ல. ஒரு சனநாயக சமுதாயமானது, முரண்பாடுகள் தவிர்க்க முடியாதவை என்பதையும், சுகிப்புத் தன்மை அத்தியாவசியமானது என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் மக்களின் பொறுப்புடைமையிலேயே தங்கியுள்ளது.

ஒரு சனநாயக சமுதாயத்தில் பல முரண்பாடுகள் சரியானது அல்லது தவறானது என்ற கூற்றுக்குள் அடங்குவதில்லை. சனநாயக உரிமைகள், சமூக முதன்மைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய பல்வேறு வியாக்கியானங்களுக்கிடையே தங்கியுள்ளன. ஜக்கிய அமெரிக்காவில் இத்தகைய பல விவாதங்கள் நடைபெறுகின்றன. உதாரணத்துக்கு சில மாதிரிகளைக் கூறலாம். நீண்டகாலமாக பாகுபாட்டுக்கு (discrimination)உள்ளாசியிருக்கும் சிறுபான்மையினருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட வீதமான தொழில்களை ஒதுக்குவது சரியானதா. மிக அவசியமான ஒரு பாதை அமைப்பதற்காக ஒரு வீட்டினைச் கவீகிப் பதற்கு அரசுக்கு உரிமை உண்டா. மரத் தொழிலில் தங்கியிருக்கும் சிறு சமூகங்களின் தொழில் இழப்பையும், பொருளாதார அறிவையும் கவனத்திற் கொள்ளாது வளப்பாது காப்பு என்ற பெயரால் மரந்தறிப்பதைத் தடை செய்யும் போது அங்கு யாருடைய உரிமை மேலோங்கி நிற்கின்றது. போதை வள்ளு கூட்டதலைத் தடுப்பதற்காகப் பொலீசார் மக்களை ஆங்காங்கே தடுத்து வைக்கும் போது தனிமனித உரிமை மீறப்படுகின்றதா. அல்லது சமூகத்தின் உரிமை பாதுகாக்கப்படுகின்றதா. இவைகள் இலகுவான விளாக்கள் அல்ல. இப்பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுத்து நுணுக்கமாக ஆய்வு செய்ய சனநாயக எண்ணக்கருக்கள் வெறுமனே வழிகாட்டல்களை மட்டுமே வழங்குகின்றன. காலப் போக்கில் இவ்விளாக்களுக்கான விடைகள் மாறிவிடக் கூடும். இதன் காரணமாகவே சனநாயகப்பண்பாடு விருத்தியடைய வேண்டியது மிகவும் முக்கியமானது.

ஆகக் குறைந்தது, தனிநபர்களும் குழுக்களும் மற்றவர்களாது வேற்றுமைகளை கசித்துக் கொள்ளவும் மற்றவர்களின் உரிமைகளை மதித்து அவர்களின் வாதம் சட்டரீதியா

தூது தான் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளவும் விரும்புவர். இந்த அடிப்படையில் ஒரு பிரச்சினையில் ஈடுபட்டுள்ள பலரும் அவர்கள் அபலவர், குழுக்களாகவோ அல்லது தேசிய பாராரூமன்ற நிலையிலோ இருக்கலாம். விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மையுடன் பேசிப் பெரும்பான்மை ஆட்சி, சிறுபான்மை உரிமைகள் என்ற கோட்பாட்டின் தேவேளையில் இம்முரண்பாடு சில குறிப்பிட்ட வரையறைகளுக்கு உட்பட்டே சமாளிக்கப்படல் வேண்டும். இதன் விளைவான விட்டுக் கொடுத்தல், கருத்தொருமிப்பு அல்லது வேறு ஒப்புந்தங்கள் யாவும் சட்டரீதியானதென கசலரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இச் சமன்பாட்டில் ஒரு பக்கத்தை அதிகமாக விதந்துரைத்தல் முழு ஏற்பாட்டிற்கும் சவாலாக அமைந்து விடும்.

டயனே ரேவிட்ச் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். கூட்டு முன்னனி அமைத்தல் சனநாயக நடவடிக்கையின் சாரமாகும். அது நலன் காக்கும் குழுக்களுக்கு மற்றவர்களுடன் பேரம் பேசுவும், விட்டுக் கொடுக்கவும், ஓர் அரசியல் யாப்பு முறைமைக்குள் செயலாற்றவும் பயிற்சி வழங்குவதற்கு. இவ்வாறான கூட்டு முன்னனி அமைக்க உழைக்கும் போது, வேறுபட்ட குழுக்கள், அமைதியாக வாதாடவும், சனநாயக வழியில்தமது இலக்கை அடைய முயற்சி செய்யவும், இறுதியாக ஒரு வேற்றுமைப் பட்ட உலகத்தில் எப்படி வாழ வேண்டுமென்பதை அறியவும் வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது.

சனநாயகம் என்பது வெளிப்படுத்தப்பட்ட, மாராக உண்மைகளின் தொகுப்பல்ல. மாராக, தனிநபர்களும் ஸ்தாபனங்களும், மக்களும் தமது கருத்துக்களால் முட்டி மோதி விட்டுக்கொடுத்து முழுமையாக இல்லாவிட்டாலும் கூட உண்மையை அடைய முயலும் ஓர் இயக்க முறையாகும். சனநாயகம் நடைமுறை சார்ந்தது, பிரச்சினைகளுக்கான கருத்துக்களும் தீர்வுகளும் ஓர் இறுக்கமான தீர்தாந்ததின் முன்னிலையில் கான கருத்துக்களும் தீர்வுகளும் இருக்கின்றன. பரிசீத்துப் பார்க்கப்படுவதில்லை. மாராக, வாதித்து, மாற்றி, ஏற்றுக் கொள்ளவோ நிராகரிக்கவோ முடிந்த ஒரு நடைமுறை உலகிலேயே அவை பரிசீத்துக்கப்படுகின்றன.

தவறுகளுக்கு மத்தியில் சமயாட்சிக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கவோ, இனக்கலவரத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வரவோ பொருளாதார செழிப்பை உறுதிப்படுத்தவோ முடியாது. ஆனால் அதற்கு விவாதித்துப் பரிசீத்துத் தவறுகளை இனங்கான ஏற்பாடு செய்ய முடியும். ஒன்று கூடிக் கலந்து தமது பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள குழுக்களுக்கு வாய்ப்பு வழங்க முடியும். அத்துடன் பொருளாதார வளர்ச்சியின் அடித்தளவுகளான முதலீடு, புனர்நிர்மாணம் ஆகியவற்றுக்குச் நீதர்ப்பங்களை வழங்க முடியும்.

உரிமை மறுவும் மனித உரிமைகளும்

1789 ஆம் ஆண்டு சமார் ஒரு மாத இடைவெளியில் இரண்டு சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மனித உரிமைப் பிரகடனங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டன. அவற்றில் முதலாவது ஆகஸ்ட் மாதம் 26 ஆம் திங்டி பிரான்சில் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட மனிதனதும் பிரசையினதும் உரிமைகள் (Rights

of man and the Citizen) மற்றுது செப்ரெம்பர் மாதம் 25 ஆம் திகதி அமெரிக்காவில் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட உரிமை மனு (Bill of Rights). இவை இரண்டும் பிரெஞ்சு, அமெரிக்க மனப்பாங்குகள் நெருக்கமாகவும், இனக்கமாகவும் இருந்த ஒரு காலகட்டத்தில் உதித்தவை. மறுமலர்ச்சிக் காலத்தின் மெய்யியல் ஊற்றுக் கண்களிலிருந்தும், இயற்கை உரிமைகள் என்னும் கோட்பாட்டிலிருந்தும் இவற்றுக்கான அடிப்படை அமைந்தது. ஆனால் இவற்றின் பாலைகள் விரைவில் திசைதிரும்பின.

ஆரம்ப கால பிரெஞ்சு - அமெரிக்க உறவுகள் சிக்கலானதாகவும் வெளிப்படையற்றாகவும் இருந்தன. 1776 இல் அமெரிக்கப்பூர்ட்சி நடந்த வேளையில் பிரான்ஸ் மறுமலர்ச்சி சிந்தனைகளின் மையமாக இருந்தது. அத்துடன் ஐரோப்பாவில் வலிமை மிக்க முடியாட்சியாளரான பூர்பனின் இராசதானி யாகவும் இருந்தது. பூர்பனின் அழிய அரசசபை வெர் செயில்சில் (Versailles) அமைந்திருந்தது. தமது பொது எதிரியான பெரிய பிரித்தானி யாவை முறியடிப்பதற்காகப் பிரான்ஸ் அமெரிக்கப் பூர்ட்சிகரக் குடியேற்றங்களுடன் இரானுவ தொடர்பும் கொண்டிருந்தது. பழமைவாதிகளை எதிர்த்த பிரெஞ்சு விமர்சக்களுக்கு அமெரிக்காவே, தமது மறுமலர்ச்சி இலட்சியங்களான கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து சுதந்திரம், இயற்கை உரிமைகள், பகுத்தறிவின் பாற்பட்ட அரசாங்கச் சீர்திருத்தம் ஆகியவற்றின் பிரதிநிதியாகத் தென்பட்டது.

பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் பிரெஞ்சுப் பூர்ட்சியின் முதற் கட்டத்தை அமெரிக்கர் தீவிரமாக ஆதரித்தனர். பொதுக் கூட்டம், பஸ்டிலீ (Bastille) சிறை உடைப்பு, தேசியசபையின் தோற்றம் ஆகியவை இம் முதற்கட்டத்தில் அடங்கும். ஆனால் இந்த ஆரவாரமான ஆதரவு 16 ஆம் லூயியின் சிரசேதம், பயங்கர ஆட்சியின் ஆரம்பம் ஆகியவற்றுடன் நின்றுவிட்டது. இந்த வன்செயல்களைக் கண்டு வாழிங்டனின் பழமைவாத சமஷ்டி அரசாங்கம் திலவடைந்தது. ஐக்கிய அமெரிக்காவின் இரண்டாவது சனாதிபதியான ஜோன் அடம்ஸ் (John Adams) என்பவர் பிரான்சில் இராட்சத மிருக்குத்தின் பற்கள் விலைக்கப்பட்டு பூதங்கள் வெளிவந்தன என்று குறிப்பிட்டார். எனினும் தோமஸ் ஜெபர்சனின் தலைமையில் வளர்ந்து வந்த அரசியல் எதிரணியினர் பிரெஞ்சு குடியரசு வாதத்தை (French Republicanism) தொடர்ந்து ஆதரித்தனர். ஜெபர்சன் என்பவர் ஐரோப்பிய சுதந்திர வரலாற்றின் அத்தியாயம் இங்குதான் தொடங்குகின்றது என்று குறிப்பிட்டார். பிரெஞ்சு சீர்திருத்தவாதிகள், பூர்ட்சிவாதிகளின் அமெரிக்காபற்றிய இலட்சிய உருவகம் 1790 களில் அமெரிக்க குடியரசு வாதிகளால் பிரான்சிய உருவகமாகப் பின்னர் உருமாற்றம் அடைந்தது.

ஜெபர்சனுக்கு எழுதிய குடித்தில், பிரெஞ்சு மறுமலர்ச்சியாளரான ‘இலாடெட் அம்மணி’ (Mme d Houdetot) உங்களுடைய பூர்ட்சிக்கும் எங்களுடைய பூர்ட்சிக்கும் உள்ள முக்கிய வெற்றுமை என்னவெனில் அழிப்பதற்கு ஒன்றுமில்லாமையோகும். உங்களுக்கு உடைத்தெறிய ஒன்று

மில்லை என்று எழுதியிருந்தார். இரண்டு பூர்ட்சிகளும் குறிப்பிட்டுக் கூறும் எவ்வகு வெற்றுமைப் பட்டிருக்கலாம், ஆனால் உரிமை மனு, மனித உரிமைகள் பிரகடனம் ஆகியவற்றின் மூலம் அமெரிக்காவும், பிரான்சும் தனிமனித உரிமைகள் பற்றித்திடமான உறுதிப்பாடுகளை ஏற்படுத்தின. இவை 1791 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 3 ஆம் திகதி கைச்சாத்திடப்பட்டபோல்ந்து அரசியல் யாப்பு முதல் இன்று உருவாக்கப்படும் தேசிய யாப்புக்கள் வரையும் தமது செல்வாக்கை ஆழப்படித்துள்ளன.

சனநாயக அரசாங்கம்

சனநாயகமும் அதிகாரமும்

எதேச்சாரிகள் மற்றும் ஏனைய விமர்சனங்களுக்கிடையே காணப்படும் ஒரு பொது வான தப்பெண்ணாம் யாதெனில் சனநாயகத்துக்கு அடங்குவதற்கு வலிமை இல்லாத தால் ஆளுவதற்கும் அதிகாரம் இல்லை என்பதாகும். இக்கருத்து அடிப்படையிலேயே தவறானதாகும். சனநாயகங்கள் தமது அரசாங்கங்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் எனக் கூறுகின்றனவே தவிர அனைவரை பலவீனமாக இருக்க வேண்டும் என்றால். வரலாற்றின் நீண்ட அடிச்சுவட்டை நோக்குகையில் சனநாயகங்கள் உண்மையிலேயே வரலாற்றின் நீண்ட அடிச்சுவட்டை நோக்குகையில் சனநாயகங்கள் உண்மையிலேயே சிலவாகவும், நொருங்கிவிடக் கூடியதாகவும் தோன்றுகின்றன. சனநாயக மறுமலர்ச்சிக்கு அனுகூலமான கடந்த தசாப்தத்திலிருந்து நோக்கினாலும் கூட இதில் மாற்ற வில்லை. வரலாற்றின் வேகத்துக்கு சனநாயகங்கள் தாக்குப்பிடித்து நின்றிருக்கின்றன. அரசியல் தோல்வி காரணமாக வீழ்ச்சியடைந்துள்ளன. உள்ளக விரிசல் காரணமாக அழிந்துள்ளன. வெளிநாட்டுப் படையெடுப்பினால் நிர்மலமாகியுள்ளன. ஆனால் சனநாயகங்கள் காலப்போக்கில் வியக்கத்தக்க அளவு மீட்சியடைய முடியும் என்பதை யும் காட்டியுள்ளன. தனது பிரசைகளின் அநிலார்ந்த அர்ப்பணிப்பு, பொறுப்புடைமை ஆகியவற்றுடன் பொருளாதார சிரமங்களைக் கடக்க முடியும் என்றும், சமூக இனப் பூசல்களைத் தீர்த்துவைக்க முடியுமென்றும் தேவை யெனில் யத்த காலத்திலும் நின்று பிடிக்க முடியுமென்றும் காட்டியுள்ளன.

சனநாயகத்துக்கு எதிரான விமர்சனங்களால் முன்வைக்கப்படும் அம்சங்களே அதன் மீட்சிக்கும் காரணமாகியுள்ளன. மற்றவர்கள் சனநாயகத்தின் பலவீனங்களாகக் காட்டும் விவாத செயல்முறைகள், அதிருப்தி, விட்டுக் கொடுத்தல் ஆகியவை உண்மையிலேயே அதன் வலிமைகளாகும். ஆனால் இருந்தியில், ஆளப்படுவோரின் சம்மதத்தில் தங்கியிருக்கும் ஓர் அரசாங்கம் நம்பிக்கையோடும் அதிகாரத்தோடும் செயலாற்றுத்திருப்பும், இந்த நம்பிக்கையும், அதிகாரமும் இராணுவ சக்தியிலும், தெரிவ செய்யப்பாத கட்சியிலும் தங்கியிருக்கும் ஓர் ஆட்சிக் குழுவுக்கு இருக்க முடியாது.

தடைகளும் சமநிலைகளும்

சனநாயக நடைமுறைகளுக்கு அமெரிக்காவின் மிகப் பெரிய பங்களிப்பு என்னவை ஸில் அரசியல் அதிகாரம் விரிந்து பன்முகப்படுத்தப்பட்டிருப்பதை உறுதி செய்யத் தடைகள், சமநிலைகள் முறைமையை விருத்தி செய்ததாகும். இம் முறைமை நம்பிக்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அரசாங்கமானது அதன் துங்பிரயோகத்துக்கான வாய்ப்புகள் கட்டுப்படுத்தப்படும் போதும் அதனை மக்களுக்கு மிக நெருக்கமாக வைத்திருக்கும் போதும் சிறப்பினைப் பெறுகின்றது என்பதே அந்த நம்பிக்கையாகும்.

பொதுவாகத் தடைகள், சமநிலைகள் என்பதற்கு சமஷ்டிவாதம் (Federalism), வலுவேராக்கம் (Separation of power) ஆகிய இரு அர்த்தங்களும் உண்டு. சமஷ்டி வாதமானது தேசிய, மாநில, மாகாண உள்ளுராட்சி மட்டத்தில் அரசாங்கத் தைப்பிரித்தலாகும். உதாரணமாக, ஜக்கிய அமெரிக்கா மாநிலங்களைக் கொண்ட ஒரு சமஷ்டிக் குடியரசாகும். ஆக மாநிலங்கள் சமஷ்டி அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாடில்லாத நீதித் துறையையும் அதிகாரத்தையும் கொண்டுள்ளன. ஒற்றையாட்சி அரசியல் கட்டுமைப்பினைக் கொண்ட பிரித்தாவியா, பிரான்சில் உள்ள அரசியல் உப பிரிவுகளை மாற்றமுடியும். ஆனால் அமெரிக்காவில் சமஷ்டி அரசாங்கத்தினால் மாநிலங்களை மாற்றவோ இல்லாமல் செய்யவோ முடியாது. 20 ஆம் நூற்றாண்டில் ஜக்கிய அமெரிக்காவில் தேசியமட்ட அதிகாரம் மாநில அதிகாரங்களுக்கு மேலாகக் குறிப்பிடத் தக்க அளவுக்கு வளர்ந்த போதிலும், மாநில அரசுகள், கல்வி, சுகாதாரம், போக்குவரத்து, சட்ட அமுலாக்கம் ஆகிய துறைகளில் இன்னும் குறிப்பிடக் கூடிய அளவு பொறுப்புக்களைக் கொண்டுள்ளன. மத்திய மயப்படுத்தப்பட்ட அல்லது ஒற்றையாட்சி முறைகளில் இச் செயல்கள் தேசிய அரசாங்கத்தினால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. ஜக்கிய அமெரிக்காவில் மாநில அரசுகள் ஒவ்வொன்றும் சமஷ்டி மாதிரியைப் பின்பற்றுகின்றன.

அதிகாரப் பிரிவு (division of power) ஒரு சமஷ்டி முறையில் எப்போதும் தீர்க்கமான தாக் இருப்பதில்லை. உதாரணமாகக் கல்வி போன்ற துறைகளில், சமஷ்டி மாநில, உள்ளுராட்சி அமைப்புக்கள் ஒரே மாதிரியான அல்லது முரணான நிகழ்ச்சித் திட்டங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் சமஷ்டியானது, ஒரு சனநாயக சமுதாயத்தின் சீரான இயக்கத்துக்கு உயிர் நாடியான பிரசைகளை ஈடுபடுத்தும் சந்தர்ப்பங்களை உச்சப்படுத்துகின்றது.

வலுவேராக்கம் என்பது தடைகள், சமநிலைகள் என்பதன் இன்னொரு பொருளாகும். 1789 இல் அமெரிக்க அரசியல் யாப்பின் கர்த்தாக்கள் அதிகாரப் பிரிவு என்னும் கருத்தினை, ஒரு தேசிய அரசின் ஒரு துறையினுள் சகல அதிகாரங்களும் குவிந்திருக்கின்றன என்பதை உறுதிப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் ஸ்தாபித்தனர். அமெரிக்காவின் கக்கூடாது என்பதை உறுதிப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் ஸ்தாபித்தனர். அதிகாரப் பிரிவு முக்கியமானவருமான ஜேமஸ் மடிசன் (James Madison) என்பவர் சட்டவாக்கம், நிர்வாகம், நீதி ஆகிய சகல அதிகாரங்களும் ஒரே இடத்தில் குவிந்திருக்கின்ற என்பது எதேச்சாதிகாரத்தின் வரைவிலக்கணம் என துணிந்து கூறலாம் என்று குறிப்பிட்டார்.

வலுவேராக்கம் என்பது சிலவழிகளில் தவறான கருத்துள்ள ஒரு சொல்லகும். ஏனை ஸில் மடிசனும் மற்றவர்களும் வரைந்த முறைமையானது அதிகாரங்களின் பிரிவு என்பதைவிட அதிகாரப் பங்கீடு எனக் கூறலாம். உதாரணமாக, சட்டவாக்க அதிகாரம் காங்கிரசுக்கு உரியது. ஆனால் காங்கிரசினால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை சளாதிபதி ரத்துக்கெய்யலாம். மாராக, சனாதிபதியின் ரத்தினை நிராகரிக்க காங்கிரசானது பிரதிநிதிகள் சபையிலும், செனட்டிலும் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையைச் சேர்க்க வேண்டும். சனாதிபதி தூதுவர்களையும், மந்திரிசபை உறுப்பினர்களையும் நியமிக்கிறார். சர்வதேச ஒப்பந்தங்களை நிறைவேற்றுகிறார். ஆனால் இவை யாவும் செனட்டின் ஒப்புதலைப் பெறவேண்டும்.

சமஷ்டி நீதிபதிகள் தெரிவும் இப்படிப்பட்டதே. இன்னொரு உதாரணம் - சனாதிபதியே கல ஆயுதப்படைகளின் தளபதியாக இருந்தபோதும் போர்ப் பிரகடனம் செய்யும் அதிகாரம் காங்கிரஸ்க்கே உண்டு. 1960 களிலும், 1970 களின் ஆரம்பத்திலும் நடந்த வியட்னாமிய யத்தம். 1990 - 91 இன் குறுகிய கால வணைகுடா யத்தம் ஆகியவற்றில் இவ்விரண்டு துறைகளுக்கும் உள்ள நெருக்கடிகள் தெளிவாகத் தெரிந்தன. ஓர் அரசியல் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை நிறைவேற்ற காங்கிரஸின் சம்மதம் தேவைப்படுகின்ற தன்மையினால் ஜக்கிய அமெரிக்காவின் சனாதிபதியின் அதிகாரத்தை றிச்காட் நோஸ்டாட் (Richard Neustad) என்னும் அரசியல் விஞ்ஞானி ஆணையிடும் அதிகாரமல்ல, இணங்கச் செய்யும் அதிகாரமாகும் என்று வர்ணித்தார். சமஷ்டி அரசாங்கத்திலுள்ள கல தடைகளும் சமநிலைகளும் அரசியல் மாப்பில் குறிப்பிடப்படவில்லை. அமெரிக்க முறையிலுள்ள அதிகாரப் பிரிவ வினைத்திற்கும் கொண்டதல்ல. ஆனால் அரசாங்கத்தின் அதிகார துவ்ஷியரோகம் வாய்ப்புக்கு எதிரான ஒரு முக்கியமான தடைக்கல்லாகும். இப்பிரச்சினை ஒவ்வொரு சனநாயகத்துக்கும் பொதுவானது.

பிரதம மந்திரிகளும் சனாதிபதிகளும்

தனது தலைவர்களையும், பிரதிநிதிகளையும் தெரிவு செய்யும் முறையானது ஒரு சனநாயகத்தின் மிக முக்கிய தீர்மானங்களில் ஒன்றாகும். பொதுவாக, இரண்டு தெரிவுகள் உண்டு. ஒரு பாராளுமன்ற முறையில் சட்டசபையின் பெரும்பான்மைக் கட்சி அல்லது கூட்டணி பிரதம மந்திரியின் தலைமையிலான அரசாங்கத்தை அமைக்கிறது. பெரிய பிரித்தானியாவில் தோன்றிய இந்தப் பாராளுமன்ற அரசாங்க முறை இன்று ஐரோப்பாவின் பெரும்பகுதியிலும், கீபியன், கனடா, இந்தியாவிலும் பல ஆபிரிக்க, ஆசிய நாடுகளிலும் (முன்னைய பிரித்தானியக் குடியேற்றங்கள்) பின்பற்றப்படுகின்றது. இரண்டாவது முக்கியமான முறையானது சட்டசபைக்கு அப்பால் ஒரு சனாதிபதியை நேரடியாகத் தெரிவு செய்தலாகும். இம்முறை இன்று வத்தீன் அமெரிக்காவின் பெரும்பகுதியிலும், பிலிப்பைஸ், பிரான்ஸ், போலந்து, ஐக்கிய அமெரிக்கா ஆசிய நாடுகளிலும் பின்பற்றப்படுகின்றது.

பாராளுமன்ற முறைக்கும், சனாதிபதி முறைக்கும் உள்ள முக்கிய வித்தியாசமானது சட்டசபைக்கும் நிர்வாகத்துக்கும் உள்ள தொடர்பாகும். ஒரு பாராளுமன்ற முறையில் சட்டவாக்கமும் நிறைவேற்று அதிகாரமும் ஒன்றே. ஏனெனில் பிரதம மந்திரியும், மந்திரிசபை உறுப்பினர்களும் பாராளுமன்றத்திலிருந்தே வருகின்றனர். அதேபோல் அரசாங்கத்தின் பதவிக் காலமும், பிரதம மந்திரி தனது பெரும்பான்மையைப் பாராளுமன்றத்தில் இழக்காதவரை, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு உதாரணமாக, நான்கு அல்லது ஐந்து வருடங்கள் நீடிக்கும். பெரும்பான்மையை இழந்தால் அரசாங்கம் பதவி இழப்பதோடு புதிய தேர்தல்களும் நடத்தப்படும். மாற்றீடாக ஒர் அடையாளச் சின்னமாக மினிரும் சனாதிபதி அல்லது அரசியல் யாப்பு முடியினால் இன்னொரு கட்சிக்கு அரசாங்கத்தை அமைக்கச் சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படலாம்.

வலுவேராக்கம் என்பது அமெரிக்க மாதிரியான சனாதிபதி முறையில் செயல்றது. ஏனெனில் பாராஞ்மன்றமே ஆற்றலுள்ள ஆஞ்சல் ஸ்தாபனாகும். பதிலாகப் பாராஞ்

மன்ற முறைகள் அரசாங்க அதிகாரத்தில் தடைகள், சமநிலைகளை வழங்க பராளமும் ரத்தின் உள்ளார்ந்த அரசியற் செயற்பாடுகளிலேயே தங்கியிருக்க வேண்டும். இது பொதுவாக அரசாங்கத்தின் நிழலாக இயங்கும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஒர் எதிர்க்கட்சி யாகும், அல்லது பல்வேறு எதிர்க்கட்சிகளிடையே ஏற்படும் போட்டியாகும்.

ஒரு சனாதிபதி முறையில் அரசாங்கத் தலைவரும், நாட்டின் தலைவரும் சனாதிபதி என்னும் பதவியில் ஓன்றாகி விடுகின்றனர். சனாதிபதி மக்களால் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்குப் பதவி வகிக்க நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றார். காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும் இவ்வாறே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றார்கள். அதிகாரப் பிரிவின் ஒர் அம்சமாக விளங்கும் சனாதிபதியின் மந்திரிசபை உறுப்பினர்கள் பொதுவாகக் காங்கிரசின் உறுப்பினர்கள் அல்லர். மிகப் பாரதராமான குற்றங்கள் அல்லது அடாதகாரியம் காரணமாகப் பதவியிலிருக்கும் சனாதிபதி அவர் பதவிக் காலம் முடிவதற்கு முன்னரே பதவியிலிருந்து பொதுவாக நீக்கப்படலாம். சட்டசபையில் தனது கட்சியின் பெரும் பாண்மை உள்ளவிடத்து ஒரு சனாதிபதி அதனது அரசியல் காரியங்களை இலகுவாகக் கொண்டு நடத்தலாம். ஆனால் பிரதம மந்திரியைப் போலத் தாம் பதவியிலிருக்க அத்தகைய பெரும்பான்மை சனாதிபதிக்குத் தேவைப்படாது.

பிரதிநிதிகள்

தேர்தலை எவ்வாறு நடத்துவது என்பது ஒரு சன்னாயகத்தின் இன்னொரு முக்கிய தீர்மானமாகும். அடிப்படைத் தெரிவுகள் இரண்டு, அவை பன்முகத் தேர்தல்கள் அல்லது விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவம். பன்முகத் தேர்தல்கள் சிலவேளைகளில் வென்ற ரவர் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொள்ளல் (Winner-take-all) என்று அழைக்கப்படுகின்றது. அதாவது ஒரு தேர்தல் தொகுதியில் பெருமளவு வாக்குகளைப் பெற்ற வேட்பாளர் வெற்றி பெறுகின்றார். இவ் வெற்றி பன்முகமாகவோ (50 வீதத்துக்குக்கு குறைய ஆணால் எந்த வேட்பாளரையும் விட அதிகம்) அல்லது பெரும்பாள்களும்யாகவோ (50 வீதத்துக்கும் அதிகம்) அமையலாம். சனாதிபதிகளும் நாடளாவிய ரீதியில் இவ்வாறுதான் தெரிவி செய்யப்படுகிறார்கள். சில முறைமைகள், முதலிலேயே எவ்வும் அறுதிப் பெரும்பாள்களும் பெற்றாதவிடத்து முதலிரு வேட்பாளர்களுக்கும் மறுதேர்தல்கள் நடத்த இடமளிக்கின்றன. பன்முக முறைகள், அரசியல் ஆதிகம் செலுத்துகின்ற இரு அகன்றதளம் கொண்ட கட்சிகளின் உருவாக்கத்தை ஊக்குவிக்கின்றன.

இதற்கெதிராக ஜூரோப்பாவின் பெரும்பகுதியில் உள்ளதைப் போன்ற விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையில் வாக்காளர்கள் தனிப்பட்ட வேட்பாளர்களுக்கன்றிக் கட்சிகளுக்கே வாக்களிக்கின்றனர். தேர்தலில் ஒவ்வொரு கட்சியும் பெற்ற வாக்குகளின் விகிதாசாரம் அல்லது வீதத்துக்கு அனைய தேசிய சட்டக்கபையில் ஒவ்வொரு கட்சியின் பிரதிநிதித்துவமும் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. ஒரு பாராளுமன்ற முறையில் பெரும் பான்மைக் கட்சியின் தலைவர் பிரதமராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டுப் பாராளுமன்றத்தி விருந்து தனது மந்திரிக்கப்பையைத் தெரிவு செய்கிறார். எந்தவொரு கட்சிக்கும் பெரும் பான்மை இல்லாவிடத்து ஓர் ஆளும் கூட்டணி அமைப்பதற்காகக் கட்சிகள் தீவிரமான

பேரும்பேசுவில் ஈடுபடுகின்றன. விதிதாசாப் பிரதிநிதித்துவம் பல கூட்டுகளின் அமைப்பை ஊக்குவிக்கின்றன. இங்கட்சிகள் ஒப்பீட்டங்களில் ஓரு சிறு தொகை வாக்கா எர்க்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்த போதும் ஒரு கூட்டத்து அரசாங்கத்தில் தமக்கெண் ஒர் இடத்தைப் பேரும் பேசுகின்றன.

பாராளுமன்றங்களும் சனாதிபதிகளும்

இன்று பெரும்பான்னமயான சனாயகங்களைக் கொண்டுள்ள பாரானுமன்ற முறையின் திறப்பான அமசம் அவற்றின் பொறுப்புஞர்க்கிடியும் நெகிழ்ச்சியுமாகும். விகிநாகாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையில் தெரியப்படும் பாரானுமன்ற அரசாங்கங்கள் பல் கட்சி முறை நோக்கித் திரும்புகின்றன. இம்முறையில் ஒப்பிட்ட எளில் மிகவும் திறிய குழுக்களும் கூட கட்டடபையில் அங்கும் வளிக்கின்றன. அதன் விளைவாக திறபான்னமக்கும்கஞ்சக்கும் கூட அரசாங்கநிதின் உயர்மட்டங்களில், அரசியல் செயல்முறைகளில் பங்கு கொள்ளுமிடியும், இல்லேவேற்றுமையானது கட்சிகள் ஒரு ஆளும் கூட்டணியை உருவாக்க முயறும் போது கலந்துரையாடல், சிட்டுக் கொடுத்தல் ஆகியவற்றை வக்குவிக்கின்றன. கூட்டணி கிரிந்தால் அல்லது கட்சி தனது பல்தெரு இழந்தால் பிரதமமந்திரி பதவி விடகுவார். புதிய அரசாங்கம் அமையும் அல்லது புதிய தேர்தல் கள் நடைபெறும். இச் செயல் முறையில் சனாயக முறையைக்கு எவ்வித குந்தகுழும் ஏற்படுவதில்லை.

பாரானுமன்றங்களின் மிகப் பெரிய குறைபாடு நெகிழ்ச்சியிடம் அதிகாரப் பகிரவு மாகும். இதன் விளைவு ஒரு தளம்பல் நிலையாகும். பல்கலைக்கழகங்கள் ஓர் அரசியல் நெருக்கடிக்கு நின்று பிடிக்க முடியாமல் உடைந்து விழுமால், இதனால் அரசாங்கங்கள் மிகக் குறைந்த காலமே பதவி வகிக்க முடியும். அரசாங்கங்கள் சிறிய தீவிரவாதக் கட்சிகளின் கருணணயில் தங்கி இருக்கலாம். அவர்கள் கூட்டணியிலிருந்து விலகி விடுவதாகப் பயமுறுத்தி அரசியல் இலாபங்கள் பெற வாய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் நேரடியாக மக்களில் பிரதம மந்திரியான் கட்சித்தலைவாகள் மட்டுமே, அதனால் நேரடியாக மக்களின் தெரிவு செய்யப்படுவதன் மூலம் வரும் மேலாண்மையை அவர்கள் கொண்டிருப்பதில்லை.

இன்னொரு குறைபாடு, பாராக்டுமன்றத்தின் மேலாதிக்க நிலைக்கு (Parliamentary supremacy) எந்திராள் நிறுவன நிதியான தடைகள் இன்னமையாகும். உதாரணமாக, மிகப் பெரும்பான்மை கொண்ட ஒரு அரசியற் கட்சி ஒரு சனநாயக விரோத அரசியல் நிஷ்பக்ஷித் திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம். இதற்கு எவ்வித காத்திரமான தடையும் இல்லை. மேலும் இதுவே பெரும்பான்மையினரின் எதேச்சாதிகாரத்தை உருவாக்க வீழ கூடும்.

சளாதிபதி முறையைப் பொறுத்தவரையில் நேரடியாகப் பொறுப்பெற்றல், தொடர்ச்சி வலிமை ஆகியவை அதன் சிறப்புக்களாகக் கருதப்படுகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு பதவியில் அமர மக்களால் தெரிவு செய்யப்படும் சளாதிபதிகள் காங்கிரஸில் தமது கட்சி எத்தனையை நிலையில் இருந்தபோதும் தாம் நேரடியாகத் தெரிவ

செய்யப்படுகின்ற காரணத்தால் அதிகாரம் உள்ளவர்களாக உள்ளனர். ஒரு சனாத்பதி முறை வெவ்வேறான். ஆளால் கோட்டாட்டு நீதியில் சமமான அரசாங்கத் துறைகளை நிறுவுவதன் மூலம் ஒரு பலிக்க நிர்வாக. சட்டவாகீக் நிறுவனங்களை அமைக்க முயற்சிகள்ரது. இவை இரண்டும் தலைந்தலிலே மங்களிடமிருந்து தேர்தற் தொகுதி அனுமதியைப் பெறக் கூடியனவ. ஒவ்வொன்றும் மற்றுத்தைத் தடுக்கவும், சமநிலையைப் பெறக் கூடியவை. நிறைவேற்றுத் துறையின் எதேச்சாரிகாரத்துக்கு எதிராளவர்கள் காங்கிரஸின் முக்கியத்துவத்தை வயிரிழுத்துவின்றனர். சட்டவாகீத்துவமுறையின் நிலையற்ற பெரும்பான்மைக்கு எதிராளவர்கள் நிறைவேற்றுத் துறையின் மேலாண்மையை வலியுறுத்துவின்றனர்.

வெல்வேறாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட கனாதிபதி, சட்டவௌக்கந்துறையினது பலவீளம் ஒரு ஸ்தம்பித் தினவைய ஏற்படுத்தக் கூடிய அம்சமாகும். கனாதிபதிக்குக் கூடுது விருப்பப்படி செயற்பட வாக்குவன் இல்லாத்திருக்கலாம். ஆனால் தமது ரத்து அதிகாரத் தைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் காங்கிரஸின் சட்ட மாநிறைட அவர் தடைசெய்ய முடியும். கனாதிபதி தமது நேரடித் தெரிவின் காரணத்தால் ஒரு பிரதம மந்திரியை விட அதிக அதிகாரம் படைத்தவாகத் தோன்றலாம். ஆனால் அவர் சட்டத்துறையானது, எந்தெந்தியின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளதோ, இல்லையோ, கனாதிபதியின் அதி காரத்துக்குக் கட்டுப்படாத ஒரு தேர்தல் அடித்தளத்தைக் கொண்டது என்பதை அவர் ஏற்க வேண்டும். எனவே ஒரு பாராஷுமானர் முறையை விடக் கட்சிக் கட்டுப்பாடு குறிப்பிடத்தக்க அளவு பலவீனமாக உள்ளது. உதாரணமாக, ஒரு பிரதம மந்திரியைப் போல, கட்டுப்பாடற்ற கட்சி உறுப்பினர்களை விலக்கவோ, ஒழுங்கு நடவடிக்கைக்கு உட்படுத்தவோ ஒரு கனாதிபதியினால் முடியாது. ஒரு பிரதம மந்திரியானவர் தனது பாராஷுமந்றப் பெரும்பாள்கை மூலம் தனது சட்டத்துறை நடவடிக்கைகளைச் சீராக்க கொண்டு நடத்தவாம். ஆனால் ஒரு கனாதிபதி மகோதாவை நிறைவேற்றுவதற்காகத் தன்னாவில் உரிமைகள் கொண்ட காங்கிரஸ்டன் நீண்ட பேச்சுவார்த்தைகளில் காடுபட வேண்டும்.

பாராளுமன்ற முறையா அல்லது சனாதிபதி முறையா ஓர் அரசியல் யாப்பு சனநாயகத் தின் நேவைகளுக்குச் சரியாக முகம் கொடுக்கின்றது. இது கேள்விக்கான பதிலானது, இந்த விடயம் அரசியல் வினாக்களின், அரசியல்வாதிகளின் நொடர்ச்சியான விவாதங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது என்பதாகும். ஏனெனில் இவ்விரண்டு முறைகளுமே தமத்தை வலிமைகளையும், பல்லீஸங்களையும் கொண்டுவை. எனினும் இவ்விரண்டு முறைகளுமே அரசியல்யாப்பு சனநாயகத்துடன் அதனை உறுதிப்படுத்த முடியாது விடிலும், இவைன்று செல்லின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சனநாயகத்தின் மூன்றாவது அலை (Democracy's third wave)

தொவாஸ்ட் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த அரசியல் வினாக்களியான காமு வெல் பி.ஹங்டிங்டன் (Samuel P.Huntington)என்பவர் சளநாயகத்தின்

வரலாறு மெதுவானதும் நிதானமாளதுமான ஒரு முன்னேற்றமல்ல, மாறாக முன்சென்று, பின் வாங்கி, உட்சென்று, மெல்லும்பும் அவைகளின் தொடர்ச்சியாகும் என்று கூறுகின்றார்.

சனநாயக சுஞ்சிகையில் (Journal of Democracy) எழுதிய கட்டுரையில் ஹன்டிங்டன், சனநாயகத்தின் வரலாற்று நீண்ட அவைகளை இனங்காணுகின்றார். முதாவாவது அவை, 19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஜக்ஷிய அமெரிக்காவில் ஆண்களின் பெரும் பகுதியினருக்கு வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டதிலிருந்து தொடங்கி 1920 கள் வரை தொடர்ந்தது. இக்காலப் பகுதியில் சுமார் 29 சனநாயகங்கள் தோற்றம் பெற்றன. 1922 இல் இத்தாலி யில் முசோவினியின் உயர்ச்சியுடன் இவ்வளவு வற்றத் தொடங்குகின்றது. 1942 இல் உலக சனநாயகங்கள் 12 ஆகக் குறைவடைந்தது வரையும் இப்பின் வாங்கல் நீடித்தது.

இரண்டாம் உலகப் போரில் நேசநாடுகளின் வெற்றியுடன் அரம்பித்த இரண்டாவது அவை, 1962 இல் உலக சனநாயகங்கள் 32 ஆக அதிகரித்த போது மேன்னிலையை அடைந்தன. இவ்விரண்டாம் அவையின் பின்வாங்கல் 1962 இல் தொடங்கி எழுப்புகளின் நடுப்பகுதியில் சனநாயகங்கள் 30 ஆகக் குறைவடைந்தது வரை நீடித்தது. 1977 முதல் சனநாயகத்தின் மூன்றாவது அவை சுமார் 30 சனநாயகங்களை இணைத்தது. இது சனநாயக சமுதாயங்களை இரட்டிப்பாக்கியது. எனினும் இதில் சோவித் யூனியனிலும், ஆபிரிக் காவின் சில பகுதிகளிலும் நடந்த அரசியற் புரட்சிகள் அடங்கவில்லை.

மூன்றாம் அவை உச்சத்தைத் தொட்டுவிட்டதா. எழுபதுகளிலும் என்பதுக் கிலும் சனநாயகம் அடைந்த நன்மைகளைக் குறிப்பிடக் கூடிய அளவுக்குப் பின்தள்ளும் நிலைமை ஏற்படுமா. ஹன்டிங்டன் பல்வேறு பிரதேசங்களில் செயற்படும் மிகவும் சிக்கலான அரசியற் பண்பாட்டுச் சக்திகளை நூணுக்க மாக ஆராய்கின்றார். ஆனால் எவ்வித முடிவுகளுக்கும் அவர் வரவில்லை. எனினும் சனநாயகத்தின் மூன்றாவது அவை வற்றும் நிலை ஏற்படுமென்றும், அதனைத் தொடர்ந்து அநேகமாக, 21 ஆம் நூற்றாண்டில் ஒரு நாலாவது அவை தோன்றக் கூடும் எனவும் அவர் கூறுகின்றார்.

இத்தகைய ஒரு நோக்கினை எப்படியும் தடுத்துவிட முடியாது. கடந்தகால சம்பவங்களைக் கொண்டு மதிப்பிடும் போது சனநாயகத்தின் எதிர்கால உறுதிப்பாட்டையும், விரிவாக்கத்தையும் பாதிக்கும் இரண்டு முக்கியமான காரணிகள் பொருளாதார வளர்ச்சியும், அரசியல் தலைமைத்துவமுமாகும். பொருளாதார வளர்ச்சி சனநாயகத்தைச் சாத்தியமாக்குகிறது. அரசியல் தலைமைத்துவம் அதனை யதார்த்த பூர்வமாக்குகிறது என்று ஹன்ஸிங்டன் கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

அரசியல், பொருளியல், பன்மைவாதம்

பங்கேற்றல் (Participation)

அரசியல் செயல்முறையில் மக்களைப் பங்குபற்றுமாறு ஒருவரும் வற்புறுத்த முடியாது. பங்குபற்றாமை மூலம் தமது அதிருப்தியை வெளிப்படுத்த அவர்களுக்குச் சூழ்நிறம் உண்டு. ஆனால் மக்களின் பங்குபற்றல் என்னும் உயிர் முச்ச இல்லாவிடின் சனநாயகம் பல்வேளையைத் தொடங்கிவிடும். ஒரு சனநாயக சமுதாயத்தின் பிரசைக ஞாக்குப் பல்வேறு பிரத்தியேக சங்கங்கள், நிறுவனங்கள், தொண்டர் குழுக்களில் சேர்ச் சூழ்நிறப்பம் உண்டு. இவற்றில் பல பொதுக் கொள்கையில் ஏற்படும் பிரச்சினைகள் கொட்டானவை, எனினும் சில அரசாங்கத்தின் நிதித்தவி, கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டவை. அரசாங்கத்துக்குப் பறும்பான குழுக்களில் சுதந்திரமாகச் சேர்ந்து செயற்பட மக்களுக்குள் உரிமையானது சனநாயகத்தின் அடிப்படையாகும். ஒரேமாதிரியான பொது ஈடுபாடுகள் கொண்ட மக்கள் ஒன்றிணையும் போது தமது அபிப்பிராயங்களை உருத்தொலிக்கவும், அரசியற் பிரச்சினைகளில் செல்வாக்கு செலுத்தவும் அவர்களுக்குள் வாய்ப்பு அதிகரிக்கின்றது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் மிகச் சிறந்த பிரெஞ்சு அரசியல் அவதானியான அவைகளி டி.ரொகோவில் (Alexis de Tocouueville) என்பவர் ஒரு குழுவினரின் கொடுங்கொண்மையும், ஓர் அரசின் தான் தோன்றித் தனமான அதிகாரத்தையும் தடுப்பதற்குச் சங்கங்கள் அல்லது கூட்டுக்கள் மிகவும் அவசியம். இந்த அவசியம் மற்ற நாடுகளைவிடச் சனநாயக நாடுகளில் மிகமிக அவசியம் எனக் கூறுகிறார்.

ஒரு சனநாயக சமுதாயத்தில் காணப்படும் பல்வேறு குழுக்களைப் பல வழிகளில் வகைப்படுத்த முடியும். ஒன்று சில குறிப்பிட்ட விடயங்களில் அரசாங்கத்தை நெருக்கும் நலன்பேணும் குழுக்கள். மற்றது வர்த்தக அமைப்புக்கள், தொழில்சார் குழுக்கள் அல்லது தொழிற் சங்கங்கள் முதலிய பிரத்தியேக நலன்பேணும் குழுக்கள். பொதுவாக தமது கோரிக்கைகளில் ஒரு பொருளாதார அமக்ததை இவை கொண்டிருக்கும். வில்வேளைகளில் இவைகள் தமது எல்லைக்கு அப்பாலுள்ள பொதுப் பிரச்சினைகளில் தீழு ஒன்றிலைப்பாட்டினைக் கொள்ளமுடியும். குழல் பாதுகாப்பு, சமூக நல நிறுவனங்கள் போன்ற பொதுநலக் குழுக்கள் பொது நன்மை குருதி செயற்படுகின்றன. இதனால் பிரத்தியேக நலன்காக்கும் குழுக்களைவிடப் பொதுநலன் காக்கும் குழுக்கள் சிறந்து கொடுக்க அறிவுட்டவும் அரசாங்க கொள்கையில் செல்வாக்கு செலுத்தவும் முடியாது. இவைகள் பொது விடயங்களில் ஈடுபாடும் போது நமது சொந்த நலன்களை இரண்டாம் தரமாக்கி விடுகின்றன.

எந்த சனநாயகத்திலும் இவ்விருவகை நலன் பேணும் குழுக்களும் தீவிரமாக இயங்குகின்றன. இரண்டுமே பொதுகள் அபிப்பிராயத்தில் கவனம் செலுத்துகின்றன. ஒரே நேரத்தில் பொதுமக்களுக்கு அறிவுட்டவும் அரசாங்க கொள்கையில் செல்வாக்கு செலுத்தவும் முடியும் அவசியம் எனக் கூறுகின்றன. நலன்பேணும் குழுக்கள், தனித்திருக்கும் ஒரு தனிநிப்பருக்கும்,

பரந்துவிரிந்து ஒதுக்கமாகவிருக்கும் அரசாங்கத்துக்குமிடையே சமரசம் செய்யும் ஒரு சக்தியாக விளங்குகின்றன. இக்குழுக்களுக்கிடையே ஏற்படும் இடைத்தாக்கக்த்தின் மூலம் அவற்றிடையே ஏற்படும் நிறந்த விவாதம், முரண்பாடு, விட்டுக் கொடுத்தல், ஏதுதொருமிப்பு ஆகியவற்றின் மூலமும் மக்களின் நலன்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் நீர்மானங்களை ஒரு சனநாயக சமுதாயம் மேற்கொள்கின்றது.

வாக்களித்தல் (Voting)

நல்ல சனநாயகங்களில் அடிப்படையானதும், பொதுவானதுமான பங்கெடுத்தல் பொது அலுவலர்களின் தெரிவில் வாக்களிப்பதாகும். இந் நோக்கங்களைச் சுதந்திரமாகவும் நேர்மையாகவும் நடத்தும் ஆற்றலே ஒரு சனநாயக சமுதாயத்தின் உதாக்கல்லாகும். தாம் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் என்னிறந்த குழுக்களின் நலன்களைப் போலவே வாக்காளர்களின் சங்கங்களும் என்னிலவட்டங்காதவை. பொதுவாக வாக்காளர்கள் தமது நலன்களைப் பிரதிபிள்க்கும் வேப்பாளர்களுக்கே வாக்களிக்கின்றனர். ஆனால் அவர்களது தெரிவுகளில் கட்சிசார்பு போன்ற வேறு காரணிகளும் செல்வாக்குச் செலுத்துவின்றன. ஒரு கட்சியோடு தன்னை இனைத்துக் கொண்ட ஒரு வேப்பாளர் அப்படியில்லாத ஒருவரைவிடத் தனது கட்சிக்குச் சார்பாக வாக்களிக்கூடி ஆகியவரா வார். ஒரு விதிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையிலில்லாத வாக்காளர்கள் தனிநபருக்கள் ரிக் கட்சிக்கே வாக்களிக்கே வேண்டியுள்ளது.

வாக்காளர் விருப்பத்தெரிவிவையும், வாக்களிக்கும் வீத்ததையும் பாதிக்கும் பல்வேறு காரணிகளை அரசியல் விஞ்ஞானிகள் இனங்கண்டுள்ளனர். உதாரணமாக, வினிதாநாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையில் ஒவ்வொரு வாக்கும் சட்டகைப் பிரதிநிதித்துவத்துக்கு முக்கியமான படியால் தேர்தல்களில் வாக்களிக்கும் வீதம், ஒரு பெரும்பாள்ளமை மூலம் வேப்பரளரத் தெரிவு செய்யும் தேர்தல் முறையைக் கொண்ட நாடுகளிலும் அதிகமானதாகும். சமூக, பொருளாதார அந்தல்து, வாக்குரிமையைப் பெறும் எனிய முறை, கட்சி அமைப்பின் வலிமை, வேப்பாளரைப் பற்றி வெளுகளத் தொடர்பு சாதனங்களின் கணிப்பிடு. தேர்தல்களின் கால இடைவெளி ஆகிய காரணிகள், வாக்காளர் எவ்வளவு பேர், எவ்வளவு முறை வாக்களிப்பார்கள் என்பதைத் தீர்மானிக்கின்றன. சனநாயகத் தேர்தல்களில் போட்டி என்பது எந்த வேப்பாளர் வெலுகுசன ஆதரவைக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதில் தங்கியிருக்கவில்லை. மாறாக, எந்த வேப்பாளர் தமது ஆதரவை வாக்குகளாக மாற்றும் உந்து சக்தியைக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதிலேயே தங்கியுள்ளது. வாக்காளரின் அசிரத்ததயின் காரணமாக எந்தவொரு பொது அலுவலர் பதவி யும் நிரப்பப்படாமல் போகாது. ஆனால் அவ்வசிரத்ததயின் காரணமாக அப்பதியாளர் மிகவும் சிறியதொரு வீதமான வாக்குகளினாலேயே தெரிவு செய்யப்படுவார்.

அரசியல் கட்சிகள்

அரசின் கட்சிகள் பொது அலுவலர்களை நியமனம் செய்கின்றன. அவர்களின் தெரிவுக்காப் பிரசாரம் செய்கின்றன. தாம் பெரும்பாள்ளமையாக இருந்தால் அரசாங்கத்

துக்காகக் கொள்கை நிகழ்ச்சித் திட்டங்களைத் தீட்டுகின்றன. எதிர்க்கட்சியில் இருந்தால் விமர்சனம் செய்வதுடன் மாற்றுக் கொள்கையை முன்வைக்கின்றன. பல்வேறு நலன்பேசும் குழுக்களுக்கிடையே பொதுக் கொள்கைக்காள ஆதரவைத் திரட்டுகின்றன. பொதுப் பிரச்சினைகள் பற்றி அறிவுட்டுகின்றன. சமுதாயத்தின் அரசியல் விவாதங்களுக்காக அமைப்பை வகுத்து வழிமுறைகளையும் கூறுகின்றன. சில அரசியல் முறைகளில் கட்சி உறுப்பினர்களின் நியமனம், உக்கப்படுத்தல் ஆகிய விடயங்களில் சித்தந்தம் முன்னணி வசிக்கின்றது. வேறு சில முறைகளில் சித்தந்தந்தைவிடப் பொருளியல் ஆர்வங்கள், சமூகப் பார்வைகள் ஆகியன முக்கிய இடம் வசிக்கின்றன.

கட்சி நிறுவனங்களும், நடைமுறைகளும் பெருமளவுக்கு வேறுபடுகின்றன. ஒரு பக்கத்தில் பல் கட்சி பாராளுமன்ற முறையைகளைக் கொண்ட ஜரோப்பாலில் அரசியல் கட்சிகள், முழுநேர ஊழியர்களினால் நிர்வகிக்கப்படும் பெரிதும் ஒழுங்கள்ள நிறுவனங்களாகும். மறுபக்கத்தில் ஜக்கிய அமெரிக்காவின் அரசியல் கட்சிகள் உள்ளன. இங்கு எதிரிகளான குடியரசு, சனநாயக்கட்சிகள் பன்முகப்படுத்தப்பட்டுக் காங்கிரஸிலும், மாநில மட்டத்திலும் செயல்படுகின்றன. தொண்டர்களிலேயே இக்கட்சிகள் பெரிதும் தங்கியிருக்கின்றன. ஆனால் இக்கட்சிகள் சனாதிபதி தேர்தல் பிரசாரத்தில் ஈடுபட ஒவ்வொரு நாள்கு வருடமும் ஒன்றினையும் போது இந்தியைம மாறுகின்றது.

சமுதாயங்களைப் போலவே கட்சிகளும் பல்வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. அவைகள் நடத்தும் தேர்தல் பிரசாரங்கள் வழக்கமாக விரிவாளனவையாயும், காலநோத்தை விரயப்படுத்துவையாயும், சிலவேளைகளில் முட்டாள்தனமானவையாயும் இருக்கும். ஆனால் அவற்றின் செயற்பாடுகள் மிகவும் காத்திரமானவை. ஒரு சனநாயகத்தில் பிரசைகள் தமது தலைவர்களைத் தெரிவு செய்யவும், தமது தலைவரினியை நிர்ணயிப்பதில் அர்த்தமுள்ள பங்கு வகுக்கவும் இக்கட்சிகளே வழிவகுக்கின்றன.

எதிர்ப்பு (Protest)

ஒரு சனநாயக சமுதாயத்தில் பிரசைகளுக்கு ஒன்று சேரும், தமது அரசாங்கத்தின் கொள்கைக்கு அல்லது மற்றுக் குழுக்களின் நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக எதிர்ப்பு தெரிவிக்கவும் உரிமை உண்டு. இந்த உரிமையை ஊர்வலங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், மஜுக்கள், மறியல்கள், வேலை நிறுத்தங்கள் போன்ற பிரசைகளின் நேரடியான நடவடிக்கைகள் மூலம் அவர்கள் நிலைநாட்டுகின்றனர். ஒரு சனநாயகத்தில் எவ்வரும் நேரடி நடவடிக்கையில் ஈடுபடவாம். ஆனால் வழுமையாக ஒடுக்கப்பட்ட அல்லது அலுக்க மற்று அலுவலுக்கு விருப்பான்மையினரான குழுக்களினாலேயே இது பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இவர்கள் அரசாங்கக் கொள்கைகளில் செல்வாக்குச் செலுத்தத் தமக்கு வேறு வழிகள் இல்லை எனக் கருதுகிறார்கள். இத்தகைய எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் சனநாயக சமுதாயத்தின் ஓர் அம்சமாகும். இன்று சாத்வீகப் போராட்டங்கள் செய்தித் தொடர்பு சாதனங்களின் கவனத்தை கார்க்கும் வண்ணமை அமைக்கப்படுகின்றன. அத்துடன் இவை வெளிநாட்டுக் கொள்கை விடயங்கள், இளைத்துவப் பாகுபாடுகள், குழல் மாசுடைதல், அனுவாடதங்கள் முதலிய பல்வேறு பிரச்சினைகள் விடயங்களைத்

தழுவியல் வயாக நடத்தப்படுகின்றன. ஒரு சிறப்பான நேரடி நடவடிக்கை தொழிற் சங்கங்களுக்கு வேலை நிறுத்தம் செய்ய உள்ள உரிமையாகும். தமது வேலை வழங்கு ஸ்ரீகஞ்ஜன் தமது பிரச்சினைகள் குறித்து பேரும் பேசுதல் மூலம் ஒரு முடிவுக்கு வரறுடியாதவிடத்து அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்ய முடிவு செய்கின்றனர்.

எதிர்ப்புக்கள் சண்நாயகத்தின் சோதனைக் களமாகும். ஒவ்வொருவரும் அனைத்தின் காத்து, அடிப்படை விடயங்களில் ஒத்துப்போகும் போது கட்டுப்பாடற் கருத்து வெளிப்பாடு, பிரச்சினைகளின் பங்களிப்பு ஆகிய உயர் இலட்சியங்களைப் பாதுகாப்பு மிகவும் இலகுவானதாகும். ஆனால் எதிர்ப்பாளர்கள் பொதுவிடயங்களிலும் அவர்கள் எது இவ்வகுகளிலும் ஒன்றுப்படுவதில்லை. அதனால் அவ்வினாக்கமின்னம் ஆவேசமாகவும், கோபமாகவும் வெளிப்படுகின்றது. இந்திலையில் சமநிலை காப்பதே சண்நாயகத்தின் முன்னுள்ள சவாலாகும். ஒரு புறம் பேச்சுச் செத்திரும், கூட்டுச்சேரும் சுதந்திரம் ஆகியவற்றைக் காக்கவேண்டும். மறுபறம் பயமுறுத்தல், வன்முறை ஆகிய வற்றை முறியடித்து பொது முறைகைப் பேனவேண்டும். ஒழுங்கு என்னும் பெராஸ் சாத்தீக் எதிர்ப்புக்களை அமுச்சுதல் அடக்கு முறைக்கு வழிவகுப்பதாகும். அதே வேளை கட்டுப்பாடற் ற வளமுறை எதிர்ப்புக்களை அனுமதிப்பது அராஜக்ததை ஏற்படுத்துவதாகும்.

இந்தச் சமநிலையை அடைவதற்கு ஒரு மந்திர தந்திரம் விடையாது. தனிமனிதனது உரிமைகளையும், சண்நாயக நிறுவனங்களையும் கட்டிக்காக்கும் இருந்திப் பொறுப்பு பெரும்பாள்மையினரின் கையிலேயே தங்கியுள்ளது. சண்நாயக சமுதாயங்கள் தமது மக்களிடையே ஏற்படும் எத்தகைய கடுமையான பிளவையும் சுதந்திரக் கொள்ளல் கூடியவையே. ஆனால் அவை சண்நாயகத்தின் கட்டப்புல் தன்மைக்கு ஏற்படும் சொல்ல மட்டும் கீத்துக் கொள்வதில்லை.

செய்தித் தொடர்புச் சாதனங்கள்

ஆகுதல் என்பது தகவல் தொடர்பை ஏற்படுத்தலே. இன்றைய நல்லீன சமுதாயங்கள் பருமனிலும் சிக்கல் தன்மையிலும் வளருகின்றன. அதனால் தகவல் தொடர்பு; பொது விவாதம் ஆகியவை தகவல் துறையின் ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்டுள்ளன. வாளெளாவி, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகள், இன்னும் கண்ணி மயப்பு தூத்தப்பட்ட புள்ளிவிபர தரவுகள் ஆகியவை இவ்வாறான தகவல்தொடர்புச் சாதனங்களாகும்.

ஒரு சண்நாயகத்தின் செய்தித் தொடர்புச் சாதனங்கள் ஒன்றில் ஒன்று சார்ந்த ஆனால் தெளிவான வரையறையுள்ள இயக்கங்கள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ளன. முதலாவது தகவல் தருதலும் கல்வியூட்டுதலுமாகும். பொதுக் கொள்கைகளில் பத்திரிகைத்தன மான முடிவெடுக்க மக்களுக்கு, துல்லியமான, பக்கஞ்சாராத, நேர்த்தவறாத தகவல் கள் அவசியம். அபிப்பிராயங்கள் பலவேறு நிலைகளில் விரிந்து செல்லக் கூடியவை. அதனால் மக்களுக்குப் பலவேறு பார்வைகள் பற்றிய தகவல்கள் வேண்டும். தேர்தல் பிரச்சாரக் காலங்களில் இவை மிகவும் முக்கியமானவை. ஓளையில் கலவ வாக்காளர்கள்

குக்கும் ஒரு வாக்காளரைச் சந்தித்துப் பேச வாய்ப்பிருப்பதில்லை. இதனால் அவர்கள் பல்வேறு விடயங்கள் பற்றிய விளைக்கத்துக்கும், வேப்பாளர், அவர்தம் அரசியல் கட்சி, அவரது நிலைப்பாடு பற்றிய விபரணத்துக்கும், பத்திரிகைகள், தொலைக்காட்சி ஆகியவற்றையே நம்பி இருக்கின்றனர்.

செய்தித் தொடர்புச் சாதனங்களின் இன்னொரு செயற்பாடு அரசாங்கத்தையும், சமுதாயத்தின் பல்வேறு பலமிக்க நிறுவனங்களையும் கூந்து கவனிப்பதாகும். முற்றான பூரணத்துவம் இல்லாவிட்டதும், ஒரு நியாயமான சுதந்திரம், யதார்த்தம் ஆகிய நிலைப்பாட்டில் நின்று தகவல் சாதனங்கள் அரசாங்கத்தின் உண்மையான சொருபத்தை மக்களுக்கு வெளிக்காட்ட முடியும். தமது செயல்களுக்காக மக்களுக்கு வகை கூறுமாறு பொது அலுவலர்களை வற்புறுத்த முடியும். விரும்பினால் செய்தித் தொடர்புச் சாதனங்கள் பொதுவிடயங்களில் தீவிர சிருத்தை காட்டுமுடியும். தேவையானவை என்னாம் கருதும் சீர்திருத்தங்கள், குறிப்பிட்ட கொள்கைகள் ஆகியவற்றுக்காக இச் சாதனங்கள் ஆசிரியர் தலையங்கம், ஆப்பு அறிக்கைகள் மூலம் பிரச்சாரம் செய்ய முடியும். ஆசிரியர் கடிதம், வேறுபட்ட கருத்துக்களை வெளியிடுதல் போன்றவற்றின் மூலம் தனிநபர்கள், நிறுவனங்கள் ஆகியவை தமது கருத்துக்களை வெளியிடும் ஒரு மன்றமாகவும் அவை செயலாற்ற முடியும்.

நிகழ்ச்சி நிரவை அமைத்தல் (Setting the agenda) என்னும் இன்னுமோரும் முக்கிய செயற்பாடு தகவல் சாதனங்களுக்கு உரியது என இன்றைய விமர்சகர்கள் கூறுகிறார்கள். அதாவது சகல விடயங்களையும் இச் சாதனங்களினால் தரமுடியாது மாப்பதால் எவ்விடயங்களை அறிவிக்கவாம், எவ்வறை நிராகரிக்கலாம் என்பதைத் தெரிவ செய்ய வேண்டும். சுருங்கக் கூறின் செய்திகள் எவ்வை, செப்திகள் எவ்வை என்பதை இவைதான் தீர்மானிக்கின்றன. இத்தீர்மானங்களே எவ்விடயங்கள் முக்கிய மானவை என்ற பொதுமக்கள் கருத்தில் கெல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. அதேநேரத் தில் தகவல் சாதனங்கள் யாவும் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் நாடுகளைப் போல்வாது, தகவல் சாதனங்கள் தம் விருப்புக் கேர்ப சகல விடயங்களையும் நிராகரிக்கவோ, மாற்றியமைக்கவோ முடியாது. ஏனெனில் அரசாங்கம் உட்பட அவர்களுது போட்டியாளர்களும் தமது முதன்மை நிரவின்படி விடயங்களை முக்கியப்படுத்தி வெளியிட முடியும்.

இச் செயற்பாடுகளைத் தகவல் சாதனங்கள் எப்போதும் பொறுப்புடன் கொண்டு நடத்துகின்றன என்க கூறிவிட முடியாது. பத்திரிகை, தொலைக்காட்சி நிருப்பர்கள் தமது செயற்பாடுகளில் ஒரு புறநிலையான நியமத்தைக் கொண்டுவர முயற்சி செய்யவாம். ஆனால் தனிர்க்கு முடியாதவாறு அவர்தம் செய்திகள், தனிநபர்களின் அல்லது உரிமையாளரின் சார்புகளையும் உணர்வுகளையும் பிரதிப்பிக்கின்றன. இச் செய்திகள் கிளர்ச்சியூட்டுப்பவையாக இருக்கலாம். மேலோட்டமானவையாகவோ தலையிடு செய்வன வாக்கவோ அமையவாம் அல்லது நவூராண்மையாகவோ, துண்டிவிடுபவையாகவோ இருக்கலாம். இதற்குப் பரிகாரம் சட்டமியற்றிப் பத்திரிகையாளர்களுக்கு உத்தரவுப்பத் திறம் வழங்குவதோ அல்லது அவர்களுடைய பொறுப்புக்கள் பற்றி ஒரு தகவல்பட்சமான வரையறை செய்வதோ அல்ல. மாற்றாகப் பொதுகளைக் கலந்துரையாடலுக்கான வாய்ப்பினால் விரிவடையக் கூடிதலாகும். அதன் மூலம் பொய்யான தகவல்கள்,

வார்த்தை ஜாலங்களுக்கு மத்தியில் புதைந்து சிடைக்கும் உண்மையைத் தேடும் வாய்ப்பு. மக்களுக்குக் கிட்டுவின்றது. ஜக்கிய அமெரிக்க உயர் நீதிமன்றத்தின் மிகச் சிறந்த நீதிபதிகளில் ஒருவரான ஓவிவர் வெண்டல் ஹெல்மஸ் (Oliver Wendell Holmes Jr.) என்பவர் 1919 இல் உண்மைக்கான மிகச் சிறந்த சோதனை என்பது சிற்றெண்ணின் வல்லுமையானது தன்னைத் தானே அச்சிந்தனைப் போட்டியில் ஏற்றுக் கொள்ள வைப்பதே என்று கூறினார்.

சனநாயகமும் பொருளியலும்

சனநாயகம் ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளியல் கோட்பாட்டை வலியுறுத்துவதில்லை. சனநாயக அரசாங்கங்கள் தீவிர சோஷிவிஸ்டுக்களையும், சந்தைப் பொருளாதார வசதிகளையும் ஒன்றாகவே கருதுகின்றது. உண்மையில் பொருளாதாரத்தில் அரசாங்கத்தின் பங்கு என்ன என்பது பற்றியே ஒரு நல்லீ சனநாயகத்தில் பெரும் வாக்கு வாதங்கள் நடக்கின்றன. எனினும் எந்த சனநாயக சமுதாயத்திலும் மிகமுக்கிய அம்சமாக இருப்பது பொருளாதார சுதந்திரமே என சனநாயகத்தின் ஆதரவாளர்கள் கருதுகின்றார்கள் எனக் கூறினால் அது மிகையாகாது. இந்த உண்மையின் அடிப்படையிலேயே பொருளாதாரக் காரணிகள் அரசியலை வலுதாரி-இடுதுசாரி என்று பிரித்து வைத்துள்ளன.

உதாரணமாக, சோஷிவில் சனநாயக வாதிகள் அரசாங்கத்தின் பொருளாதாரக் கொள்கையின் முதுகேலும்பாக சமத்துவமும் சமூக நலங்களும் இருக்க வேண்டுமென வாதிடுகின்றனர். கடந்த காலத்தில் இதன் விளைவாகத் தொடர்வத் தொடர்பு சாதனங்கள், போக்குவரத்து, பாரிய சில வகைகளில் போன்ற தேசிய பொருளாதாரத்தின் சில முக்கிய மூலக்கள் அரசாங்க உட்டைமைகளாகின. அத்துடன் தேவையானவர்களுக்கு மருந்துவ, வேலையின்மை மற்றும் ஏனைய நலங்கள் தொடர்பாக நிதியுதவிகள் வழங்குமாறும் அரசாங்கத்தைக் கோரினார். இதற்கு முரணாக, மத்தியமான, பழையவாத அரசியற் கட்சிகள் அந்தப் பொருளாதாரத்திலேயே கூடிய கவனம் கெலுத்தி வர்கள். அரசாங்கத்தின் தலையிடு, கட்டுப்பாடுகள் இல்லாத இடப் பொருளாதார முறையே பொருளாதார வளர்ச்சி, தொழில்நுட்ப மூன்றேற்றம் மற்றும் பற்ற செல்லச் செழிப்பு ஆகியவற்றுக்கான அத்திவாரம் என அவர்கள் வாதாடினர்.

உண்மையில், பொருளாதார விவாதத்தில் பங்கு கொள்ளும் ககவரும், ஒரு குடான அரசியல் வாக்குவாதத்தில் இணங்குவதை விட அறிக்மாகவே இவ்விடயத்தில் இனாங்குகின்றனர். உதாரணமாக, அரசாங்கத்தின் தலையிடு இல்லாமல் சுதந்திரமாக இயங்கும் ஒரு தொழிற் சங்கத்தின் பங்கை இடுதுசாரிகளும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். ஒரு சுதந்திர சமுதாயத்தில் தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கங்கள் அமைக்கவும், சங்கங்களில் சேரவும் வாய்ப்புள்ளவர்கள், சம்பளம், சுதாராம், ஒய்யுதியம், வேலை நிலைமைகள் ஏனைய குறைகள் தொடர்பாகத் தமது வேலை கொடுப்ப வர்களுடன் பேரும் பேசுவதில் இச் சங்கங்கள் தொழிலாளின் நலங்களைப் பேசுவினர்.

எந்தவொரு சமகால சனநாயக நாட்டிலும் முற்றுமுழுதான அரசாங்கக் கட்டுப்பாடு இல்லாத முறையை கிடையாது. எவ்வாவற்றிலும் ஒரு வகையான கலப்புப் பொருளாதாரமே காணப்படுகின்றன. எவ்வாவற்பே நீதைப் பொருளாதார முறையில் விலைகள் அரசாங்கத்தினால் நிர்ணயிக்கப்படுவதில்லை. மாறாக ஆயிரக்கணக்கான உற்பத்தியாளர்கள், நூக்ரவோரின் சொந்தமான தீர்மானங்களைப் பிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

இடுதுசாரி அரசியல் கட்சிகள், சமூக சனநாயக சார்புடையை எனினும் கேள்வி-வழங்கல் என்றும் கோட்பாட்டில் இயங்கும் சந்தைப் பொருளாதாரமே, பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான உந்துவிசை எப்படை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றன. அதேபோல் மத்திய-வலுதுசாரி கட்சிகள் அரசாங்கத்தின் தலையிடு, உற்பத்திச் சாதனைகளை அரசாங்க உட்டைமையாக்குதல் போன்றவற்றை எதிர்த்த போதும் பொருளாதாரத்தின் சில அம் சங்களை அரசாங்கம் ஒழுங்கப்படுத்த வேண்டுமென எதிர்பார்க்கிறார்கள். குறிப்பாக வேலை வாய்ப்பு வழங்கல், மருத்துவமற்றும் நல்லீ பொதுநல அரசின் ஏனைய நல்மைகள், பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் வரிசிதிப்புக் கொள்கை ஆகியவை அரசாங்கம் ஒழுங்கப்படுத்த வேண்டிய சில துறைகளாகும். இதன் காரணமாக நல்லீ சனநாயகங்கள் வேறுபட்ட அம்சங்களைக் கொண்ட ஆனால் அடிப்படையில் பல்வேறு ஒற்றுமைகள் கொண்ட பொருளாதாரங்களையே கொண்டிருக்கின்றன.

அன்மைக் காலங்களில் உவரின் பல பாசுங்களில் மத்திய திட்டமிடல் பொருளாதாரங்களின் கரிவைத் தொடர்ந்து நீதைப் பொருளாதாரங்களின் முக்கிய பங்கு பற்றி மீள வலியுறுத்தப்படுகின்றது. அசியல் விவகாரங்களைப் போலவே பொருளாதார விடயங்களிலும் சுதந்திரமே முகியமான அம்சம், ஜக்கிய அமெரிக்காவின், ஜக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள், ஆணங்க்குமுப் பிரதிநிதி மோரிஸ் ஆயிராம் (Morris Abram) பிள்வருமாறு கூறியுள்ளார். பொருளாதார வெற்றியை சுதந்திரம் மாத்திரம் உத்தரவாதப்படுத்த முடியாத, ஆனால் அடக்குமுறை சர்வதிச்சமயாகப் பொருளாதாரத் தோல்வியை உத்தரவாநப்படுத்தும். சில நேரங்களில் எதேசுதாரிகார அரசுகளும் குறிப்பிடத்தக்க பொருளாதார சாதனைகளைப் படைத்துள்ளன. ஆனால் உண்மையில் அச்சாதனைகளை அவைகள் தமது பிரசைகளுக்கு அரசியல் நிதியாக வழங்க மற்றத் தொல்வியை உத்தரவாநப்படுத்தும். சில நேரங்களில் எதேசுதாரிகார அரசுகளுக்கு அரசியல் விவரமைய வழங்கி விடவில்லை. மாறாகச் சிலி, தாய்வான் ஆகிய நாடுகளில் நடந்தைப் போல் மது பொருளாதார விடுதலைக்கு ஏற்ற விதத்தில் அரசியல் விடுதலையும் வேண்டும் என்ற மக்களின் குரலுக்கே வலிமை சேர்த்தன.

கடந்த காலத்தைப் போலவே எதிர்காலத்திலும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் குறித்து மிகத் தீவிரமான விவாதத்தில் சனநாயகங்கள் ஈடுபடக் கூடும். ஆனால் அவ்விவாதம் தோல்வியற் ற அரசாங்கக் கட்டுப்பாடுள்ள பொருளாதார முறையை பற்றிப்பதாக இருக்க வாதம், ஒன்றியோன்று தாங்கியுள்ள உலகில் சந்தைப் பொருளாதாரத்தின் நல்மைகள் கலவருக்கும் கிடைப்பதைறந்து செய்வது பற்றியதாகத் தான் இருக்கும்.

குரல்கள் (Voices)

சனநாயகங்கள் மனித இயல்பு பற்றிய பஸ்வேறு கருத்துக்களை முன்னவக்கின்றன. முதலாவது, சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படுமிடத்து பொதுவாக மக்கள் தமிழைத் தாமே நியாயமான, சுதந்திரமானவென்றாலும் வழியில் ஆட்சி செய்யக் கூடியவர்கள். இரண்டாவது, எந்த சமுதாயமும் வேறுபட்ட நவன்களையும், தனிநபர்களையும் கொண்டுள்ளன. இத்தனிநபர்கள் தமது கருத்துக்களை முன்னவக்க உரிமையுள்ளவர்கள், அத்துடன் அவர்களது கருத்துக்கள் மதிக்கப்பட வேண்டும். இதன் விளைவாக எல்லா ஆரோக்கியமான சனநாயகங்களிலும் பொதுவாகக் காணப்படுவது என்னவெனில் அவையாவும் கூட்டுறவு நிறைந்தலை என்பதே.

சொதிபதி ஜோர்ஜ் புல், ஐக்கிய அமெரிக்காவிலுள்ள பலநுழு தொண்டர் நிறுவனங்களா ஓர் ஆயிரம் ஒளிப் புள்ளிகள் (a thousand points of lights) எனக் கூறினார். இந்த உருவகம் உலகெங்கும் சனநாயகங்களின் வேற்றுமைகள், பன்மைத்தன்மைகளை விளக்க உதவுகின்றது. சனநாயகத்தின் குருவர்கள் எனப்படுவது அரசாங்கம், அதன் அரசியல் ஆதரவாளர்கள், எதிர்க்கட்சி ஆகிய கலவற்றையும் உள்ளடக்கியிடே. அதுமட்டுமல்லது தொழிற்சங்கங்கள், நவன்பேஜும் குழுக்கள், சமூக அமைப்புக்கள், தகவற்தொடர்புச் சாதனங்கள், புலவனயாளர்கள், விமர்சகர்கள், சமயத்தலைவர்கள், எழுத்தாளர்கள், சிறுவர்த்தக நிலையங்கள், பெரிய கூட்டுத்தாபங்கள், ஆலயங்கள் மற்றும் பாடசாலைகள் ஆகிய கலவற்றின் குருவர்களும் இணைந்ததே சனநாயகத்தின் குரலாகும்.

உள்ளுர் மட்டத்திலோ அல்லது நேரீய மட்டத்திலோ இக்குருக்கள் அளவத்தும் தமது அபிப்பிராயத்தைக் கூறுவதும், சனநாயக அரசியல் செயல்முறையில் பங்கு கொள்ளவும் உரிமை உள்ளவை. இம் முறையில் சனநாயக அரசியல் ஒரு வடிகட்டியைப் போன்றது. இவ்வடிகட்டியில் பல்வேறுபட்ட மக்களின் வாய்மூலக் கோரிக்கைகள் யாவும், விழுந்து பின்னர் பொதுக் கொள்கையாக மாறுகின்றன முன்னான் சனநாயித்தி ஜிம்மி கார்ட்டர் சனநாயகத்தின் அனுபவம் என்பது வாழ்க்கையின் அனுபவத்தைப் போன்றது. அது எப்பொழுதும் மாறிக் கொண்டிருக்கின்றது. என்னவில்லாத வேற்றுமை களை உடையது. சிலவேளைகளில் கொந்தளிப்பாகட்டுள்ளது. ஆனால் எதிர்களின் சோதனைகளுக்கு உட்பட்டதால் மிகப் பெருமதி பாய்ந்தாகவும் திகழ்கின்றது என்று கூறியது குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவுகள்

சனநாயகம் எதையுமே உத்தரவாதம் செய்வதில்லை. பதிவாக அது வெற்றிக்கான சந்தர்ப்பத்தையும் தோவ்விக்கான அபாயத்தையும் ஷங்குகின்றது. தோமஸ் ஜெபர்ஸன் விவேகங்கள் வார்த்தைகளில் சனநாயகம் என்பது வாழ்க்கை, சுதந்திரம், மகிழ்ச்சியைத் தொடர்தல் ஆகியவற்றுக்கான உயிதிமொழியை வழங்குகின்றது. ஆகவே சனநாயகம் என்பது ஒரு வாக்குறுதியும் ஒருசவாலுமாகும். அது சுதந்திரமான மனிதர்கள் ஒன்றாகச் செயலாற்றுவதன் மூலம், தலப்பட்ட சுதந்திரம், பொருளாதார

வாய்ப்பு, சமூகநீதி ஆகிய தமது அபிலாகைகளை அடையும் வகையில் தமிழைத் தாமே ஆளுமுடியும் என்னும் வாக்குறுதியை வழங்குகின்றது. சனநாயகத்தின் வெற்றி அதன் பிரசைகளிலேபே தங்கியுள்ளது என்ற விதத்தில் சனநாயகம் ஒரு சவாலாக விளங்குகின்றது.

மக்களால் மக்களின் அரசாங்கம் என்பதன் பொருள் மக்கள் சனநாயக சமுதாயத்தின் நன்மைகளை அனுபவிக்கின்ற அநேநோத்தில் அதன் கமையையும் தாங்குகிறார்கள் என்பதாகும். சொட்டினையே ஏற்றுக் கொள்வதன் மூலம் ஒரு தலைமுறை, தான் கண்டப் பட்டுத் தேடிய சொத்தான தனிநபர் சுதந்திரம், மனித உரிமைகள், சட்டவாட்சி ஆகிய வர்கள் அடுத்த தலை முறைக்காப் பாதுகாக்கின்றது. ஒவ்வொரு சமுதாயமும், ஒவ்வொரு தலைமுறையும் சனநாயகத்தைப் புதுப்பிக்க வேண்டும். அதாவது கடந்த காலக் கோட்பாடுகளை ஒரு புதிய குத்தில், மாறும் சமுதாயத்தில் பிரயோகிக்க வேண்டும்.

ரஷ்யாவில் பிறந்தவரும் நோபல் பரிசைப் பெற்றவருமான ஜேசுஸ் பிரேராட்சி (Joseph Brodsky) என்பவர் ஒரு சுதந்திரமனிதான் தோல்வியுறும் போது ஒருவரையும் குறை சொல்வதில்லை என்று ஒருமுறை எழுதினார். இக் கூற்று ஒரு சனநாயகத்தின் பிரசைகளுக்கும் பொருத்தமானதே, ஏனெனில் தாம் வாழ்வதற்காகத் தெரிவு செய்து கொண்ட ஒரு சமுதாயத்தின் தலை விதிக்கு இறுதியில் பொறுப்பேற்றுக் கொள்பவர்களும் அவர்களே.

பகுதி 11

ஒரு சுதந்திர சமூதாயத்தில் அரசியல்

செஸ்டர் ஃபிள்ளீ

தமிழாக்கம்

சோ.சந்திரசேகரன்

தலைவர்
சமூக விஞ்ஞான கல்வித்துறை
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

மா.கருணாநிதி

விரிவுரையாளர்
சமூக விஞ்ஞானக் கல்வித்துறை
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

ஒரு சுதந்திர சமுதாயத்தில் அரசியல்

ஒரு புதிய ஒழுங்கை அறிமுகங்களைப் படிவதற்காக ஏற்றுக்கொள்ளும் தலைமைத்துவம் மிகவும் கடினமானது. அதனைவிட ஏற்றுக்கொள்ள மிகவும் கடினமானதோ, வெற்றி என்பது நிச்சயமற்றதோ, வழிநடத்த மிகவும் அபாயகரமானதோ எதுவும் இல்லை.

நிக்கலோ மக்கியாவல்லி(1532)

அறிமுகம்

அரசியல் எங்கும் காணப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு நாட்டிலும், நிறுவனத்திலும் கூட்டுத் தாபனத்திலும், குடும்பத்திலும் அரசியல் உள்ளது. கிரெம்பிஸினிலிருந்து வெள்ளள மாளிகைவரை கம்பனி தலைமையக்திலிருந்து தொழிலாளர் சங்கம் வரை ஆர்ஜெண்டினாவிலுள்ள ஒரு பண்ணையிலிருந்து வார்ஸோவிலிலுள்ள ஒரு கடை வரை அரசியல் காணப்படுகின்றது. மனித அபிலாகைகள் ஓர் ஒழுங்கான முறையில் தொடர வேண்டுமெனின் ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும், கட்டமைப்பினுள்ளும், உறவுகளிலும் அதிகாரமானது சரியான முறையில் பங்கிடப்படுவதோடு வேற்றுமைகள் சீரமைக்கப்படவேண்டும். இதுவே அரசியலின் பின்னணியாகும்.

இரண்டு மனிதர்கள் ஒன்றிணையும் போது வேற்றுமைகள் உருவாகுவது இயல்பாகும். ஆனால் அவ்விருவரும் இசைவுடன் கவலாம்பு வாழவேண்டுமெனின் அவ்வேற்றுமைகள் கணையப்பட வேண்டும். நிறைய மனிதர்கள் ஒன்றிணையும் போது வேற்றுமைகளும் பெருக்கமடைந்து சமாதானத்துக்கான தேவையும் அதிகரிக்கின்றது. அரசியல் இத்தேவையை நிறைவு செய்கின்றது. அரசியலானது சமுதாயத்தின் கலவ மட்டங்களிலும் ஊட்டுவில் செயலாற்றும் ஒரு சமாதான கச்தியாகும். அரசியல் இன்றேல் அராஜகம் தான்மிக்கம். அரசியல் என்பது மிகத்துவமியமான ஒரு விஞ்ஞானமல்ல. அது வலுவுள்ளவர்களின் கலையாகும் என 19 ஆம் நூற்றாண்டில் பிஸ்மார்க் கூறியதிலிருந்து பல பெருந்தலைவர்களும் இதனை ஆமோதித்து வந்துள்ளனர் இக்கற்றிலிலுள்ள நடைமுறைத் தத்துவமானது அரசியல் என்பது எப்போதுமே பரோபகாரமானதல்ல (benevolent) என்ற கருத்தினை முன்வைக்கின்றது.

வலுவுள்ளவர்கள் தீமையானவர்களாக இருக்கக்கூடும். அத்துடன் பேராசை, தவறுன முகாமைத்துவம், ஊழல், தேக்கநிலை, ஆழிவு ஆகியவற்றுக்கும் இட்டுச் செல்லுகின்றன. ஏனெனில் சர்வாதிகாரிகளும், எதேச்சாரிகளும் குறிப்பாக ஜேர்மனியில் நாளி, ரூபியாவில் ஸ்டாலினிஸ்ட், ஈராக்கிள் தாம் ஹாசெயின் வரை அரசியலில் ஈடுபட்டனர். அரசியலானது ஓர் ஒழுக்கக் கோவைக்கு உட்பட்டு நடத்தப்படும் போதுதான் மேன்மையடைகின்றது. ஒரு சுதந்திர சமுதாயத்தில்தான் அரசியல் அத்தகைய மேன்மையான நிலையை அடையமுடியும். ஒரு சுதந்திர சமுதாயத்தில் அரசியலின்

நாளாந்த சராசரி நடைமுறைகள் எப்போதும் உற்சாகமுட்டுபவைகளாக இல்லை. எனினும் அதன் ஒட்டு மொத்தமான செயற்பாடுகள் உண்மையில் மேன்மையானது தான்.

அரசியல் அசிங்கமானதாகவோ, சமரசப்பாங்கு உடையதாகவோ எப்பொழுதும் நோக்கப்படுகின்றதுடன் சிலவேளைகளில் இது உண்மையாகவும் கூட இருக்கின்றது. சில விடயங்களில் வாக்குகளுக்காக அரசியல் வாதிகள் பேராசைக்கு அடிமைப்படுவதோடு வஞ்சலமும் வாங்குகின்றனர். தம்மால் உண்மையிலேயே சாதிக்க முடிவதற்கும் மேலதிகமாகத் தாம் சாதிப்போம் என்று பொய்யான உறுதி மொழிகளை வழங்குகின்றனர். ஒரு தனிப்பட்ட அரசியல்வாதி ஒரு சனநாயகத்தில் தனது சகலதேவைகளையும், ஆசைகளையும் ஒரு போதும் அடைந்து விடமுடியாதாகையால் அரசியல் என்பது உண்மையிலேயே ஒரு சமரசக்கலைதான். ஆனால் ஒரு சனநாயகத்தில் அரசியல் என்பது இதனைவிடப் பரந்தது. அது மக்கள் தனது நாட்டின் தலைவிதியையும், சமூகத்தின், குடிமக்களின் நல்வாழ்க்கையையும் தீர்மானிக்கும் கொள்கை உருவாக்கத் தில் உறுதியாகச் செல்வாக்கு செலுத்த வழிவகுக்கும் ஒரு கருவியாகும்.

ஒரு சுதந்திர சமுதாயத்தை மற்ற சமுதாயங்களைவிடச் சிறப்புடையதாக்கும் காரணி கள் யாவை. முதலாவதாக, குடிமக்கள் சுதந்திரமானர்கள். அதாவது தமது கருத்துக்களை வெளியிடவும், தமது சொந்த நலன்களைப்பின்பற்றவும் சுதந்திரமுடையவர்கள். மிகவும் முக்கியமானது என்னவெனில் ஒரு சுதந்திர சமுதாயத்தில் அரசாங்கமானது ஆளப்படுவர்களுடைய சம்தத்துடனும் அவர்களின் ஆழமான ஈடுபாட்டுடனும் செயல்படுகின்றது.

ஆபிரகாம் லிங்கன், சுதந்திர சமுதாயங்களின் அரசாங்கங்களை விபிரிக்கும் போது அவற்றின் முக்கிய குறிக்கோள் மனிதனின் நிலையை உயர்த்துவதும், கலவ மக்களிடமிருந்தும் பொய்யான சுமைகளை அகற்றுவதும், சுகலரும் தமக்குரிய பெருமைப்படத்தக்க பாதையில் செல்வதற்குத் தடைஅகற்றிக் கொடுப்பதும், வாழ்க்கை என்னும் ஒட்டப்போட்டியில் கலவருக்கும் தடையில்லாத ஆரம்பத்தையும் வழங்குவதுமேயாகும் எனக் குறிப்பிட்டார்.

சர்வாதிகார, எதேச்சாதிகார, அராஜக சமுதாயங்கள் (despotic societies) மக்களின் சொல்லையும் செயலையும் கட்டுப்படுத்துகின்றன. தமது வாழ்க்கையைப் பாதிக்கும் மிக முக்கிய விடயங்களிலும் கூட அவர்களால் தமது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட முடியாது. ஆனால் ஒரு சுதந்திர சமுதாயத்தில் மக்களின் குரல் ஒலிக்கக் கந்தர்ப்பம் வழங்கப்படுகின்றது. இந்த சுதந்திரமும் அத்துடன் தனியாள், சிறுபான்மையோரது உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் உத்தரவாதமும் மனித விடயங்களில் விரும்பத்தக்கவை என்ற எல்லைக்குள் அரசியல் என்பது வல்லார்களின் கலை என்ற கருத்தினை மட்டுப்படுத்துகின்றன.

கனநாயக அரசியல் என்பது அடிப்படையில் 50 வீதத்துடன் மேலதிகமாக ஒன்று சேர்ந்து பொதுக்கொள்கையைத் தீர்மானிக்கும் ஒரு பெரும்பான்மை ஆட்சியின் செயற்பாடாகும். ஆனால் அது ஒரு நாட்டின் தனியாள், சிறுபான்மை சமூகங்களின்

உரிமைகளையும் பாதுகாக்க்கூடிய நாட்டின் அடிப்படை அரசியலமைப்பு ஏற்பாட்டு டன் உள்ளினரைத் தெயற்பட வேண்டும். அரசியல் அமைப்பானது அரசாங்கத்தின் பங்கினை வரையறை செய்கின்றது. அத்துடன் சமுதாயத்தின் பிரகார அடிப்படையான விழுமியங்களைக் கோவையாக்கி குடிமக்களின் உரிமைகளிலும் சுதந்திரங்களிலும் தலையிடும் அரசாங்கத்தின் (இராஜாவும், பொலீஸ் உட்பட) அதிகாரத்தையும் மட்டுப் படுத்துகின்றது.

இவ்வாறாக, அரசியல் அமைப்பை அழுவு செய்வதும், அதன் பாதுகாப்புக்களையும், வரையறைகளையும் வியாக்கியானம் செய்வதும், பிரயோகிப்பதும் வழிமையாக நீதித் துறையைச் சார்ந்துள்ளதாகும். இதனால் ஒரு நியாயமற்ற பெரும்பான்மை அபிப்பிராயத்தை நிராகரிக்கவும் அல்லது அரசாங்கத்தின் சட்டவாக்கை, நிர்வாகத்துறையினால் கொண்டுவரப்படும் நீதியற்ற ஒரு சட்டமூலத்தை ஒடுக்கவும் நீதித்துறைக்குச் சுதந்திரம் தேவைப்படுகின்றது.

நடைமுறைக்கு உகந்த ஒரு நிலையான சுதந்திர சமுதாயத்தை உருவாக்குவது மிகவும் சிக்கவான செய்யப்பாடாகும். சனநாயக அரசியல் சமுகமாக நடைபெற உதவும் சட்டங்கள், மரபுகள், விளக்கங்கள், நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றை அபிவிருத்தி செய்ய நீண்ட காலம் தேவைப்படுகின்றது. அவற்றை உருவாக்குவதில் சமூக, பொருளாதார சிக்கல்கள் தோண்றலாம். எனிலும் அமெரிக்க புரட்சிரை அரசியல் வாதியான தோமஸ் பெய்ன் (Thomas Paine) குறிப்பிட்டது போல சுதந்திரத்தின் நன்மைகளை அனுபவிக்க அவாவடையோர் அதனை அனுசரிப்பதிலுள்ள சிரமங்களையும் அனுபவிக்கவே வேண்டும்.

மேலும் பிராங்கினின் டி.ரூஸ்வெல்ட் (Franklin D.Roosevelt) வார்த்தைகளில் நிலையான சுதந்திரத்திற்கான பாதுகாப்பு என்பது மக்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் வலுவுடைய அரசாங்கமும், அரசாங்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் தமது இறைமையைப்பேறும் விடயங்களும் உள்ள மக்களுமே ஆகும். சனநாயக அரசியல் செயற்பாடு என்பது பூர்ணமானதோ, நிலையானதோ அல்ல. அதனால் செல்வசீசுப்பை உத்தரவாதம் செய்யறுடியாது. ஆனால் அதுமக்களுக்குச் செல்வத்தைத் தேடும் வழியைத் தீர்மானிக்கவும் இடை நடுவில் வழியை மாற்றவும் கூடிய உரிமையையும் வலிமையையும் வழங்குகின்றது. தவறுகள் ஏற்படுவது சனநாயகத்தில் இயல்பானது தான். ஆனால் ஒரு சமுதாயத்தின் அழிவுக்கான பயமுறுத்தல்கள் அதன் தவறுகளை விட, தவறுகளைத் திருத்திக் கொண்டு அவற்றிலிருந்து பாடம்படிக்க முடியாத தன்மையே ஆகும்.

இக் கட்டுரையானது ஒரு சனநாயக சமுதாயத்தின் அரசியலின் பல அம்சங்களைக் குறிப்பாக, நான்கு பிரதான கருப்பொருளை மையப்படுத்தி விபரிக்கின்றது. அவையான : (1) குடிமக்களின் பங்கு; (2) அரசியல் சட்சிகளின் பங்கும் தேர்தல் பிரசாரத்தை நடத்தலும்; (3) கொள்கை-வகுப்போன் என்ற நிலையில் அரசியல் வாதி; (4) பொதுச் சூத்தொடர்பு சாதனங்களின் செயற்பாடுகள். வேறு அம்சங்களும் ஒரு சுதந்திர சமுதாயத்தில் என்ன செய்கின்றன அல்லது செய்யவில்லை என்ற அடிப்படையில் முக்கியமானவையே. உதாரணமாக, ஒருவர் இராஜாவுவத்தின் அல்லது அதிகாரத்துவ அமைப்பின்

பங்கினை ஆய்வு செய்யக்கூடும். இங்கு சனநாயக அரசியலின் நான்கு அடிப்படை அம்சங்கள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றது. அதில் (1) தகவல்களைச் சூதந்திரமான முறையில் பரிமாற்றம் செய்தல். (2) மக்களின் குறிப்பான செயற்பாடுகள் அல்லது அவர்கள் சில குறிப்பான குழுக்களுக்கு ஆதரவை அளித்தல், (3) சமாதான வழியில் பெரும்பான்மை அமைதலும் கூட்டமைப்புகள் தோன்றுதலும், (4) பொது அலுவலர்கள் தெரிவு செய்யப்படுதல் மாற்றங்களுக்கு அதிகாரமளித்தல்.

இரு சனநாயகத்தின் அரசியல் என்பது வேறுபட்ட சமூகக் குழுக்களின் தேவைகளும் ஈடுபாடுகளும் ஒரு பொதுக் கொள்கையாக உருவாகும் செயற்பாடாகும். அரசாங்கம் என்பது மனித தேவைகளை நினைவேற்றிக்கொள்ள மனிதவின் புத்திசாதுரியமான ஓர் ஏற்பாடாகும். அத்துடன் இப்புத்திசாதுரியத்தினால் தனது தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ள மனிததலுக்கு உரிமையும் உண்டு. என எட்மன்ட் பூர்க் (Edmund Burke) நியாயப்படுத்த முனைந்தார். இத்தகைய நோக்கங்களை அடைவதில் சனநாயக அரசியலே வேற்றலையும் விட முன்னணி வகிக்கின்றது.

குடியுரிமையும் அரசியலில் பங்கேற்றலும்

இந்த சன்னாயகத்தின் குடிமக்கள் என்ற அடிப்படையில் நீங்களே ஆஸ்பவர்களும் ஆளப்படுவர்களுமாவரிகள். சட்டத்தை உருவாக்குவர்களும் சட்டத்துக்குக் கட்டுப்படுவர்களும் நீங்களே. ஆரம்பமும் முடிவும் நீங்களே.

ஆட்டலய் ஸ்ரீவாண்பான் (1952)

மக்கள் சளாயகத்தில், அரசியல் தீர்மானங்கள் அதனுடைய கலை மக்களது பங்கேற்பு டனும் எடுக்கப்படுவில்லை. எனவே மக்கள் சார்பாகத் தீர்மானங்கள் எடுக்கவும் அரசாங்கத்தை நடத்தவும் மக்கள் பிரதிநிகள் தெரிவு செய்யப்படுவின்றார்கள். அத்தகைய முறைமை பொறுப்புடையதாகவும், சீராகவும் நீண்டகாலம் இயங்குவதற்குப் பொதுமக்களின் பொறுப்புடைமையும் கட்டுப்பாடும் பிரதான நிறுவுகோவாரும். பிரதி நிதிகள் ஒழுங்காகத் தெரிவு செய்யப்படுவதோடு தேர்தல்களுக்கிடையில் மக்களுக்குப் பொறுப்புடையோராக இருந்தல் வேண்டும். அத்துடன் பிரதிநிதிகளே கொள்ளுகிய வகுக்குத் தோதும் மக்களே அதன் திசையைத் தீர்மானிக்க வேண்டும்

தனிமனிது பங்களிப்பு- மக்களின் உரிமைகள்

இரு சுதந்திரசமூதாயற்கும் குடிசார்பொறுப்புடைமை என்பது ஒவ்வொரு தனிமனிதளி ஓம் தங்கி உள்ளது. இப் பொறுப்புடைமையை ஒரு சிறிய விடயமாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. அரசியல் செயற்பாடுகளில் குடிமக்கள் நேரடியாகப் பங்கேற்க வேண்டுமென்பது தேவையானதாலும். அவர்கள் பங்கு பற்றாமை மூலம் தமது அதிருப்பினையக் கூடாது என்பது தேவையானதாலும். ஆனால் முற்றாக பங்கு பற்றாமை என்பது ஒரு தடைக்கல்லாக அமைந்து, நாளாடைவில் சனநாயகத்தைக் குழித்தோண்டிப் புதைத்துவிட வும் கூடும். சனநாயகம் என்பது சுய ஆராண உரிமையைத் தீர்த்தாகிறது. சனநாயகம் வெற்றிபெறவேண்டும் எனில் குடிமக்கள் தமது உரிமைகளை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள வது மட்டுமன்றி ஒரு சுயாட்சிமுறைமைக்கான முழுப்பொறுப்பினையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

இரு சனாயகத்தின் ஒவ்வொரு குடிமகளும் எப்பொழுதும் தனது சொந்த வாழ்க்கையில் வளத் தீர்மானிக்கும் மனிதப் பண்புகளைக் கொண்டிருப்பார் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. அத்துடன் கெளரவத்தையும் தனது அறிவையும் சமூக நிலையையும் உயர்த்தி கொள்ளும் ஆற்றலையும் அவர் பெற்றிருப்பார். மற்றவர்களுக்கு கையளிக்க முடியாத மனித உரிமைகளையும் மனசு நுதியையும் அவர் பெற்றிருப்பதனால் கூட ஆட்சிக்கான உரிமையையும் அவர் கொண்டிருக்கின்றார்.

ஒரு குடிமகன் பயனுறுதிவாய்ந்த மூறையில் பங்கெடுப்பதற்காக அவருக்கு மூக்கிய பொதுவிடயங்கள் பற்றித் துல்லியமான தகவல்கள் வழங்கப்பட்டவேள்ளும். இவ்வாறான தகவல்களை ஒருவர் கூத்துகிரமான மூலதனங்களாக பத்திரிகை, சுர்சினக, புத்தகங்கள் முதலிய வாசிப்புச்சாதனங்கள், வாரெனாவி, தொலைக்காட்சி ஆகியவற்றின் செய்தி அறிக்கைகள், பிரத்தியேகக் குழுக்கள், நிறுவனங்கள் தரும் தகவல்கள், சக பிரசைகள் நன்பார்க்குந்தனான் உலர்யாடல்கள் ஆகியவற்றின் மூலமாகவும் அரசாங்கத்திடமிருந்தும் பொதுஅலுவலகர்களிடம் உசாவுவிதிவிருந்தும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். இவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு பிரசையின் அறிவை வளர்க்கவும் அவற்று அபிப்பிராயத்தைப் பண்படுத்தவும் உதவுகின்றன. எப்போதும் பல விடயங்களிலிருந்து தகவல்களைப்பெறுவதும் சமநிலையைப் பேற்றுவதும் மூக்கியமானவை. ஏனொன்றில் நாம் பெறும் ஒவ்வொரு தகவலும் அதைத்தருப்பவரின் அபிப்பிராயங்கள் பக்கச்சார்புகளின் காயலைக்கொண்டிருக்கும்.

பொதுவான அல்லது பிரதிடியேகமான தகவல்களை நல்ல முறையில் வியாக்கியானம் செய்யவும் ஒரு பிரசையானவர் நல்ல கல்வி அறிவைக் கொண்டிருக்கவேண்டும். இக்கல்வியானது அவரை விமர்சன நிதியில் சிந்திக்கத் தூண்டுவதோடு புதிய தகவல் களை பாதுகாக்கும் அறிவிதழ்த்திரணையும் கொண்டிருக்கக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். நாம் இளம் பிரசைகளை சன்னாயக நிறுவனங்களுக்கும் செயற்பாடுகளுக்கும் அறிமு கப்படுத்துவதோடு அவர்களை எதிர்நோக்கியிருக்கும் சுந்தரப்பங்கள், பொறுப்புகளுக்கும் தயார்ப்புத்தேவேண்டும். அவர்கள் வளர்வளர அரசியல் முறையை, தமது வாழ்க்கையைப் பாதிக்கும் பொது விடயங்கள் பற்றி அவர்களது விளக்கங்களும் வளர்வேண்டும். தனது நாட்டினங்க கட்டிபெறப்பிய ஆரம்ப நாட்களில் இக்கருதி நினை ஏற்றுக்கொண்டதுக்கிய அமோக்காவின் மூன்றாவது சனாதிபதியும் சுந்திரப்பிரகடனத்தின் தந்தையுமான தோமஸ் ஜெபர்சன் பின்வருமாறு கூறினார். ஒரு நாட்களை உலகின் ஒரு நாடானது தான் தந்திரமாகவும் அறிவினமாகவும் இருக்க வேண்டுமென எதிர்நோக்கினால் அது என்றுமே இல்லாதவற்றையும், இனி ஒன்றுமே இருக்க முடியாதவற்றையுமே எதிர்பார்க்கின்றது.

கல்வியாளது ஒரு சள்ளாயகத்தில் முக்கியமானதும் வலுவுண்டதுமான ஒரு கருவியாகும். ஆனால் அது சமுதாயத்தின் கருவியாகுமே அல்லது எல்லார்க்கும் கல்வி வழங்கும் பொறுப்பை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டாலும்கூட அனுபவம் கருவியாகது. பாசாலைகளானது மாணவர்களுக்குச் சள்ளாயகம் எவ்வாறு செயல்நிறுகின்றது என்பதையும் எவ்வாறு அவர்கள் சள்ளாயகத்தில் ஈடுபடவாம் என்பதையும் கற்றிக்கவேண்டும். ஆனால் மாணவர்களை எவ்வேளையிலும் கட்டுப்படுத்தவோ முயல்க்காது.

வாக்களித்தல்(Voting)

கல கருதாய்த்திலும், நாட்டெட்டும், கருக்கத்தையும், பாதிக்கும் நீர்மாளம் மேற்கொள் வதில் கல குடிமக்களும் பங்கேற்கும் நேரடி சன்னாயத்தின் மூலம் ஆட்சி செய்யமுடிபாத நிலை காணப்படுவின்றது. எனவே நீர்க்கமான வரையறைகளுக்கு உட்பட்டமு

ஈரவில் ஆகுவதற்காக தீர்மானம் மேற்கொள்ளக்கூடிய பிரதிநிதிகளைத் தெரிவு செய்வது அவசியமானதாகும். நவீன சனநாயகங்களில் பொது அலுவலர்களைத் தெரிவு செய்வதற்காக ஒருவர் தமது இருக்கிய வாக்குரிமையைக் கையாள்வதே மிகவும் அடிப்படையானதும், தெளிவானதும் குறிப்பானதுமான பங்களிக்கும் முறையாகும். நீண்டகாலமாக சமுதாயங்கள் நேர்மையான சமச்சீர்ப்பால் வழங்கும் தேர்தல் களை நடத்தக்கூடியவற்றின் ஆற்றலைக்கொண்டே அளவிடப்பட்டு வந்துள்ளன. இவ்னாறு செய்யக்கூடிய ஆற்றலைப்பெற்றுவை மாத்திரமே கதந்திரமான சமுதாயங்கள் என்னும் உரிமையைப்பெற்றுள்ளன. வாக்களிப்பதும், தனது அரசாங்கப் பிரதிநிதி யைத் தெரிவு செய்வதில் பங்கேற்றற்றும் ஒரு சனநாயகத்தில் மிக உள்ளதமான உரிமைகளில் ஒன்றாகும்.

யாருக்கு வாக்களிக்க வேண்டும் என்ற விடயத்தில் ஒரு பிரச்சயைப் பல காரணிகள் தாக்குகின்றன. ஒன்று ஒரு வேட்பாளர் எந்தாவுக்கு ஒரு குறித்த விடயம் பற்றிய வாக்காளரின் அபிப்பிராயத்தைப் பிரதிநித்துவம் செய்கிறார் என்பதும் ஒல்வொரு பிரச்சயம் தனது ஆர்வங்களையும், நம்பிக்கைளையும் தனது அரசாங்கப் பிரதிநிதி வளர்க்கவேண்டுமெனவும் எந்திரபார்க்கிறார். இது அவரின் பிறப்புரிமையாகும். எனவே அவர் ஜிதளை மிகவும் சிறப்பாகச் செய்யக்கூடிய வேட்பாளருக்கே வாக்க விப்பார். ஓர் அரசியல் கட்சியின் சார்ந்திருப்பது இன்னளாரு காரணியாகும். ஒரு வாக்காளர் அரசாங்கத்தில் அக்கட்சியின் செல்வாக்கை அதிகரிக்க ஆட்சியின் வேட்பாளருக்கே வாக்களிக்க விரும்புவார். மூன்றாவது காரணி, வேட்பாளரின் நினைப்பட்ட தகைமையாகும். குறிப்பிட்ட விடயங்களில் ஒரு வேட்பாளரின் நிலையைத்தவிர நடத்தை, குணாதிசயம், அனுபவம் ஆகியவற்றில் வேட்பாளர்கள் ஒருவருக்கொரு வர் வேறுபடக்கூடும். இத்தகைய வித்தியாசங்கள் வாக்காளரை வெகுவாகப் பாதிக்கக் கூடும் (துரிப்பாக, கட்சிச் சிக்தாந்தங்கள் ஆழமாக வேறுள்ளாத சமூதாயங்களில்).

தேர்தல்களில் குடிமக்களின் ஈடுபாடு அதிகரித்து வருவதே இன்றய நல்ல கணாயகத் தின் வரலாறாகும். ஆரம்பத்தில் பலநாடுகளில் வாக்குரிமமயானது ஆண்களுக்கும் கல்வியில் உயர்ந்த அதிகாரக் குழுக்களுக்கும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது (சொத்து டையோர்) ஆனால் காலப்போக்கில் சமத்துவத்துக்கான போராட்டம் கூர்மமயடைய சொத்துரிமை, கல்வியறிவு, வரிசெலுத்தல் போன்ற கட்டுப்பாடுகள் கைவிடப்பட்ட தோடு சர்வதேச வாக்குரிமை கதந்திர நாடுகளில் வழங்கப்பட்டது. உதாரணமாக, ஜக்ஷிய அமெரிக்காவில் 1919 இல் பெண்களுக்கு வாக்குரிமையும் 1965 இல் கறுப்பர்க்குக் கு வாக்களிக்கும் உரிமைக்கு மழுப்பாதுகாப்பும் வழங்கப்பட்டன. வாக்குரிமை இன்று குறிப்பிட்ட குழுக்களுக்கு மாத்திரமென மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. எனிலும் குடிமக்கள் வாக்களிக்கும் மாதிரியில் குறிப்பிடத்தக்க வேற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. ஜக்ஷிய அமெரிக்காவை விட மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் வாக்களிக்கும் விகிதம் அதிகமானது. தேவீய சட்டசபைகளுக்கான தேர்தல்களில் வாக்களிக்கும் மாதிரியை அளவிடும் போது மேற்கு ஜேர்மனி 90 வீதமும் பிரான்கம் ஜக்ஷிய இராச்சியம் 70-80 வீதத்துக்கிடையிலும் ஜக்ஷிய அமெரிக்கா 50 வீதத்தையும் கொண்டுள்ளன. இந்த வீதம் சளாதிபதித் தேர்தல்களில் விரிது அதிகரிக்கிறது. பலநாடுகளிலும் வழக்கிலுள்ள தேர்தல் முறைமைகளை ஆய்வு செய்யும் போது இதற்கான காரணங்கள் தெளிவாகின்றன.

சனநாயக முறையிலுள்ள முக்கிய வேற்றுமை பிரதிநிதித்துவ வகையாகும். பல ஜூரோப்பிய நாடுகளில் தேர்தல் முறைமையானது ஜூக்கிய அமெரிக்கா, பெரிய பிரதித்தானியா போன்ற பல்லின அடிப்படையிலான தனி அங்கத்துவமாவட்டமாக இல்லாமல் விகிதாசாரப்பிரதிநிதித்துவ அடிப்படையைக் கொண்டுள்ளது. விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவமானது சிறிதோ, பெரிதோ எந்தக் கட்சி யானாலும் மொத்த வாக்குக்களில் அதன் பங்கு என்ற அடிப்படையில் கட்டசபையில் தனது பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரித்துக்கொள்ள வாய்ப்பளிப்பதால் அது வாக்களிக்கும் விகிதத்தை அதிகரிக்கின்றது. நாட்டில் முழுமையாக ஒரு கட்சி எந்தளவு வாக்குகளைப் பெறுகின்றதோ அரசாங்கத்தில் அந்தளவு பிரதிநிதித்துவத்தையும் அது பெறுகின்றது. இதற்கென்றாக ஜூக்கிய அமெரிக்காவிலும், பிரதித்தானியாவிலும் ஒரு மாவட்டத்தில் பெரும்பான்மை வாக்குகளே அதனை அரசாங்கத்தில் யார் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதைத் தீர்மானிக்கின்றது. சமூக, விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையில் தலிமவித வாக்கு மாவட்ட பெரும்பான்மை பிரதிநிதித்துவத்தை விட அதிகளாலில் தீர்மானிக்கும் சக்தியைக் கொடுவதை. பங்கெடுக்கும் தன்மை பெரும்பான்மைப் பிரதிநிதித்துவத்தில் குறைந்து கெல்வின்றது.

வாக்கிலிருக்கும் விகிதத்தைத் தீர்மானிக்கும் இன்னொரு காரணி பதிவுக்கான தேவைகளாகும். பல ஜூரோப்பிய நாடுகளில் சூடுமக்களின் பெயர்கள் அரசாங்கத்தினாலால் தகுதியின்ன வாக்காளர் பட்டியலில் தானாகவே சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதோடு அப்படியை ஒழுங்காகப் பதுப்பிக்கவும்படுகின்றது. ஆனால் ஒக்டீவி அமெரிக்கா வில் சூடுமக்கள் தமிழை வாக்காளர்களாகப் பதிவு செய்ய ஆரம்பத்தில் ஒரு விண்ணப்பம் அனுப்பவேண்டும். தேர்தல் இடாப்புகளில் ஆஸ்மாராட்டம், சூழல் ஏற்படுவதை யும் தலிர்ப்பதற்கு சூடுமக்கள் தமிழைப் பதிவு செய்து கொள்வதில் நீலிரம் காட்ட வேண்டும் என்பதே இதன் நோக்கம். ஆனால் இதே கடப்பாடு சில சூடுமக்களுக்கு கைமயாகவும் குழப்பமாகவும் இருப்பதோடு அவர்களைப்பதிவு செய்து கொள்வதில் கூட அநித்தத் காட்டச் செய்கின்றது.

தேர்தல்களில் பங்கெடுக்கும் விதிதம் தேர்தல்கள் எவ்வளவு காலத்துக்கு ஒரு முறை நடத்தப்படுகின்றன என்ற காரணியினாலும் பாதிக்கப்படுகின்றது. ஜோப்பிய வாக்காளரை விட ஜக்ஷிய அமெரிக்காவில் ஒரு வாக்காளன் அடிக்கடி வாக்களிக் காலமுக்கப்படுகின்றான். ஏனெனில் அங்கு உள்ளாராட்சி, மாகாண அமைப்புகளில் பல்வேறு தெரிவு செய்யப்படவேண்டிய அலுவலர்கள் உள்ளனர். ஒரு வருடத்தில் ஒரு முறையோ அல்லது பல முறைகளோ உள்ளார், மாகாண நேரிய கடைகளுக்கோ அலுவலர்களைத் தெரிவிகென்யுமாறு ஒரு வாக்காளன் அழைக்கப்படுகின்றான். இதனால் வாக்களிக்கும் விதித்தத்தைக் காப்பாற்ற முடிவில்லை. நீண்டகாலத்துக்கு ஒரு முறை நடக்கும் தேர்தல்கள் வாக்களிக்கும் வீதத்தைக் கூட்டுவதாக உள்ளது. எவ்வளவு காலத்துக்கு ஒருமுறை தேர்தல்கள் நடத்தப்படுவதன் என்பதை விட எவ்வளவு ஒருமுறைக்காகத் தேர்தல்கள் நடத்தப்படுகின்றது என்பதே அதிகார துஷ்டியோகத்தைத் தடுத்து. பிரதிநிதிகளை மக்களுக்குப் பொறுப்புடையோராக ஆக்குகின்றது. அத்துடன் வாக்களிக்கும் செயற்பாடே தலியாட்களை சுற்றாய்த் தோடும் அவர்கள் வாழும் நாட்டுடனும் இணைக்கிறது.

தேர்தல் பிரசார நடவடிக்கைகளில் மக்களின் பங்களிப்பு

தேர்தல் பிரசாரம் இல்லாத ஒரு தேர்தல் அர்த்தமற்றது. வேட்பாளர்களும், கட்சிகளும் தேர்தல் பிரசார காலத்திலேயே தமது கருத்துக்களையும் செயற்றிட்டங்களையும் முன் வைக்கின்றனர். அதனால் ஒரு பிரசைக்கு யிக்கிழிந்த வேட்பாளரை அல்லது கட்சி யைத் தெரிவு செய்யியாய்மான சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்றது. அத்துடன் இந்தப்பிரசார காலத்திலேயே பொது மக்களுக்கு அரசியல் வாழ்வில் தீவிரமாக ஈடுபடும் வாய்ப்பும் கிடைக்கின்றது.

குடிமக்கள் தேர்தல் பிரசாரத்தில் பல்வேறு வகையில் பங்கெடுக்கின்றனர். மிகவும் தீவிரமானவர்கள் வேட்பாளர்களாக மாறுகின்றனர். அல்லது ஒர் அரசியல் கட்சியின் அல்லது வேட்பாளரின் பிரசார நடவடிக்கைகளில் நேரடியாக ஈடுபடுகின்றனர். ஒரு கட்சியில் அல்லது அரசியல் தீவிரம் காட்டும் அமைப்பில் பங்கெடுப்பது இன்னொருவ கையான ஈடுபாடாகும். ஒருவர் தமது அலுவலர்களுடன் கலத்து எப்படி வாக்களிக்க வேண்டுமென இணங்கசெய்து அல்லது தனது வீட்டுவளாவில் அல்லது வாகனத்தில் ஒரு வேட்பாளரின் சின்னத்தைக் காட்சிக்கு வைத்து அல்லது அரசியல் சின்னத்தை அனிந்த ஆவியவற்றின் மூலம் தேர்தலில் முக்கிய பங்காற்ற முடியும். பல நாடுகளில் தனது ஆதரவை ஒரு வேட்பாளருக்கு அல்லது கட்சிக்கு வழங்கும் நோக்கத்தில் நிதி உதவியளித்தல் மிகவும் முக்கியமானது. இத்தேர்தல்களில் அரசாங்கத்தின் ஈடுபாட்டையும் குறிக்கின்றது.

அரசியல் கட்சிகளின் பல்வேறுபட்ட நிலைப்பாடுகள் குடிமக்களின் ஈடுபாட்டைப் பாதிக்கக்கூடும். ஐக்கிய அமெரிக்காவில் இரண்டு முக்கிய கட்சிகளும் ஒப்பிட்டனவில் பன்முகப்படுத்தப்பட்டனவை, சித்தார்த்தங்கள் அற்றவையாகும். இது ஒரு சாசாரி குடிமக மூக்கு ஈடுபாடு கொள்ள நிறையச் சந்தர்ப்பத்தை வழங்குகின்றது. தேசிய மட்டத்தில் கட்சியானது மிக முக்கிய பங்கு வகித்தாலும் கட்சியான் நடத்தப்படும் பிரசாரம், மற்ற சனநாயகர்களைப்போல் அல்லாது மிக அரிதானவையாகும். அமெரிக்க பிரசாரம், வேட்பாளர்கள் அவர்களது ஆதரவாளர்களின் தனிப்பட்ட முயற்சியாகும். (உள்ள ராட்சி மட்டத்தில் மிகவும் உண்மையாகும்). தேர்தலில் போட்டியிடும் ஒருவர் ஒரு கட்சியின் அங்கத்தவராக இருக்கவேண்டும் என்பதில்லை. ஆனால் பிரித்தானியா வில் தேர்தல்கள் ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்ட ஒரு நிச்சுக்ஷி நிரவிளிப்பதி நடத்தப்படுகின்றது. மாறாக, அவை தீவிரென நடத்தப்படுகின்றன. அதனால் தேர்தல் பிரசாரங்களுக்கு யிக் குறைந்த ஆயத்தை உண்டு. இதனால் பிரித்தானியாவில் பிரசாரமானது கட்சி அங்கத்தவரினால் உடனடியாக ஒழுங்குபடுத்தி நடாத்துவதிலேயே தங்கியுள்ளது. இந்தக்ட்சி அங்கத்தவர்களைத் தவிர, வாக்களிக்கும் செயலைத்தவிர பங்கேற்கும் வாய்ப்பாளது மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையிரான குடிமக்களுக்கே கிடைக்கின்றது.

நவீன தகவல் தொழில்நுட்பம் பலமுக்கிய வழிகளில் தேர்தல் பிரசாரத்தையும், பங்களிப்பையும் பாதித்துள்ளது. தொலைக்காட்சியில் வலிமையான நிலைமை வாக்காளரின் ஈடுபாட்டைப் (குறிப்பாக ஜக்கிய அமெரிக்காவில்) பலவுகிகளில் மிகவும் குறைந்துள்ளது. தகவல்களை இன்று பத்திரிகைகளின் மூலமாகவோ அல்லது பொதுஅ

லுவலர்களின் மூலமாகவோதான் தொடரவேண்டுமென்பதில்லை. இது குறைந்தனவு முயற்சியுடன் விடய அறிவும், ஈடுபாடும் ஏற்பட்டு, பங்களிப்பு அதிகரிப்பதனால் தீவிரமான விடயமும் அல்ல, ஆபத்தான விடயமென்னவென்றென்று குடிமக்கள் தமக்கு தொலைக்காட்சி, வாணோலி, பத்திரிகை அல்லது வாய்மூலம் கிடைக்கும் தகவல்களை அல்லி ஆராய்வதை அகட்டை பன்னுவதாகும். தொழில்நுட்பம் அரசியல் பங்கேற்ற நிலை அதிகரிக்கின்றது. இதனால் அதேவேளையில் குடிமக்களை அமைத்தியானவர்களாக மாற்றுகின்றது. இதனால் அவர்கள் தாம் பார்ப்பவற்றையும் கேட்பவற்றையும் கீழாகிப்பார்ப்பதை அதிகரிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

தேர்தலில் குழுவாகப் பங்களித்தலும் கூட்டுச் சேரும் சுதந்திரத்தின் முக்கியத்துவமும்

தேர்தல்களிலும் அரசியலிலும் தனிநபர்கள் முக்கிய பங்கு வகித்த போதும் பொதுவான நலன்களைக்கொண்ட குழுக்கள், நிறுவனங்கள், சங்கங்கள் மூலமாகப் பங்கூபற்றுதல் மிகவும் பயனுறுதி வாய்ந்தது என்று மக்கள் பலரும் நம்புகின்றனர். ஒரு சனநாயகத்தில் தனிநபர்கள் சுதந்திரமாக ஒன்று சேர்தலும், அரசின் தலையிடு இல்லாமல் தமிமைப் பல்வேறு குழுக்களாக இணைத்துக் கொள்வதும் அடிப்படையானதாகும். பொதுநோக்குள்ள மக்கள் ஒன்றிலைணும் போது அவர்களது குரல் பலமாக ஒலிக்கின்றது. தனிந்தவியாக இயங்கும் தனிநபர்களை விட, நிறுவன நிதியாக இயங்கும் குழுவின் அரசியலானது பொருளாதார அல்லது சமூகப் பிரதிபலன்களை இலகுவாகப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். ஆகவே தமது செல்வாக்கைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்காக ஒரு சனநாயக சமூதாயத்தில் வாழும் குடிமக்கள் (குறிப்பாக சிறுபாள்மையினர்) தமிமைக் குழுக்களாக இணைத்துக்கொள்வது முக்கியமானது.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அரசியல் அவதானிப்பாளரான அவைக்கி டி. ரோக் கோவில்லி (Alexis de Tocqueville) குறிப்பட்டதுபோல் ஒரு குழுவின் எதேசுதி காரத்தை அல்லது ஆட்சியாளரின் ஒரு தலைப்பட்சமான அதிகாரத்தைத் தடுப்பதற்கு கூட்டுச் சேர்வேண்டிய அவசியமானது வேறு எந்த நாடுகளையும் விட ஒரு சனநாயக நாட்டிவேயே அதிகமாக வேண்டப்படுகின்றது. இவ்வாறான வேறுபட்ட வித்தியாசமான குழுக்கள் அரசியலில் இருவழிகளில் பங்குபற்றுகின்றன. முதலாவது வழி, அரசியல் பிரசாரங்களில் தீவிரமாகப் பங்குபற்றுதலாகும். தனிநபர்களைப் போல, குழுக்களும் தமது நிறுவனத்தில் கொள்கையோடு ஒத்துப்போகக்கூடிய வேட்பாளருக்கோ அல்லது அரசியல் கட்சிக்கோ ஆதரவளிக்கக்கூடும். தொழிற்சங்கங்கள் தமது தொழிலாளின் நலன்களைக் கருத்திற்கொள்ளும் வேட்பாளரை அல்லது அரசியல் கட்சிகளை ஆதரிக்கூட்டும். அதேபோல வர்த்தக்கூழுக்களும் நடந்து கொள்ளும். இக்குழுக்கள் தமது அமைத்துவரின் நலன்களைக் கருத்திற்கொள்ளும் வேட்பாளர் அல்லது அரசியல் கட்சிக்கை ஆதரிக்குமாறு இணங்கசெய்ய முன்னகின்றனர். அதேவேளை பொதுமக்களையும் இணங்கச் செய்ய முயற்சி செய்கின்றனர். உண்மையில் ஒரு தனிப்பட்ட குடிமகள் தனது அலுவலங்கள், நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையிலேயே வாக்களிக்கின்றான். ஆனால் அவனது தீர்மானம் தான் தன்னிச்சையாகத் தங்கியிருக்கும் குழுக்களிலிருந்து அவன் பெறும் தகவல்கள், அறிவுரைகளிலிரும் ஓரளவு தங்கியுள்ளது.

பொதுவாழ்க்கையில் குழுக்கள், நிறுவனங்களின் மிக முக்கிய பங்காற்றல் உண்மையில் தேர்தல்களுக்குப் பின்னாலேயே உண்டு. ஏனெனில் தேர்தல் முடிந்த பின்னரே புதிதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகள் கொள்கைகளையும், சட்டங்களையும் உருவாக்குவின்றனர். இவ்வாறு அரசாங்கத்தின் சட்டத்துறை அல்லது நிர்வாகத்துறை புதிய கொள்கைகளையும், சட்டங்களையும் உருவாக்கும்போது, பல்வேறு குடிமக்கள், குழுவினரின் பொதுஆர்வங்களின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட சுதந்திரான நிறுவனங்கள் செல்வாக்கு செலுத்த முயற்சி செய்கின்றன. இத்தகைய கொள்கை அல்லது சட்டம், குறிப்பாகத் தமது அங்கத்தவர்களுக்கும், பொதுவாகப் பொதுமக்களுக்கும் நன்மை செய்யக்கூடியது என்ற அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளையும், அரசாங்க அதிகாரிகளையும் இணங்கச் செய்ய அல்லது ஆதாவு தேடுக்குழுக்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் உண்டு.

குழுக்கள் பல்வேறு நத்துவங்கள், ஆர்வங்கள் அல்லது அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டிருத்தல் மிகவும் இயல்பானதே. அத்துடன் அவை ஒரே விடயத்தில் தீவிரம் காட்ட வேண்டுமென்பதில்லை. சில பொருளாதார விடயங்களிலும் வேறு சில குழலிலும் அக்கறை காட்டலாம். சில நேசியக் கல்வியிலும், இன்னும் சில உலக உணவுப்பிரச்சினையிலும் கவனம் செலுத்தலாம். சில குழுக்கள் ஒரே இன்ததுவப் பின்னணியைக் கொண்டவர்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யாம். சில ஒரே சமய நம்பிக்கையைக் கொண்டவர்களை இன்றியைக்கலாம். இன்னும் சில குழுக்கள் ஒரே விதமான வர்த்தக நோக்கம் கொண்டவர்களையோ அல்லது ஒரே விதமான தொழிலைச் சார்ந்தவர்களையோ பிரதிநிதித்துவம் செய்யாம். உண்மையில் பல்வேறு குழுக்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதால் ஒரு தனிநபருக்கு ஒரே நேரத்தில் பல்வேறு குழுக்களுடன் அவற்றின் கருத்துகள் எதிரானவையாக இருந்தாலும் கூட சேர்ந்திருக்க முடியும்.

ஒரு சளநாயக சமூதாயத்தில் காணப்படும் பல்வேறு விதமானதும், வேற்றுமைப்பட்ட துமான இக்குழுக்களைப் பல வழிகளில் வகைப்படுத்த முடியும். சில குழுக்கள், சமுதாயத்தைப் பாதிக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட விடயத்தில் மாத்திரம் கருத்தைச் செலுத்தி அரசாங்கத்தில் நிர்ப்புந்ததை ஏற்படுத்துகின்றன. அவை தமக்குச் சார்பான அங்கத்தவர்களையும் சேர்த்துக்கொள்கின்றன. இவைதுரவார் குழுக்கள் (Interest Groups) என அழைக்கப்படுகின்றன. இக்குழுக்களின் அங்கத்தவர்கள் பக்கச்சார்பற்ற அரசியல் பங்கேற்றவைப் பிள்பற்றவதோடு ஒரு குறிப்பட்ட விடயத்தை அல்லது இலக்கை மாநிதிரம் மையமாகக்கொண்டு செயல்படுகின்றன. ஓர் அரசியல் சக்தி மாறுவதிலும் கொள்கைகளில் செல்வாக்கு செலுத்துவதிலும் இக்குழுக்கள் அரசியல் அலுவலர்களைகளில் நிர்ப்பந்ததை உண்டுபண்ணுவதும், ஆதாவு தேலூமே முக்கிய செயல்களாகும். உதாரணமாக வர்த்தகக்குழுக்கள் தமது ஈசத்தொழில் வளர்க்கியையும், இலாபத்தையும் பாதிக்கும் கொள்கைகளில் முக்கிய கவனம் செலுத்துகின்றன. இக்குழுக்கள் தமக்கு அங்கெற்றியள் விடயங்களைப் பொது அலுவலர்கள் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்பதில் விழிப்பாக இருக்கின்றன.

தேவையங்களுக்கும் வேறு சமய நிறுவனங்களுக்கும் அரசாங்கக் கொள்கைகளில் ஒரு குழுமத்தை பற்றியும், குறிப்பிட்ட சமயக்கருத்துகளுக்கு மாசு கற்பிக்கப்படுகின்றதா என்பதிலும் கவனமாக இருக்கலாம். இக்குழுக்கள் பொதுகன அபிப்பிராயத்தைக்

கவனத்திற் கொள்வதோடு தமக்கு முக்கியமான விடயங்களில் ஆதாவுந் தனத்தை வழிப்படுத்திக்கொள்ள கல முயற்சிகளும் மேற்கொள்கின்றன. தமது பிரச்சினைகளுக்குச் சார்பாக உதாரணமாக, ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலங்களை ஒழுங்கு செய்தல், தகவல் பரிமாற்றம் ஆகியவற்றின் ஊடாக இக்குழுக்கள் பொதுமக்களுக்கு அறிவிப்பதோடு அரசாங்க அலுவலர்களையும் செல்வாக்குக்கு உட்படுத்துகின்றன.

இக்குழுக்கள் தமது அங்கத்தவர்களுக்கு வேறுபல தேவைகளைச் செய்பாதுவிட்டாலும் கூட நனிபருக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் ஒரு பாலமாகச் செயல்படுகின்றன, இச்குழுநிலையில் ஒரு குடிமக்கள் நனியாகவள்ளும் ஒரு குழுவில் சேர்ந்து செயற்படுவதொல்ல அரசாங்கத்தின் கொள்கை உருவாக்கத்தில் அதிகசெல்வார்க்குச் செலுத்த முடியின்றது. ஒரு குழுவின் பங்களிப்பிலுள்ள பின்னணியின் வலிமை இதுவாகும்.

குடிமக்கள் சார்ந்துள்ள இளையராவகையான குழுவின் முக்கியபணி அரசாங்கத்தால் வழங்க முடியாத சேவைகளை வழங்குவதாகும். தேவை ஏற்படின் இக்குழுக்களும் ஆதாவு தேட முற்படலாம். ஆனால் அவற்றின் கவனம் சமாட்சி அல்லது தான் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் சமுகத்துக்கு எதுநன்மையோ அதைச் செய்வதாகும். உதாரணமாக வர்த்தக சங்கங்கள் அல்லது தொழிலாளர்கள், குறிப்பான தொழிலாளர்களுக்கள் அல்லது முழுமையான தொழிலாளர்கள் அல்லது வர்த்தகர் ஆகியோரின் தேவைகளைக் கவனிப்பதையே தமது நோக்காகக் கொண்டுள்ளன. அவை தமது அங்கத்தவர்களுக்கு. அவர்களது தொழில் அல்லது குடும்பத்தோடு தொடர்புள்ள விடயங்களை அறிவிக்கின்றன. தொழில் வழங்குநர்கள், முகாமையாளர்கள், அரசாங்கம் ஆகியோரின் நிதியற்ற செயல்களிலிருந்து பாதுகாக்கின்றன. அத்துடன் அரசியல் செயற்பாடுகளில் தமது அங்கத்தவர்கள் பங்கு கொள்ள வழியமைக்கின்றன. கொதாரம், ஒய்வுத்தியம், காப்புறுதி, பயிற்சி வேறு பயன்தரும் சேவைகள் மூலமாக அவை தமது அங்கத்தவர்களுக்கு உதவுகின்றன. இளைஞர் குழுக்கள் ஆகியனவும் இத்தகைய சேவையிறுவனங்களுக்கு உதாரணங்களாகும். இளைஞர் குழுக்கள் இளைஞர்களைக் கவனத்திற் கொண்டு செயல்வழுகின்றன. அயவர் சங்கங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட சமுகத்துக்குச் சேவையாற்றுகின்றன. இக்குழுக்களின் நந்தேவைகளினாலேயே மக்கள் கவரப்படுகின்றன. பிரதிநிதித்துவம் பெறுவதற்காகவும் வேறு வழிகளில் இக்குழுக்கள் வழங்கும் சேவைகளைப் பெறுமுடியாமையினாலும் மக்கள் இக்சேவை நிறுவனங்களில் சேர்கின்றனர்.

பருமன், நோக்கம் ஆகியவற்றில் இக்குழுக்களுக்கிடையே பாரிய வித்தியாசங்கள் உண்டு. பருமனைப்பொறுத்தவராயில் 16 மில்லியன் உறுப்பினர்களையுடைய AFL-CIO என்பது அமெரிக்காவிலேயே மிகப்பெரிய நிறுவனமாகும். ஒரு சமூகக் குழுப்பது உறுப்பினர்களை மட்டுமே கொண்டிருக்கலாம். தமது பொதுவான இலக்கை ஞக்கமைய பல்வேறு விடயங்களில் இவ் ஆர்வவர் குழுக்கள் ஈடுபடவார். ஜக்கிய அமெரிக்காவில் குழுந்தைகள் பாதுகாப்பு நிதியம், தேசிய வளர்ச்சியில் அமைப்பு ஆகியன இத்தகைய நிறுவனங்களாகும். குழுந்தைகள் துஷ்டிப்பிரயோகத்தைத் தடுப்பதற்கான நேசியக் குழு, தியிங்கலப் பாதுகாப்பு நிதியம் போன்ற சில நிறுவனங்கள் தமது செயற்பாடுகளை மிகக் குறிப்பான ஒரு விடயத்தில் மாந்திரமே மையப்படுத்துகின்றன. சேவையிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரை இத்தகைய வேறுபாடு ஒன்று உண்டு.

அமெரிக்க மருத்துவ சங்கம், அமெரிக்க ஆசிரியர் சம்மேளனம், தேசிய விவசாயிகள் ஒன்றியம் ஆயியவை மிகப்பெருந்தொகையான அங்கத்தவர்களைக் கொண்டுள்ளனர். அதேவேளை நுரையீர் பாதுகாப்புக்கான மருத்துவ இயக்குநர்களின் தேசிய சங்கம், கலீத் ஆசிரியர்களின் தேசிய கவுனிசில், தேசிய சோளப்பயிர் வளர்ப்பேர் சங்கம் போன்றவை குறைந்த எண்ணிக்கையான அங்கத்தவர்களையும் குறிப்பான இவக்குகளையும் கொண்டுள்ளன.

அரசியல் குழுவாக பங்குபற்றுவது எவ்வகையிலும் தேசிய மட்டத்தில் மட்டுப்படுத் தப்பதில்லை. பல உள்ளூர் நிறுவனங்கள் சமூகங்களைப் பாதிக்கும் விடயங்களில் ஆர்வம் கொட்டுவதோடு அவற்றைப் பெறுவதற்காக அரசியலிலும் தீவிரமாக காடுபடு கின்றன. பொதுக்களைப் பாதுகாப்பு, முதியோர் கேவல், தொட்டங்கள், பூங்காக்களைப் பராமரித்தல், சமூக, கலாச்சார நிதிக்கிள்களை ஒழுங்கு செய்தல் முதலியலற்றுக்காலவும் மக்கள் சங்கங்களை அமைத்தல் கூடும். உள்ளூர் வாசிக்காலவகைளை விருத்தி செய்ய தற்கு ஒரு குழு. வரவாற்றுமையால்களைப் பாதுகாக்க ஒரு குழு. இவக்கிய கவுத்துரையாடல் அல்லது கொல்ப் விளையாட்டு அல்லது நடனம் பயில ஒரு குழு என்று பல்வேறு குழுக்கள் இயங்கலாம்.

அத்தகைய குழுக்கள் பொதுவாகத் தமது குழு ஆட்சிக்குள் சனநாயகக் கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றிகின்றன. ஒரு முறையான அரசாங்கத்தைப் போலவே தலைவர் தெரிவு, தீர்மானம் மேற்கொள்ளல், கொள்கை உருவாக்கம் ஆயியவை நடைபெறுகின்றன. பலவழிகளில் தொண்டர் நிறுவனங்களும் அல்லது சேவைநிறுவனங்களும் ஒரு சனநாயகத்தின் மாதிரிப்படிவமாக(Microcosm) ஆக விளக்குகின்றது. ஆகவே இந்தி நிறுவனங்களில் பங்கெடுக்கும் குடிமக்கள் ஒரு வகையில் சனநாயக அரசியலில் பங்கெடுகின்றனர். இத்தகைய பங்கெடுத்தல் மூலம் குடிமக்கள் தாம் சார்ந்திருக்கும் குழுக்களின் கொள்கைகளில் செல்வாக்குச் செலுத்துவதோடு அகன்ற அரசியல் அரசங்குக்குப் பரிச்சயமானவர்களாக மாறுவதுடன் சனநாயகத்தியான தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் செயற்பாடுகளிலும் பங்கெடுகின்றனர். உதாரணமாக ஒரு குழுத்தலவைராக அல்லது பிரதிநிதியாகத் தெரிவு செய்யப்படுவதன் மூலம் ஒருவர் தனக்குள்ள செல்வாக்கு மட்டத்தையும் மதிப்பதற்கான நீந்தப்பத்தையும் பெருக்கிக் கொள்ளமுடியும் இவ்வாறாக, மக்களாலும், அரசியல் வாதிகளினாலும் அவர் மதிக்கப்படுகின்றார். அரசியல் வெற்றி என்பது இதுவே.

சுதந்திரமாகக் கூட்டுச்சேர்த்தல் என்பது ஆற்றல் மிக்க உள்ளதமான உரிமையாகும். ஒரு சனநாயக அரசியலில் சுதந்திரமாகக் கூட்டுச்சேரும் உரிமை இல்லாவிட்டால் அரசாங்க அலுவலர்களும், தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளும் தனிநபர்களையும், குழுக்களையும் கவனத்திற் கொள்ளாது ஒரு தலைப்பட்சமாக நடக்கக்கூடும். எனினும் இது துஷ்பிரயோகத்துக்கு வழிவகுக்கும் என்பதை மறந்து விடக்கூடது. ஜேம்ஸ் மதிசன் என்பவர் தனது சமஷ்டி பற்றிய கூட்டுறைத்தொகுப்பில் (The Federalist Papers) எந்தவொரு சுதந்திர சமுதாயத்துக்கும், சமூகத்தின் நிரந்தரமானதும் முழுமையானதுமான நலன்களுக்கும் ஏனைய குடிமக்களின் உரிமைகளுக்கும் எதிராக ஒரு பொதுவான எழுச்சித்துடிப்பினால் ஒன்றுபட்டுச் செயற்படும் குழுவினரால் சந்திராந்த அபாயம் குறித்து எச்சரித்துள்ளார். ஒரு சனநாயகத்தின் தனிநபர்களுக்கு

வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்கள், சுதந்திரவகை, உரிமைகளுக்குப்பின்னால் ஒரு முக்கியமான எதிர்பார்ப்பும் உண்டு. அதாலுது ஒரு குடிமக்கள் ஒரு சுதந்திர சமுதாயத்தில் வாழும் ஏனைய குடிமக்களின் பல்வேறுபட்ட நலங்கள், நம்பிக்கைகள், அபிப்பிராயங்கள் ஆயியவற்றைப் பொறுத்துக்கொள்ளவும் மதிக்கவும் வேண்டுமென்பதே அது வாகும்.

சிப்புத்தன்மை என்பதை நடைமுறைப்படுத்தல் கடினமானதாகும். ஆனால் சனநாயக அரசியலாகது அது இல்லாமல் இயங்க முடியாது. சிப்புத்தன்மையை நடைமுறைப்படுத்த சில சட்டங்கள் உண்டு. ஜக்கிய அமெரிக்காவில் இனத்துவேச அடிப்படையிலான குற்றங்களுக்கு எதிரான சட்டங்கள் உண்டு. கறுப்பர்களை அவைதிப்பதற்காக குவினங்கள் (Ku Klux Klan) என்னும் இனத்துவேச அவைப்பினால் நடைபெற முடியும் குற்றங்களையான மாஸ்படுத்தல், சிலுவையை எரித்தல் ஆகிய குற்றங்கள் இத்தகைய வெறுப்புக்குற்றங்களில் அடங்கும். இனத்துவேச நடவடிக்கைகளுக்கு எதிரான குற்றத்தன்மைகள் குடியியல் உரிமைச்சட்டங்களில் உண்டு. அதேவீத மாக ஜேர்மனி, பிரான்ஸ் உட்பட்ட பல நாடுகளில் நாஜி பிரசாரம் ஒரு குற்றமாகும்.

ஒரு பந்த நோக்கில் சகித்துக்கொள்ளல் என்பது சமுதாயத்தின்நியமமாகக் கருதப்படுகின்றது. சமுதாயத்தில் பொதுவான நடைமுறைகள், ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நடத்தைகள் மூலமாக அது அமுல் செய்யப்படுகின்றது. அத்தகைய நியமங்கள், ஒரு விடயத்தில் இருக்காரா விவாதம் நடத்தும்போது அவ்விரு பகுதியினருக்கும் சம சந்தர்ப்பம் வழங்க வழிவகுக்கின்றன. ஜக்கிய அமெரிக்காவில், பிரத்தானிய பாரானுமன்றத்தில் விவாதங்களின் போது மேற்கொள்ளப்படும் ஒழுங்கு விதிகளை அடியொற்றிய நொபேட்ஸ் ஒழுங்கு விதிகளே (Roberts Rules of Order) பின்பற்றப்படுகின்றது. விவாதங்களும் முரண்பாடான வாதங்களும் நாகீக்மான வழிபில் நடத்தப்படவேண்டும். ஆனால் ஒரு சனநாயக அரசியலிலும் கூட இல்லிதிகள் எப்போதும் மதிக்கப்படுவதில்லை. பிரத்தானிய பொதுச்செயலில் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் அடிக்கடி பிரதம நந்திரி உரையாற்றும்போது கூச்சலும் சத்தமும் கொண்டு ஆர்ப்பரிக்கின்றனர்.

அரசியலில் எதிர்ப்பு (The politics of Protest)

அரசியல் பங்களிப்பின்பது சில சமயங்களில் தேர்தல்கள், ஆதரவுதேடல் என்னும் எவ்வகைகளுக்கு அப்பால் சென்றுவிடுகின்றது. இது ஆர்ப்பாட்டங்கள், மஜுக்கள், பசின்கரிப்பு, வேலைநிறுத்தம் போன்றவைகளும், இவை தவிர்ந்த குடிமக்களின் நேரடி செயல்களுமாகும். சுதந்திர சமுதாயங்களில் சருத்து வெளிப்பாட்டர்கள் இவழிகள் மதித்தேற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. சகல மக்களுக்கும் தமது கருத்துக்களை வெளியிட உரிமை உண்டு. ஜக்கிய அமெரிக்காவின் அரசியல் அமைப்புக்களுக்குள்ள கூட்டுச்சேரும், மஜுக்கொடுக்கும் உரிமையை வெளிப்படையாக உத்தரவாதம் செய்வதோடு இல்லிதிமக்களைக் கூட்டுப்படுத்தும் எந்தவொரு சட்டமும் ஆக்கப்படக் கூடாது எனவும் விதிகளின்றது. இல்லிதிமக்கள் அரசியல் செயற்பாடுகளில் முக்கிய அம்சமாகவும் இணங்கச் செய்வதற்கான ஒரு வழுவான சுருளியாகவும் விளங்குகின்றனர்.

இவ்வாறான நேரடிக் செயல்கள் வழுமையாக நச்சுப்பட்ட, பின்தங்கிய அல்லது நிதுக்கப்பட்ட குழுக்களினாலேயே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சிலவேளைகளில் பாரம்பரியமான பங்கேற்றும் பாதைகள் தமங்குச் சாதகமாக இல்லாததினால் சிறுபான் மையினராலும் இவை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஜக்கிய அமெரிக்க, பிரான்சியப் புரட்சிக்கு வழிகோலிய ஆரம்ப காலச் சம்பவங்களே நச்சுப்பட்ட குழுக்கள் தமது அரசாங்கங்களுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்திடமுபவதற்கு எதிர்ப்பு அரசியலைக் கைக் கொண்டாம்க்கான ஆரம்பகால உதாரணங்களாகும். (அந்தாட்களில் சனநாயக மற்றும் அரசாங்கங்களினால் இக்கெயல்கள் சட்டத்துக்கு எதிரானவையாகக் கருதப்பட்டன. ஆனால் இன்று அவை எதிர்ப்பின் நல் விளைவுகளுக்கான சின்னங்களாக நிற்கின்றன) ஜக்கிய அமெரிக்காவில் இனப்பாருபாட்டை முறியடிப்பதற்கும் வாக்குரி மையைச் சுலகருக்கும் வழுவுகுவதற்கும் முயன்றவர்கள் பெரிய-அளவில் பலாத்கார மற்ற எதிர்ப்பினை மேற்கொண்டனர்.

அண்ணமக்காலத்தில் எதிர்ப்பு என்பது மக்களின் மிகச் சிறந்த உபாயமாக மாறி உள்ளது. வீழ்க்கு ஜூரோப்பாவை ஆக்கிரமித்த சனநாயகத்துக்கான மக்கள் எதிர்ப்பு இயக்கங்கள் எதேங்காதிகார கம்பினிஸ்ட் குழுவினரை வெற்றிகரமாக விரட்டியடித்தனர். ஜக்கிய அமெரிக்காவிலும் அறுபதுகளில் பரவி மேற்கந்திய சமூகங்களை உலூக்கிய மாணவர் அமைதியின்மை இதற்கு உதாரணமாகும். அன்று நன்கு படித்த இணைஞர்கள், பல்கலைக்கழகங்களினதும் அரசாங்கத்தினதும் பல்வேறு கொள்கைகளை எதிர்த்து வீதிகளில் மறியல் செய்தனர். அன்று முதல் அனுவாயதங்கள், வரிமாசடதல், தெள்ளாபிரிக்கா தொடர்பான வெளிநாட்டுக் கொள்கை, கருச்சிதைவு தொடர்பான உள்நாட்டுக் கொள்கைகள் தொடர்பாகப் பல குழுக்கள் எதிர்த்துள்ளன. தமது சார்புகளுக்குக் கூடிய கவனம் பெறுவதற்காக சிறப்பான, சில வேளைகளில் விநோதமான ஆர்வங்களுக்கிடையே சிறு குழுக்களும் கூட ஊர்வலங்களையும் மறியல்களையும் நடத்தக்கூடும். மறியல்காரர் மக்களின் கவனத்தை ஈர்க்கப் பாடுபடுவதனால் பொதுசன தொடர்பு சாதனங்கள் இவ்விடயங்களில் முக்கிய பங்கேற்கின்றன. ஓர் ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலம் பற்றிய தொலைக்கௌட்சியிலோ அல்லது பந்திரிகைகளிலோ செய்தி வரும் போது அதன் விளைவுகள் பாரதாரமாக அதிகரிக்கின்றன.

அண்ணமக்காலங்களில் எதிர்ப்பியக்கம் பிரசைகளின் பன்றுகப்படுத்தப்பட்ட, நேரடிப் பங்களிப்பு என்ற வகையில் அரசியலில் வெகுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. எனினும் பகின்கிப்பு அரசியல் எதிர்மறையான விளைவுகளையும் கொண்டுள்ளது. எதிர்ப்பு உரிமையானது துஷ்டியோகம் செய்யப்பட்டால் அல்லது யிகவும் தீவிரமாக கூப்பட்டால் அது தேர்தல் செய்யப்படுகளின் சட்டவரம்பைச் சிதறடிக்கின்றது. கட்டுமீறிப்போகும் எதிர்ப்பு, பலாத்காரம், குழப்பக்காரர் ஆட்சி, குழப்பம், குறுகிய நலன்களில் கவனம் ஆகியவற்றில் முடிகிறது. அத்துடன் சனநாயக செயற்பாடுகளை இழிவுபடுத்துவதோடு தனிநபர் உரிமைகள், கதந்திரங்களின் இழப்புக்கும் வழிவகுக்கின்றது.

நியாயமற்ற கொள்கைகள், நடைமுறைகள் அல்லது அரசாங்கங்களுக்கு எதிராகப் பொதுத் தாக்கத்தை உருவாக்குவதற்காக அரசியல் எதிர்ப்பு நன்றாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. ஜக்கிய அமெரிக்காவில் குடியியல் உரிமைக்கான இயக்கம், சிவி, பிலிப்பைஸ்ள், சீனா மற்றும் வீழ்க்கு ஜூரோப்பாவின் சனநாயக இயக்கங்கள்

ஆகியன இத்தகைய அரசியல் எதிர்ப்புக்கு உதாரணங்களாகும். ஆனால் மக்களிடம் ஆதரவு தேடும் அமைதியான இணக்கமுறைவான பகின்கிப்புக்கும், மக்களைப் பகுத்துக்கொண்டு அவர்தம் ஆதரவை இழந்து விடும் அழிவைத்தேடும் தடைகளை உருவாக்கும் எதிர்ப்புக்கும் உள்ள பித்தியாகத்தை கதந்திர சமுதாயங்கள் உணரவேண்டும்.

ஜக்கிய அமெரிக்காவில் அண்ணமயில் நடந்த கருச்சிதைவுக்கு ஆதரவான, எதிரான இயக்கங்களின் சில நடவடிக்கைகள் இத்தகைய இடையூறு விளைவிக்கும் பகின்கிப்புக்குச் சிறந்த உதாரணங்களாகும். உதாரணமாக, சில கருச்சிதைவுக்கொள்கூடுவி னர், வைத்தியர்கள், நோயாளிகளின் மீது மிருக இரத்தம் நிறைந்த பைசுளை வீசி எறிந்தனர். மத்திய கிழக்கில் பல்லந்தியரின் எதிர்ப்பு பலாக்காத்தைக் கொண்டிருந்த துடன் வேண்டுமென்றே அதனைத் தமது எதிர்ப்புக்களில் இணைத்துக்கொண்டனர். தீவிர வலதுசாரி, இடதுசாரி குழுவினர் அடிக்கடி ஆத்திரமூட்டும் தந்திரோபாயங்களை மேற்கொண்டனர். எதிர்ப்பு அரசியல் இறுதியில் பலாத்காரமாகவோ பயமுறுத் தலாகவோ கீரழியக்கூடாது. மாராக, அது தனிநபர்களுக்குத் தமது நலன்கள், நம்பிக்கைகள், விருப்புகளைச் கதந்திரமாக வெளியிடும் ஒரு கருவியாக விளங்கவேண்டும்.

அரசியல் கட்சிகள், பொதுத்தேர்தலும் பிரசாரமும்

அரசியல் சார்பான் பொதுவாழ்வைக் கவனித்துக்கூடின் வாழ்க்கையில் ஒரு முகுடமாக விளங்குகின்றது. இவள்குருக்கு மிகப்பயனுடைய ஒர் அபிவரவையாகும். இன்றும்கூட அரசியல் ஒரு மக்த்தான் மிக்க கொரவமான ஒரு செயற்பாடாகும்.

ஜூன் புத்தன், 1940.

ஒழிமக்களைக் கொண்ட குழுவெள்ளு அரசியல் கட்சியாகும், இவர்கள் பொதுவான் விருப்புக்கள் அல்லது கருத்துக்களைக் கொண்டவர்கள். அரசாங்கத்துக்குத் தமது உத்தியோகத்தர்களைத் தெரிவு செய்பவர்கள். பொதுக்கொள்கையை உருவாக்குபவர். தீர்மானங்களை மேற்கொள்பவர்கள். நவங்கேள்வும் குழுக்கள், மக்கள் குழுக்கள் போன்ற ஏனைய நிறுவனங்களும் பொதுத்தியோகத்தர்களைத் தெரிவிசெய்தல் மற்றும் கொள்கைக்கீர்மானம் மேற்கொள்ளல் தொடர்பாக செல்வாக்கு செலுத்துவர். ஆயினும் அரசியல் கட்சியோன்று இவற்றினின்றும் சுற்று வேறுபட்டது. தேர்தலில் வெற்றியீட்டுதல் மற்றும் அரசாங்கத்துக்கு வேண்டிய உத்தியோகத்தர்களை வழங்குதல். கொள்கைக்கீர்மானங்களுக்கு உருவாக்கொடுத்தல் ஆகிய காரணங்களால் இது நிலைத்து நிற்கின்றது. அத்துடன் மக்களுடைய கருத்துக்களையும் விருப்பங்களையும் அரசாங்கத்தில் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதீாலும் இவை நிகழ்கின்றன.

சனநாயக நாடுகள் பலவற்றில் அரசியல் கட்சிகளின் தொழிற்பாடுகள் வேறுபட்டன வாக உள்ளன. இவை அரசாங்கத்துக்கு வேண்டிய ஆளுணியினரைச் சேர்த்துக்கொள்கின்றன அல்லது நியமிக்கின்றன. பொது அலுவலர்களை தேர்ந்தெடுப்பதற்கான கட்சியின் கொள்கைகள், இலக்குகளை ஆக்குத்தற்கும் அமுப்படுத்துவதற்கும் தேவையான தலைமைத்துவத்தைத் தெரிவு செய்வதன் மூலம் அரசாங்கத்தின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்துவிகின்றது. அத்துடன் முக்கிய நோக்கங்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதற்கும் அதற்கு ஆதாவளிப்பதற்குமாகக் கூட தமது கட்சியைக் கார்ந்த பொது அலுவலர்களுக்கு உர்சாக்கமுட்டுகின்றன. அரசியல் கட்சி அதிகாரத்தில் இல்லையால், அது ஆளுங்கட்சியின் பொறுப்புக்களை, அவற்றின் செயற்பாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தல், விமர்சித்தல், மாற்றுக்கொள்கைகளை வழங்குதல் ஆகியவற்றின் மூலம் உறுதி செய்ய முயலுகின்றது. அத்துடன் விசுவாகமுள்ள எதிர்க்கட்சியாகவும் சேவையாற்றுகின்றது. அரசியல் கட்சிகள் புருந்தொலையான மக்களையும் கட்சியின் மீதான ஆர்வத்தையும் சர்த்துச் சேர்த்துக்கொள்கிறது. அரசியல் கட்டுக்களையும் உருவாக்குகின்றது. முக்கியமான அரசியல் விவகாரங்களில் அறிவையூட்டுகிறது. தேர்தல் தொகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு அவற்றைத் தெரிவிக்கின்றது. வாக்காளருக்கு உதவும் முகமாக அரசியல் மற்றும் தந்துவார்த்தப் பின்னணிகளை வழங்குகின்றது. சிக்கலான கொள்கைகளை அடிப்படையாக வைத்தே அலுவலர்களைத் தெரிவிசெய்கின்றது. அரசியல் முரண்பாடுகளை நாகரிகமான முறையில் அனுகூகின்றது. அரசியல் வேறுபாடுகள் மூலம்

தோன்றும் முரண்பாடுகள், பலகமைகளை இல்லாமல் செய்து நாட்டில் ஒந்றுமையை உண்டாக்குகின்றது.

கட்சி முறைமை

அரசியல் கட்சிகளின் இயல்பும் அவற்றின் தொழிற்பாடும் நாட்டுக்குநாடு வேறுபடும். அது வரலாறு, பண்பாடு, யாப்பின் எதிர்பார்ப்புகள், நாட்டினுடைய தலைவரைத்தெரிவு செய்யப்படும் முறைகள் போன்றவற்றில் தங்கியிருக்கும்.

ஒற்றைக் கட்சி அரசியல் முறைமையால், அது அதிகாரவர்க்கத்துடன், பாசிஸ்ட்டுகளுடன் அல்லது கம்யூனிஸ்ட்டுகளுடன் கூட்டுச் சேர்ந்திருப்பது மட்டுமல்லது, உத்தி யோக பூர்வமான அரக்கக்ட்சி தவிர்ந்த ஏனைய அரசியல் நிறுவனங்களை இயங்கவிடாமல் தடைசெய்கிறது. ஏற்குறைய கல விடயங்களையும் பொறுத்தவரையில் ஒற்றைக்கட்சி முறைமையானது (One-party systems) சனநாயகரித்தியற்றது. கட்சித்தலைவர்கள் கல கொள்கைகளையும் கட்டுப்படுத்துவார்கள், தனிப்பட்ட முறையில் தீர்மானங்களை மேற்கொள்வர், கருத்துவேறுபாடுகள் தோன்றும்போது அல்லது சனநாயகப் போக்குடைய செயற்பாடுகளின் போது சுதிப்புத்தன்மையுடன் நடந்து கொள்ளமாட்டார்கள். சீனா, சராக் அல்லது சாய்ரே போன்ற நாடுகளில் ஒருக்கட்சி முறைமை சனநாயகத்துடன் இணைவுறாதவகையில் தோற்றும் பெற்றனவாயினும் கத்திரி சமுதாயத்துடன் தொடர்புடையது. ஆயினும் ஒருக்கட்சியின் ஆதிக்கத்துக்கு உதாரணமாக வரலாற்றுதியாகவும் சில நாடுகளைக் குறிப்பிடக்கூடியதாக உள்ளது. பொதுவாக அவை அடக்குமுறைக்கு உட்படுபவையால் மெக்சிக்ஸோ, நெஜீரியா, எசிப்து போன்றவற்றை இவ்வகையில் குறிப்பிடலாம்.

சனநாயக அரசாங்கங்கள் பல்வேறு அரசியற் கட்சிகள் கத்திரமாக இயங்குவதை அனுமதிக்கின்றன. மதிசன் என்பவர் தமது கூட்டாட்சி பற்றிப் பட்டுரைகளில் ஒரு கத்திரி சமுதாயத்தின் அரசியறுக்கு அரசியற் கட்சிகள் முக்கியமானவை என்று குறிப்பிட்டார். அரசியற் கட்சிகள் இல்லாதொழியும்போது பொதுமக்களின் பாதுகாப்பிற்கு அபாவயேற்படுகின்றது அல்லது கத்திரிம் முற்றாக இல்லாதொழிலின் தடுபல கட்சிமுறை ஜக்கிய அமெரிக்கா இந்தியா, ஜப்பான் மற்றும் பல்வேறு ஜர்மானியில் அமெரிக்கா இந்தியா, ஜப்பான் மற்றும் பல்வேறு ஜர்மானியில் அமெரிக்கா இந்தியா, ஆயினும் பெறுபவான நாடுகளில் பரந்த முறையில் பல்வேறு நலைகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் இரண்டு அல்லது மூன்று கட்சிகளே ஆதிக்கம் கெலுத்துகின்றன. உதாரணமாக, ஜப்பானில் நீண்ட காலமாக விபரல் சனநாயகக்கட்சியில் முக்கிய எதிர்க்கட்சியாக விளங்கிறது. பரிபாயிரித்தானியாவில் பழையக்கட்சியும், தொழிற் கட்சியும், விபரல் சனநாயகக்கட்சியும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. ஜக்கிய அமெரிக்காவில் குடியரசுக்கட்சியும், சனநாயகக்கட்சியும் இயங்குகின்றன. இவ் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அரசியல் கட்சிகள் பரந்த அளவிலான பிரசாரங்களை (உதாரணமாக, தொழில் முற்றியாளர்

கள், தொழிலாளர்கள், கத்தோலிக்கர்கள், கற்றறிவாளர்கள்) பிரதிநிதித்துவப்படுத்து கின்றன.

இந்நாடுகளில் சிறிய கட்சிகளும் காணப்படுகின்றன. அவை ஒரு குறிப்பிட்ட சித்தாந்தத்தை, ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினையைக் கருத்திற் கொண்டவை அல்லது பிரதான கட்சிகளில் சேரவிரும்பாத எதிர்ப்புனர்வு கொண்டவை வாக்காளர்களைக் கொண்டவை. ஜக்கிய அமெரிக்காவில் பெரும்பான்மை பிரதிநிதித்துவ முறை காணப்படுகின்றது. அங்கு பெரும்பாலான இயக்கங்கள் சில காலமே இயங்கின. தொடர்ந்து இயங்குவன வும் தேசிய தேர்தல்களில் சிறிதனவு தாக்கத்தையே ஏற்படுத்துகின்றன. ஏனெனில் அவை போதிய மக்கள் ஆதரவைப் பெறுவதில்லை. (ஆனாலும் சில சிறிய கட்சிகள் கெல்வாக்குடையவை. ஏனெனில் அவற்றின் கருத்துக்களையும் நிலைப்பாடுகளையும் பிரதான கட்சிகள் பயன்படுத்துகின்றன). இஸ்ரவேலிலும் சிறிய கட்சிகள் சில உண்டு, அந்நாட்டில் விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவம் காணப்படுவதால் கூட்டரசாங்கங்களை அமைப்பதில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அந்நாட்டில் முக்கிய கட்சிகளான லிகுட் (Likud), தொழில் கட்சி என்பன போதிய பெரும்பான்மை பெறாதவிடத்து, சிறிய கட்சிகள் அரசாங்கம் அமைக்கத் தமது ஆதரவை வழங்கத் தமது கோரிக்கைகளை வலியுறுத்துகின்றன.

ஜக்கிய அமெரிக்காவிலுள்ள பிரதான அரசியற் கட்சிகள் செயல்முறைப்பாங்குடையவை, சித்தாந்தப் போக்குடையவை, பன்முகப்படுத்தப்பட்டவை. இவ்வாறான முறையில் அரசியற் கட்சிகள் வளர்ச்சியடையப் பல காரணங்கள் உண்டு. எனினும் இரு முக்கிய காரணங்களைக் குறிப்பிடலாம். அமெரிக்காவின் கூட்டாட்சி முறையும், பன்முகப்படுத்தப்படுதலும் அரசாங்க முறையில் முக்கிய அம்சங்களாகும். தனித்தனி மாநிலங்களும் உள்ளுர் பகுதிகளும் அரசாங்கத்துக்குரிய அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளன. அத்துடன் வெற்றி பெற்ற அரசியற்கட்சி சுகலவற்றையும் செய்ய முடியும் என்பதால் அரசாங்க அலுவலர்களையும் அவையே தெரிவ செய்கின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் பெரும்பான்மை வாக்குகளைப் பெறுகின்ற வேட்பாளர்கள் வெற்றி பெறும் முறை கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. எல்லா மட்டங்களிலும் வேட்பாளர்கள் இவ்வாறே தெரிவ செய்யப்படுகின்றனர். இவ்வாறான முறையின் காரணமாக சிறு கட்சிகளின் ஆதரவாளர்கள் பிரதான கட்சி வேட்பாளர்களுக்கு வாக்களிக்க வேண்டியுள்ளது. இதனுடைய அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் தீர்மானங்களின் மீது செல்வாக்கு கெலுத்த முடியும் என்று அவர்கள் கருதுகின்றனர். இம்முறைக்குப் பதிலாக ஜக்கிய அமெரிக்காவில் உள்ள சட்டசபை ஆசனங்களை விகிதாசாரப்பிரதிநிதித்துவ அடிப்படையில் (பல ஜரோப்பியநாடுகளில் உள்ளது போன்று) பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டால், சிறிய கட்சிகள் மூன்னே இடமுண்டு. பல கட்சிமுறை பற்றி அதிகமாகப் பொதுமைப்படுத் திக்கறுவது சரியல்ல. ஜரோப்பிய நாடுகளில் ஒற்றையாட்சி முறையும் பாராளுமன்ற முறையின் கீழ் பல கட்சி முறையும் உண்டு அதவாவது பெரும்பான்மைக் கட்சியின் கட்டுப்பாட்டில் சட்டவாக்கத்துறையும் (பாராளுமன்றம்), நிர்வாகத்துறையும் (அமைச்சக்களும்) வருகின்றன.

ஜக்கிய அமெரிக்க நாடுகளின் விடயத்தில் இது சற்று வேறுபடுகிறது. அங்கே அரசியல் கட்சி உத்தியோகத்தாரர் எப்பொழுதும் நிறைவேற்றுப் பிரிவினைக் கட்டுப்படுத்து

வார்கள், (சனாதிபதியும் நிருவாகத்தினைக்களாக்களும்). வெவ்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த அங்கத்தவர்கள் சட்டவாக்கப்பிரிவிலுள்ள (காங்கிரஸ்) ஒன்று அல்லது இரண்டு சபைகளையும் கட்டுப்படுத்துவர். இவ்வகையான அதிகாரப்பிரிவினை முறைமையானது தடைகளை ஏற்படுத்துவதுடன் ஒரு கட்சியின் அல்லது அரசாங்கத் தின் ஒரு பிரிவின் மேலாண்மையைத் தடுக்கவும் உதவுகிறது. ஆயினும் கொள்கையில் அடிக்கடி மாற்றங்களை ஏற்படுத்தத் தடையாக இருக்கிறது. குறிப்பாக, கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக அமெரிக்க வாக்காளர்கள் நிறைவேற்றுப்பிரிவினையும் சட்டவாக்கப்பிரிவினையும் வெவ்வேறு கட்சிகள் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என விரும்பிவந்துள்ளனர்.

பெரும்பாலான பாராளுமன்ற முறைமையின் கீழ்கள் மக்கள் தனிப்பட்டவொரு அபேசுக்கரைத் தெரிவுசெய்வதன் மூலமாகவன்றி ஒரு அரசியல் கட்சியைத் தெரிவுசெய்வதன் மூலமாகத் தம்மைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றார்கள். அரசியல் கட்சிகள் கட்டுப்பாடுடையவை, தேசியமட்டத்தில் இயங்குபவை, பரிசோதனைக்கோ அல்லது பிரிவினைக்கோ அவை இடமளிப்பதில்லை. சனநாயகத்தில் இடம்பெறும் கட்சிக்கட்டுப்பாடு தனிமனிதனுக்கு அல்லது சொத்துக்கு எவ்வித அச்சத்தையும் ஊட்டுவதில்லை. உற்சாகமுள்ள தலைமைத்துவத்தினுடைக் கூரு சனநாயக ஆட்சியில் கட்சியின் கட்டுப்பாடு பேணப்படுவதற்குப் பதிலாகக் கட்சி விஶவாசமும் நிச்சயமான வெகுமதி வழங்கும் முறைமையும் கடைப்பிடிக்கப்படுமானால் அவைகட்சி உறுப்பினரின் சேவையை அல்லது ஆர்வத்தை மேம்படுத்த உதவும் எனலாம். உதாரணமாக, கட்சித்தலைவர்கள் விசவாசமுள்ள உறுப்பினர்களுக்கு வேலைகளை ஒப்படைக்க அல்லது சட்டவாக்கப்பிரிவில் தலைமைத்துவப் பங்கினைக் கொடுக்க விரும்புவார்கள் அல்லது உயர்சந்தர்ப்பங்களையும் அதிகாரங்களையும் கொண்ட பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுப் பிரிவில் வழங்க விரும்புவார் அல்லது தேர்தல் காலங்களில் பிரசார நடவடிக்கைகளில் அவர்களுடைய உதவியைப் பெருமளவில் பெற்றுக்கொள்வார்.

இத்தகைய கட்டுப்பாடுகள் தாம் தெரிவுசெய்த தலைவர்கள் மீது பெருமளவுக்கு மறைமுகமான கட்டுப்பாடுகளை மேற்கொள்ள வாக்காளருக்கு உதவுகிறது. ஒரு கட்சி பொதுமக்களின் பெரும்பான்மை ஆதரவைப்பெறுமிடத்து கட்சியின் கலவிதமான செயலாற்றங்களிலும் பொதுமக்களுக்கு அதிதிருப்பிடி ஏற்படுமாயின் அவர்களுடைய அபேசுக்கரைகள் பலர் அடுத்த தேர்தல் காலத்தில் பதவியை விட்டு விலக்கக்கூடும். அத்துடன் அரசியல் கட்சியும் அரசாங்கத்தின் மீதான கட்டுப்பாட்டை இழக்கும் அதிகாரத்தைப் பேணிப்பாதுகாப்பதற்கு அவர்களுக்கு விருப்பம் இருந்தால், தெரிவுசெய்யப்பட்ட கட்சி உத்தியோகத்தாரர்கள், முன்னைய தேர்தல் பிரசாரத்தின்போது எடுத்துக்கூறப்பட்ட இலக்குகளையும் கொள்கைகளையும் நிறைவேசெய்யவேண்டும். பொதுமக்களின் ஆதரவைப் பாதுகாக்கவேண்டும்.

அரசியல் கட்சியை ஒழுங்கமைத்தல்

ஜக்கிய அமெரிக்காவில் இரு பிரதான அரசியல் கட்சிகள் ஒரேமாதிரியாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை இரண்டும் தேசியமட்டத்திலான மகாநாடுகளை நடத்து

கின்றன. இம் மகாநாடுகள் நான்காண்டுகளுக்கு ஒரு முறை சனாதிபதி உபசனாதிபதி பதவிகளுக்கு வேட்பாளர்களை நியமிப்பதற்காக நடத்தப்படுகின்றன. பொதுவான அரசியல் கட்சியின் நோக்கங்களை அமைத்துக்கொண்டும், கட்சியின் ஒழுங்கைப் பலப்படுத்திக்கொண்டும், கட்சி பற்றிய கருத்தினைப் பொதுமக்கள் மத்தியில் தொலைக்காட்சி மற்றும் ஏனைய சாதனங்களினுடாக மேம்படுத்துகின்றன. தேசிய மகாநாடுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் காங்கிரஸ் அரசு, உள்ளராட்சி அலுவலகங்களுக்கு அபேட்சகர்களைத் தெரிவிசெய்யவும், நிதிசேகரிப்பதற்கும், அடுத்துவரும் பொதுத்தேர்தலுக்கு வேட்பாளர்களை நியமிப்பதற்கும், கொள்கைகளை விருத்தி செய்யவும் பொதுவாக அவற்றின் தலைவர்களின் உயர்சிக்காகவும், பொதுமக்களுக்கு ஏற்ற நிகழ்ச்சித்திட்டங்களையிட்டும் உழைக்கிறது.

ஜக்கிய அமெரிக்காவில் உள்ள ஓவ்வொரு பிரதான கட்சியும் ஒரு தலைவரினாலும் 50 மாநிலங்களிலுள்ள கட்சிக்குழுக்களிலிருந்து தெரிவிசெய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட தேசிய கூட்டுக்கமிட்டியினாலும், பலவேறு ஈடுபாடுகளை கொண்ட குழுக்களினாலும் வழிநடத்தப்படுகின்றது. இவை அரசியல் கட்சியின் ஆதரவுக்கான பிரதான மூலங்களை உருவாக்குகின்றது. மாநிலக் கமிட்டிகள் ஓவ்வொன்றும் ஒரு தலைவரையும் மாநிலத்துக்குள் ஆட்சி நடவடிக்கைகளை மேற்பார்வை செய்ய ஒரு நிருவாகக் குழுவையும் கொண்டிருக்கிறது. (இதேவிதமான அமைப்பு உள்ளூர் நராங்களிலும், கிராமிய மட்டத்திலும் நிலைபெற்றுள்ளன). பெரும்பாலான மாநிலங்களில் பொதுமக்கள் ஒரு சாதாரண பிரகடனத்துடன் தமது விருப்புக்கு ஏற்ப ஒரு அரசியல் கட்சியில் சேர்ந்து கொள்ளலாம். பொதுத்தேர்தலில் போட்டியிடும் கட்சி அபேட்சகரைத் தெரிவிசெய்யும் பொருட்டு ஆரம்பம்பட்டத்தேர்தலில் தாம் தேர்ந்து கொண்ட கட்சிக்கு வாக்களிக்கும் பூரண உரிமை பொதுமக்களுக்கு உண்டு. பெரிய பிரித்தானியா, மேற்கு ஜேர்மனி, மற்றும் ஸ்காநிடநேவியா போன்ற நாடுகளிலுள்ள அரசியற் கட்சிகள் போலன்றி, ஜக்கிய அமெரிக்க அரசியற் கட்சிகள் அதிகமான அரசியல் அதிகாரங்களை மாநிலங்களுக்கும் உள்ளூர் கட்சிக்கமிட்டிகளுக்கும் வழங்குகின்றன (குறிப்பாக மாநில, உள்ளூர் கட்சி அபேட்சகர்களை நியமிக்கவும் உள்ள அதிகாரம்). பெரிய பிரித்தானியாவில் இதற்கு முரணாக தேசியக்கட்சிகள் யாவும் நன்கு மையப்படுத்தப்பட்டனவாகவும் அவை பாராளுமன்றத்தில் கட்சித்தலைவர்களால் தலைமை வகிக்கப்படுபவையாகவும் உள்ளன. பதிலாக அவர் சார்ந்திருக்கும் கட்சியின் மத்திய குழுவுக்கான தலைவரை நியமிப்பார். மத்திய அலுவலகமானது தேர்க்கி பெற்ற தொழிற்றைகை மையடையோராக கொண்டிருக்கிறதுடன் இவர்கள் தேசியமட்டத்திலான பிரசாரங்களை மேற்கொள்கின்றன. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைமைத்துவமானது கொள்கை உருவாக்குதல், தீர்மானம் மேற்கொள்ளுதல், பொதுமக்கள் ஆதரவைத்திரட்டுதல், கட்சியின் ஒழுங்கமைப்பைப் பாதுகாத்தல், பிரதம அமைச்சரால் தேர்தலுக்கான அமைப்பு விடுக்கப்படும்பொழுது பிரசாரத்தை மேற்கொள்வதும் பிரதான பாதுகாத்தல், கட்சியின் மத்திய குழுவுக்கான தலைவரை நியமிப்பதற்கும் பொதுத்தேர்தல் ஆகக் குறைந்தது ஓவ்வொரு ஜந்தாண்டிற்கும் ஒரு முறை கட்டாயம் நடத்தப்பட வேண்டும். ஆனால் பாராளுமன்றம் எந்தநேரத்திலும் பிரதம அமைச்சரினால் கலைக்கப்படலாம். ஆகவே தேசியமட்டத்திலான அரசியல் கட்சி ஒழுங்கமைப்பாளது ஒரு சில வார அறிவித்தலுடன் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட ஆய்த்தமாக இருக்க வேண்டும். எனவேதான் மத்திய அலுவலகம் போன்ற கட்டுப்பாட்டுடன் கூடிய முழுநேர பிரசாரக்குழு தேவைப்படுகின்றது.

கட்சியின் நியமனங்களை வென்றிருத்தல்

ஜக்கிய அமெரிக்காவின் ஓன்பதாவது சனாதிபதி யாகிய வில்லியம் ஹென்றி ஹரிசன் ஒருமை எந்த அரசாங்கத்துக்கும் தெய்வீக வழியுரிமை உண்டு என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆனப்படுவரிடமிருந்து ஆள்வதற்கான சட்டபூர்வமான அதிகாரத்தைப் பெற்றக்கொள்வதன் மூலமே இது கீட்டுகின்றது. எனக் கூறியுள்ள ஊர் இக்கெயல்முறை அரசியல் கட்சிகளினால் மூற்றப்படி அபேட்சகர்களை நியமனம் செய்தலுடன் ஆரம்பித்து, தேர்தல் நடைபெறும் நாளில் வாக்குச் கீட்டுக்கள் கணக்கிடப்பட்ட பின்னர் நிறைவெய்தும். ஜக்கிய அமெரிக்காவிலுள்ள அரசியல்கட்சி கள் நீண்டகாலமாக நிகழும் அபேட்சகர் நியமனங்களின்போது தமது பிரதான பங்கினை ஏற்றுக்கொள்கின்றன. ஏனைய சனநாயக அமைப்புகளின் நிலைமைகளில் ருந்து இரு வழிகளில் இது வித்தியாசப்படுத்துகிறது. முதலாவதாக, கட்சித்தலைவர்கள் அல்லது தீவிர ஈடுபாடுடையவர்கள் அல்லாத சாதாரண வாக்காளர்கள் அபேட்சகர்கள் எத் தெரிவு செய்யும் நடவடிக்கைகளில் பங்கு கொள்வர். இது ஊர் ஆரம்பமட்டத் தேர்தலினுடாக நடைபெறும் (இத்தேர்தலிலே தமது அபேட்சகர்களைத் தெரிவிசெய்வதில் கலை கட்சி உறுப்பினர்களும் வாக்களிக்கலாம்). இரண்டாவதாக, மாநிலங்களில் அடிப்படை அமைப்புகளில், நியமனப்பத்திர தாக்களில் ஓவ்வொருக்கட்டத்திலும் அது பொதுக்கட்டத்தினால் ஒழுங்குபடுத்தப்படுகிறது. நேரடியாக நடைபெறும் ஆரம்பப்படுத்தேர்தலில் மாநில மற்றும் உள்ளூர் அரசாங்கங்கள் பொதுத் தேர்தலுக்கான திகதியைக் குறிப்பிடுவர். வாக்குக்கைகள் கணக்கிடுவர். முடிவுகளை அத்தாசிப்படுத்துவர். ஆரம்பிலைத் தேர்தலில் அபேட்சகர் தகுதிபெற்ற வாக்காளரிடமிருந்து ஒரு தொகுதிக் கையெழுதுத்துக்களை மனுவொன்றில் பெற்று, அதனைத் தேர்தல்கைபை ஒன்றிடம் ஓப்படைப்பர் வாக்களிக்கும் இடம் கீட்டுக் குலுக்கல் மூலம் தீர்மானிக்கப்படும். இதற்கு ஒரு மாற்றுமுறையாக, சில ஜக்கிய அமெரிக்க மாநிலங்களிலும் ஏனைய சில சனநாயக ஆட்சியிலும், அபேட்சகர்கள் கட்சிவிடயங்களைக் கவனிக்கவென ஏற்படுத்தப்பட்ட செயற்குழுவினால் தெரிவிசெய்யப்படுவார்கள் (அல்லது கட்சித்தலைவர்களைக் கொண்ட கமிட்டியினால்) இவை கட்சி விதிமுறைகளுக்கு இயைய நடைபெறும். கட்சிச் செயற்குழுவானது, தமது அபேட்சகர்களைத் தெரிவு செய்யும் போது, தீவிரப் போக்குடையவர்கள் மீது கட்டுப்பாடுகளை மேற்கொள்ளும். பிரசித்திபெற்ற புதியவர்களுக்கு, கட்சியிலுடைய ஒழுங்குமுறையான ஆதரவு இன்றி நியமனம் பெறுவது மிகக்கடினமாகும் (சில ஆரம்பநிலை நேரடித்தேர்தலில் நிகழ்வதுபோல).

வலிமையுள்ள தேசிய அரசியல் கட்சிகள் சனநாயக செயல்முறைகளுக்கு அமைப்பையும் உறுதிப்பாட்டையும் கொடுக்கிறது. அவர்கள் அபேட்சகர்களைத் தெரிவிசெய்வர், பொதுமக்கள் விவகாரங்களில் கொள்கை நிலைமைகளை விருத்திசெய்வர், பிரசாரங்களைத் திட்டமிடுவர், முகாமைத்துவம் செய்வர், தமது பொது உத்தியோகத்தர்களின் பொறுப்புடைமையைப் பேணுவர். தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விவகாரங்களில் ஒருமித்த வழிகாட்டல்களையும் தலைமைத்துவத்தையும் வழங்குவர். மறுபறத்தில் விலைமையுள்ள தேசியக் கட்சிகள் கூத்து வாய்ந்த அங்கத்தினர்கள்வாதாரர், இக் கெயற்பாடுகளில் ஈடுபாடு காட்டுதல், பொதுச் சேவையில் ஈடுபாடுதல் என்பவற்றிலிருந்து தடைசெய்யலாம். புதிய அரசியல் இயக்கத்தையும், கருத்துக்களையும் வழிக்கலாம்.

அந்துடன் உள்ளூர் அல்லது பிரதேச மட்டத்தில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விவகாரங்களில் பிரதிநிதித்துவத்தைக் குறைக்கலாம்.

பொதுத்தேர்தல் பிரசாரத்தை நடத்துதல்

இறைவள் ஒரு மனிதனுக்கு ஒரு பெரும்பதவியை வழங்கும் போது முதலில் அவனது மனதுக்குத் துப்பத்தையே வழங்குவின்றார் என சீன நத்துவவியலாளர் முன்சியஸ் (Mencius) 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கூறினார். அக் கூற்றுக்கள் பல வழிகிழவும் தற்கால அரசியல் பிரசாரங்களையும் நன்கு விளக்குகின்றன. பொதுச் சேவையிலுள்ள சமகால அபேட்சகர்கள் பொதுசெனத் தொடர்புச் சாதனங்கள் மற்றும் வாக்காளர்களினால் பகிர்ந்துகொட்ட விரோதமாக உட்படுத்த வேண்டியவர்களாக உள்ளனர். விவகாரங்கள் பற்றிய விளக்கம், வாக்காளர்களுடன் விழுமியங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ளல், தேர்தல் பிரசார வேலைகளின் பொது தமது தகுதிகளையும் கருத்துக்களையும் பொதுமக்கள் மயப்படுத்தக்கூடிய கஷ்டி போன்றவற்றையும் மெய்ப்பித்துக் காட்டவேண்டும். ஜக்கிய அமெரிக்காவில் தேர்தல் பிரசாரம் ஒரு வருடகாலத் துக்கு நீட்க்கும்.

ஜக்கிய அமெரிக்காவில் பொதுத்தேர்தலில் போட்டியிடும் வேட்பாளர்கள் பலர் தமது சொந்தப் பிரசாரக் குழுக்கள் மூலம் கட்டிக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, அவர்கள் தொழிற்கரையை பெற்ற முகாமையாளர்கள், ஆலோசகர்கள் நிபுணர்கள் போன்றோரத் தமது பிரசாரப் பணிக்காக அமர்த்துகின்றார். அவர்கள் கட்சி அமைப்பிலுள் இருப்பதற்கான நோக்கம், தமது சார்பாகக் கட்சியின் உறுப்பினர்களையும் ஆதரவாளர்களையும் இயக்கச் செய்வதற்காகவே, ஓர் அபேட்சர் ஒரு நடவல் நியமனம் செய்யப்பட்டால் தேசிய கட்சியின் திட்டங்கள் அல்லது பொது அரசியற் கொள்கை என்பவற்றிலும் பார்க்க முக்கியமாக அவர்களுடைய தனிப்பட்ட ஆளுமை, குணவியல்பு, கொள்கை நிலைமை மற்றும் அவர்களுடைய பின்னளி என்ப வற்றிவேயே பொதுத்தேர்தல் பற்றிய பிரசாரங்கள் கவனம் செலுத்துகின்றன. இது பிரித்தானிய முறைமையிலிருந்து பெருமளவுக்கு வெறுப்புகின்றது. (அங்கே தனிப்பட்ட அபேட்சர் கட்சியின் தேசிய அரசியல் கொள்கைக்குக் கட்டுப்பட்டவர்). அதேவேளையில் அநேகமான அமெரிக்க வாக்காளர்கள் ஏதாபினும் ஒரு அரசியற் கட்சிக்கு விகாசமாக உள்ளனர். பொதுத்தேர்தல்கள் கந்திரமான அல்லது இருப்பக்க்காரர்பு (Split-Tickets) வாக்காளர் மூலம் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. கட்சிச் சின்னத் தைப் பூர்க்கணிக்கும் வாக்காளர்கள் தமது விருப்பங்களை அல்லது தொடர்புகளைப் பெருமளவுக்கு நேரடியாகத் தெரிவிப்பார்கள். ஆகவே அபேட்சர்கள் தமது தொகுதி பிலுப்ஸிவர்களின் கருத்துக்களை அல்லது விருப்பங்களை அல்லது அரசியற் கொள்கையை முன்கூட்டியே தெரிவிக்க வேண்டும் எனக் கட்டாயப்படுத்தல் அவசியமாகும். பொதுத் தேர்தலைப் பொறுத்தமட்டில் அமெரிக்க வேட்பாளர்களின் இலக்கு அத்தேர்தல்களில் அளிக்கப்படும் மொத்தவாக்குகளில் பெரும்பான்மையைக் கைப் பற்றுவதாகும். பெரும்பாலான அமெரிக்க தேர்தல் பிரசாரங்கள் தொகுதிகளை இலக்காக்கொண்டு, அபேட்சரின் பொதுசென நோக்கையும் அவர்களையும் துணையாக்கொண்டே வெற்றிகாணப்பட்டுள்ளது. விளம்பரப்படுத்துதல்,

அபேட்சரின் தோற்றும், அவரின் கூற்றுக்கள், பேச்கள் மற்றும் தேர்தல் பிரசாரத்துக்குப் பயன்படுத்தப்படும் சாதனங்கள் எல்லாம் அபேட்சகருடைய கருத்துக்களையும் ஆளுமையையும் தொடர்புபடுத்தக்கூடிய வகையிலே வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.

பல்வேறு விடயங்களிலே ஜக்கிய அமெரிக்க அபேட்சகர்கள் சலவ வாக்காளருக்கும் சமமான முறையில் வேண்டுகோள் விடுப்பதில்லை. ஆனால் தேர்தல் தொகுதியிலுள்ள வாக்களிக்கும் குழுவானது ஓரே விதமான கருத்து, புவியியல், இளை, சமூக, பொருளாதார அல்லது ஏனைய பொதுவான அம்சங்களின் அடிப்படையில் பரிந்துகொள்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக ஓர் அபேட்சர் ஒரு பிரசாரத்தை நடத்தும் போது குறிப்பாள கொள்கைகளை முன்வைக்கலாம். இனக் கிறபாளர்களையும் பொருந்தும். மாவட்டத்திலுள்ள வாக்காளர்களில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு மேற்கூரிய கூட்டுக்குழுக்களைக் கொண்டதாக இருந்தால் இது சாத்தியமாகும். இது வெற்றிகாணப்பதற்கு பிரசாரத்துக்குப் பயன்படுத்தப்படும், அநேகமான வளங்கள் (அபேட்சகருடைய நேரம், விளம்பரப்படுத்த ஜக்கு எடுக்கும் வரவு செலவு, உதவிச் செயற்பாடுகள் போன்றவை) அத்தகைய குழுவினரிடமே ஆதரவைக் கவரும் வகையில் அர்ப்பணம் செய்யப்பட வேண்டும். இவ்வாறு தமது இலக்குகளை அடைவதற்கு ஏனைய குழுக்களை நந்தியப்படுத்துவது சம்பந்தமாக அபேட்சகர்கள் கவனம் செலுத்துவதுடன் தமது கூட்டினைக் கவனமான முறையில் பிரசார நடவடிக்கைகளிலே பயன்படுத்த வேண்டும். அந்துடன் தமது நிறைமையை நிதானமாகவும் கணக்கிடவேண்டும்.

பெரிய பிரித்தானியாவில் பொதுத்தேர்தல்கள் நிகழும்காலம் மிக்குறுவியது. அக்காலப் பகுதியில், பொதுத்தேர்தலில் தேசிய அரசியற்கட்சிகளும் அவற்றின் பிரசாரங்களும் ஆதிக்கம் பெறுகின்றன. இங்கு வாக்காளர்கள் தமது வாக்குகளைத் தளிப்பட்ட ஒரு அபேட்சகிலும் பார்க்க, கட்சிக்கே அளிக்கின்றனர். முன்னர் குறிப்பிட்டதுபோல ஒரு குறுகியகால அறிவித்தவேடு பொதுத்தேர்தலுக்கு அழைப்பு விடும்நிலை பிரதம அமைச்சருக்கு உண்டு. இது கட்சிகளையும் அரசியல் முகாமையாளரின் மூழேநே அழுவலரையும் தேசிய மட்டத்தில் பிரசாரங்களை நடத்துவதற்கு ஆயத்தமாக இருக்கச் செய்கிறது. இவ்வாறான முகாமையாளருக்கு பொதுவாக நிதிவழங்கும் வசதிகளும் உள்ளன. அவை கூட்டணியிற்குத் தொலைக்காட்சிமூலம் விளம்பரப்படுத்தவும். செய்திகளைப் பரிமாற்ற அஞ்சல் கட்டணத்தைக் கொடுத்தும் உதவுகிறது. இவ்வாறே நோர்வேயிலும் பொது நிதிவழங்கும் வசதியுடன் எடுத்துக்கூற உதவுவதாக உள்ளன. நோர்வேயிலுள்ள அரசியற் கட்சிகள் பிரித்தானியா மற்றும் ஜக்கிய அமெரிக்காவில் உள்ளவற்றிலும் பார்க்க குறைந்த அளவிலேயே தொலைக்காட்சி மூலம் விளம்பரப்படுத்தலைச் செய்கின்றன. அவை பெருமளவுக்கு கட்சித்தீவிர ஆதரவாளரால் வீட்டுக்குவீடு சென்று ஆதரவு தேடும் முயற்சியிலும் தங்கியுள்ளன. கட்சிச்சாரர்புடைய புதினத்தாள்கள் அவர்களுடைய கட்சியின் நிகழ்ச்சிகளையும் செய்திகளையும் வாக்காளருக்குப் பரிமாற உதவுகின்றன.

சனநாயக முறையிலமைந்த தேர்தல் செயற்பாடுகளும் அரசியற் கட்சியின் விரிவாள தொழிற்பாடும் பிரசாரங்களும் சிரமம் மிகக் குறு முறையாகப் புலப்படுகின்றன.

நாட்டின் பிரதமரையும் தேர்ந்தெடுக்கும் வழி பெரும் செலவுக்குரியதாக இருந்தாலும் கூட, சுதந்திரமான நேர்மையான தேர்தல் செயற்பாடுகள் கலை குடிமக்களையும் பொறுத்தவரையில் தமது தலைவரினைய தீர்மானிக்கும் ஒரேயோரு அமைதியான வழியாகவும் காணப்படுகிறது. ஆபிரகாம் விங்களின் கருத்தின்படி மிகக்கிறந்த பொது மாற்று ஏற்பாட்டைவிட இது மிகவும் மேலானது. துப்பாக்கி வேட்டிலும் பார்க்க வாக்குச்சிட்டுகள்வரவிக்கமயானவைன் அவர் ஆலோசனை கூறினார். இவ்வாறான பலத்தை, அரசியற் கட்சிகள், பிரசாரங்கள் மற்றும் பொதுத்தேர்தல்கள் ஆகியவற்றில் பொதுமக்களின் பங்குபற்றுதல் வழங்குகின்றது.

III

கொள்ளைக்கை உருவாக்குபவராக அரசியல்வாதி

உங்கள் பிரதிநிதி, தான் சார்ந்துள்ள தொழிலை மட்டுமன்றி உங்களுக்கும் பெறுப்பாளவர், அவர் தமது தீர்மானத்தை உங்களுடைய அபிப்பிராயம் காரணமாகத் தியாகஞ் செய்யுற்பட்டால் அவர் உங்களுக்கு முறையாகச் சேவை செய்யபவர்கள். அவர்களைக் காட்டிக் கொடுப்பவர்.

எட்மன் புரூக் 1774

இரு முறை சேவக்கெனத் தெரிவு செய்யப்பட்டால் அரசியல்வாதி கொள்ளைக்கை உருவாக்குபவராகவும் சட்டத்தை ஆக்குபவராகவும் மாறுகிறார். தனது சேவை, அரசாங்கத்தின் அமைப்பு ஆகியவற்றில் தங்கிப்பிருப்பதுடன், அதுபோன்று, தனது கட்சியிலுள்ளவர்கள் பொதுத்தேர்தலில் எவ்விதம் செயலாற்றுகின்றனர் என்பதைப் பொறுத்து, அரசியல்வாதி பொதுக்கொள்ளைக்கை தெரிவிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தும் சில ஆற்றலையுடையவராகிறார்.

இத்தகைய செல்வாக்குகள், தொடர்க்கியாக அமைந்ததும் வரம்புக்கு உட்பட்டதுமான சனநாயக செயல்முறைக்குள் தொழிற்படுகின்றன. பல்வேறுபட்ட விருப்பங்களைப் பிரதிபலிக்கும் மறு அரசியல்வாதிகளின் கருத்தும் கவனத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். குறிப்பிட்ட விவகாரம் சம்பந்தமாக எடுக்கப்பட்ட இருதித் தீர்மானங்களது வழக்கமாக ஒரு விட்டுக்கொடுக்கும் சமாதானமாக எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பல்வேறு நிலைமைகளில் கூட்டினாப்பாக இருக்கலாம். இந்தத்தீர்மானம் ஒரு கொள்ளைக்கை ஆக்கும் தனியான் அல்லது குழுவின் உண்மையான விருப்புக்களுடன் சிறிதளவு ஒத்திருந்தாலும்கூட ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

இரு சுதந்திரமற்ற நாட்டிலே, அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் மக்களின் விருப்பத் தொடர்பாகக் கவனவைப்படத் தேவையில்லை. அவர்களுடைய நிலைமைகள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. மக்களும் அவர்களுடைய தீர்மானங்களுக்குக் கட்டாயம் அடங்கிநடக்கவேண்டும். சனநாயகங்களில், எவ்வாறாயிலும் தமது கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளிக்காதவர்களைச் சேவையிலிருந்து ஒதுக்கி வைப்பதற்குப் பொதுத்தேர்தல் இடமளிக்கின்றது. ஆகவே கொள்ளக் கூருவாக்குபவர்கள் கொள்ளைக்கை தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளும் போது பொதுமக்களின் தேவைகளையும் விருப்பங்களையும் கருத்திற் கொள்ளவேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றனர்.

தமது தீர்மானங்களுக்காக அரசியல்வாதிகள் தமது தனிப்பட்ட பொறுப்புகள் யாவற் கைவிடவேண்டுமென்றோ அல்லது பொதுமக்கள் அபிப்பிராய அலையை அவ்வாறே பின்பற்ற வேண்டுமென்றோ சொல்வதற்கில்லை. ஒரு கொடுக்கப்பட்ட காலப்பகுதியில், தமது தீர்மானத்துக்குப் பொது மக்களின் ஆதரவு அல்லது எதிர்ப்பு

எந்தளவினதாக இருந்தாலும். தமது தீர்மானத்தினால் உண்டாகும் விளைவுகளுக்கு ரிய பொறுப்புகளைக் கொள்கையை ஆக்குபவர் ஏற்றுக்கொள்கிறார். தெரிவுசெய்யப் பட்ட பிரதிநிதிகள் மீது தமது உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவது நாக்கால சளநாயகத் தின் இயல்பாகும். இவை நேரடியாகத் தெரிவிக்கப்படுவதிலும் பார்க்க, சர்வசன அபிப்பிராயம், கருத்துறியும் பொதுசனவாக்கெடுப்பு, அல்லது நகர்க்கூட்டங்கள் என்ப வற்றினாடாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

தெரிவுசெய்யப்பட்டவர் ஒருபூரும் பிரதிநிதியாக விளங்குகிறார். மறுபூரும் அவர் தொலைபேசுக்குடைய அரசு அறிஞராகவும் விளங்குகிறார். இவ்விருநிலைமைகளுக்கிடையே வழுமையாக ஒரு முரண்பாடு தோற்றுகிறது. மக்கள் அவர்களைத் தெரிவுசெய்யும் போதுமட்டும் சுதந்திரமாக இயங்குவதுடன் அவர்கள் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பின்னரும் அவர்களுடைய ஏற்பாடுகளில் செல்வாக்குச் செலுத்த வேண்டும். அரசாங்கமுறைமையை அமைத்தல், நாளாந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க அவ்வுறைப்பிளைப்பயன்பயன்படுத்தல் என்பனவற்றில் மக்களின் அங்கீரந்ததப் பெறல் வேண்டும், அதற்கு மேற் கூறிய மக்களின் செல்வாக்கு மட்டுமன்றீச் சில அடிப்படையான அரசியர் சட்ட ஏற்பாடுகளும் அவசியமானவையாயினும் நாம் பொதுச் சேவையாளர்களைச் சாதாரணமாகத் தெரிவுசெய்யும் போது அவர்களுடைய நிபுணத்துவம் மதிப்பி டும் இயல்பு ஏனைய குணாதிகயங்கள் என்பனவற்றைக் கருத்தில் கொள்கிறோம். குறுங்காலத்தில் ஒரு தீர்மானம் மக்கள் ஆதாரவைப்பெறாது என்றால் அவர்கள் இப்பண்புகளைப் பயன்படுத்தித் தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளவர் என நாம் நம்புகிறோம்.

கொள்கை நிகழ்ச்சித்திட்டம்

கொள்கை பற்றிய பிரச்சினை மூன்று வழிமுறைகளில் தோன்றலாம். அவற்றுள், முதலாவது எவருடைய கட்டுப்பாட்டுக்கும் உப்பாத ஒழுங்கற்ற நிகழ்வு. இதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டுவருடாந்த வரவு செலவுத்திட்டம். மற்றைய உதாரணம் வேள்ளம், பூமிஅதிர்ச்சி போன்ற இயற்கை அளர்த்தங்கள், இதற்குத் திட்டமிட்ட நடவடிக்கைகள் தேவை. அல்லது என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான பல்வேறு தெரிவுகள் தேவை. இரண்டாவது பொதுமக்கள் மத்தியில் வெறுப்பை அல்லது அக்கறையை ஏற்படுத்தும் ஒரு விடயம் கொள்கை வகுப்போருக்கு ஒரு பிரச்சினை ஆகலாம். கடுமையான கோடைவெப்பநிலை அல்லது குழல் மாக்கப்படுதல் அல்லது பயங்கரமான குற்றங்கள் என்பவற்றால் மக்கள் தமக்குப் போதிய பாதுகாப்பில்லையென உணர்வர்.

மூன்றாவதாக, ஆடிக்கு வரும் கட்சி சில முக்கிய பிரச்சினைகளைக் கருத்திற் கொள்ளும். அதற்கான புதிய கொள்கைகளை வகுக்கமுற்படும். நேர்தவின் போது அரசியற கட்சிகள் மூன்வைத்த நிகழ்ச்சித்திட்டம் இதற்குப் பயன்படும். இந்நிகழ்ச்சித்திட்டம் பல பிரதான பிரச்சினைகளைக் கருத்திற் கொண்டிருந்தால் கருத்தில் பலத்த அரசியல் மாற்றங்கள் ஏற்படும். இங்கிலாந்தில் 1979 இல் பழைமை பேஜும் கட்சி வெற்றி கண்டது. இக்கட்சி பொருளாதார முறையைப் பன்மைப்படுத்தவிலும், தனியார் மய மாக்கத்திலும் ஈடுபட்டது. அத்துடன் அரசியற துறையில் மத்தியமையும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இம்மாற்றங்களுக்குக் காரணம் புதிய அரசாங்கத்தின் சில தத்துவ நோக்குகளா

கும். அதன்படி அரசாங்கத்தின் பங்குக்கு ஒரு வரையறையுண்டு. அத்துடன் அதன் நோக்கங்களை அடைவதற்கான புதிய வழி முறைகள் பற்றியதாக அத்தத்துவ நோக்குகள் அமைந்தன. இத்தகைய கொள்கைப் புரட்சி பாராளுமன்ற அமைப்புக்களில் அதிகம் நிகழ்கின்றன. அங்கே அரசாங்கமும் சட்டசபையும் அமெரிக்காவில் நிலவும் அமைப்புக்களிலும் பார்க்க வேறுபட்ட வகையில் செயல்படுகின்றன. ஐக்விய அமெரிக்காவில் சட்டசபையும் நிர்வாகப்பிரிவும் பல்வேறு கட்சிகளினால் அடிக்கடி கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. இருப்பினும் கொள்கையில் ஏற்படும் விவரவான மாற்றங்கள் அந்தியால்சியமான அல்லது மாறிவரும் தேசியமட்ட மூன்றுரிமைகளுக்கு இடமளிக்கின்றன. இது அரசியல் அல்லது சமூகப்பெயர்ச்சியில் ஆபத்தை எதிர் நோக்கிறது. இதன் விளைவாக, அதிகமான அரசியல் பிரிவுகள் தோன்றலாம். அவை சமூகர்தியான ஒற்றுமையில் பிளவுகளை உண்டாக்குகிறது.

ஓர் அரசியல்வாதி உரையாற்றுவதற்கு உள்ளார்ந்த 'விவகாரங்கள்' பற்றிய தொகுப்பு உள்ளது. அதற்கு ஏற்ப விவகாரங்களைத் தெரிவு செய்து, உரையாற்றுவதன் மூலம் பல்வேறு விடயங்களில் பல்வேறுபட்ட குழுக்களினும் தொடர்புகளை வெளிப்படுத்தலாம். எப்பொழுதும் தயவுகாட்ட வேண்டிய குழுக்கள் இருக்கமுடியாது. மேலாக அரசியல்வாதியின் விருப்பத்திற்கு உட்படவேண்டுமாளால், இத்தகைய உபாயமானது சிறந்த பொதுக்கொள்கைகளை உண்டாக்கும் எனலாம்.

பொதுமக்களின் பங்களிப்பும் செல்வாக்கும்

அரசியல்வாதி தனக்கெண்ணு சில கருத்துக்களையும் ஒரு சிந்தாந்தத்தையும் கொண்டிருக்கிறான். அவன் ஒரு பிரச்சினையைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் போது அவற்றுடன் தன்னைத்தெரிவு செய்த மக்களின் கருத்துக்களைப் பற்றி அறியவும் முயலுகிறான். இது சகல பொதுமக்களையும் பொதுத்தவரையிலான ஓர் உபபிரிவு (Subset) ஆகும். ஓர் அரசியல்வாதியைத் தெரிவு செய்த வாக்காளர்கள் அவனது ஆதாரவாளர்கள் எனக் கருதப்படுவர். அரசியல்வாதி அவர்களிடமிருந்து வரும் கடிதங்களைப் படிக்கிறான். அவர்களுடன் கலந்துரையாடுகிறான். இவ்வாறு அவன் அவர்களது கருத்துக்களை அறிந்துகொள்கிறான். அரசியல்வாதி தனது ஆதாரவாளருடன் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்வதில் சில நன்மைகள் உள்ளன. ஒரு பிரச்சினை பற்றி மக்கள் ஏன் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பிரச்சினையில் மக்களின் அக்கறை எப்படிப்பட்டது என்பதைப்பற்றி அரசியல்வாதி நன்கு விளங்கிக்கொள்ள முடியும். இதில் ஒரு பிரதிக்கலும் உண்டு. ஏனெனில் ஒரு பிரச்சினை பற்றி அரசியல்வாதிக்கும் கருத்துக்கெளிவிக்க முற்படுவோர் அப்பிரச்சினை பற்றி மிகக் கூடுமையாகச் சிந்திப்பவர்களாவர். எனவே அரசியல்வாதியைச் சந்திப்பவர் அப்பிரச்சினையை யிட்டு மிகக் கூடிய அதிருப்தி உள்ளவராவர். அவர்களுடைய கருத்து பெரும்பாள்ளம் யினரின் கருத்தாக இருக்கமுடியாது.

இள்ளெரு பிரதிகலும் வாக்காளர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள செலவு செய்யவேண்டிய அதிக நேரமாகும். ஆயினும் ஜக்கிய அமெரிக்காவில் பெரும்பாலான சட்டமன்றப்பிரதிநிதிகள் தமது மாவட்ட மக்களைச் சந்திப்பதில் அதிக நேரம் செலவுசெய்கின்றன

னர் ஏராளமான கடிதங்களைப் பார்க்கின்றனர். முக்கிய தீர்மானங்களை ஆதாரித்து அல்லது எதிர்த்து வரும் தொலைபேசி அழைப்புக்களைக் கவனிக்கின்றனர். உள்ளூர் பிரதிநிதிகளைக் கவனிக்கின்றனர். உள்ளூர்ப்பிரதிநிதிகள் தனிப்பட்டோரின் கருத்துக்கள், தேவைகள், முறைப்பாடுகள் என்பனவற்றைக் கவனிக்க இதைவிட அதிகமான நேரத்தைச் செலவிடுகின்றனர்.

முக்கிய பிரச்சினைகளில் பொதுமக்கள் கருத்தை அறிய மற்றொரு வேகமான வழிமுறையொன்றுண்டு.இப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிய மக்கள் கருத்தை அறிய தொலைக்காட்சிச் சேவையினரும் பத்திரிகைகளும், தனியார் அமைப்புக்களும் பல வாக்கெடுப்புக்களை நடாத்துகின்றனர். இதனுடைக் காரியல் வாதிகள் மக்கள் கருத்தை அறியமுடிகிறது.ஆயினும் இவ்வாக்கெடுப்புக்கள் எப்போதும் நம்பகத்தகுந்தனவாக இருப்பதில்லை. கேள்வியை அமைக்கும் முறையில் கடைப்பிடிக்கப்படும் சிறிய மாற்றங்கள் வாக்கெடுப்புப் பெறுபோகவில் பெரியதாகக்கூட்டதை ஏற்படுத்தக்கூடும். அத்துடன் மிக்கிடி நந்த வாக்கெடுப்புக்கள் அக்குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு மட்டும் ஏற்றதாக இருக்கும். ஒரு பிரச்சினை பற்றிய மக்கள் கருத்து சில புதிய போக்குகளால் மாற்றமடையலாம். வாக்கெடுப்புகள் முரண்பாடானவையாகவும் அமையலாம். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு வாக்கெடுப்பில் பெரும்பாலானவர்கள் மேலதிக சுகாதார வசதிகளை ஆதரிக்கலாம். மக்கள் சுகாதாரத்துக்குச் செலவிடப்படும் பணம் திறமையாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. அரசாங்கம் அதேசெலவில் சிறந்தமுறையில் சுகாதாரத்தைப் பேணவேண்டும் என விரும்பலாம். அத்துடன் பிற துறைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதியின் ஒரு பகுதியைச் சுகாதாரத்துக்கு பயன்படுத்த விரும்பலாம். அல்லது பொதுமக்கள் இவ்விடயத்தில் சரியான முதிர்ச்சியான சிந்தனையற்றவர்களாகவும், செலவின்றி நன்மைகளைப் பெற முயற்சிக்கலாம். இவ்வகையில் கொள்கைகளை வகுப்பதில் வாக்கெடுப்புகளைப் பயன்படுத்துவதில் பல பிரச்சினைகள் உள்ளன. இவை ஒரு தீர்மானம் ஏற்படுத்தும் விளைவுகள் பற்றிப் பொதுமக்கள் எதனைக் கருதுவர் என்பது பற்றி அரசியல் வாதிக்குச் சரியாக ஆலோசனை வழங்காது விடலாம்.

ஒரு குறிப்பிட்ட விடயத்தில் அரசியல் வாதியின் கருத்து தனது ஆதரவாளர்களின் கருத்திலிருந்து வேறுபடும்போது அவர் மக்கள், தனியில் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கை பற்றிய வாக்கெடுப்பை விரும்பக்கூடும். எடுத்துக்காட்டாக சளாதிபதி மக்கள் விரும்பாத ஒரு வெளிநாட்டுக்கொள்கைத் தீர்மானத்தை நடைமுறைப்படுத்த விரும்பும் போது மக்களின் கருத்து எப்படியென அறிய விரும்பக்கூடும். அதற்கான வாக்கெடுப்பில் அவருக்கு மக்கள் ஆதரவு கிடைக்குமிடத்து நாட்டிற்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆனால் பொதுவாக மக்களால் விரும்பப்படாத ஒரு நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள முற்படுவார். ஜக்கிய அமெரிக்காவில் கடுமையான குற்றங்களுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்படுவதற்குப் போதிய மக்களாதரவு உண்டு. ஆயினும் சில அரசியல் வாதிகள் கொள்கையளவில் மரணதண்டனையை எதிர்ப்பார். அவர்களுடைய சிறந்த நிலைப்பாடு, பொதுமக்கள் பாதுகாப்பில் அவர்களுக்கு அக்கறையின்மையைக் காட்டுகிறது என்று பொதுமக்கள் கருதுகின்றார்களா என்பதை அவர்கள் அறிய விரும்புவார்.

ஆயினும் வாக்கெடுப்புகள் எப்போதும் சிறந்த வழிக்காட்டிகளாக விளங்குவதில்லை. அரசியல் வாதிகளின் சில ஆலோசனைகள் முக்கியமானவை, தேவையா

வை. ஆனால் அவர்களுக்கு மக்களாதரவு இருக்காது. இந்திலையில் வாக்கெடுப்புக்களின் காரணமாக அரசியல்வாதிகள் இவ்வாலோசனைகளைக் கைவிடக்கூடும்.

நாட்டின் அரசியல் முறையைப்பொறுத்தவரையில் ஓர் அரசியல்வாதி ஒரு பிரச்சினையைத் தனது அரசியல் கட்சியின் நிலைப்பாடுகளைக் கருத்திற் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் உண்டு. தேசியர்தியாகக் கட்சிக்கொள்கைகளுக்கு அமைய நடக்கவேண்டிய ஒரு கட்டாயமும் உண்டு. உள்ளூர் அலுவர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஓர் உடனடியான பிரச்சினை தொடர்பாக தமது கட்சியின் கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப நடப்பதில் கூடிய சுதந்திரம் அவர்களுக்கு உண்டு.

பல்வேறு நாடுகளில் பல்வேறு வகையான அரசியல் முறைகள் உண்டு. அதற்கேற்ப நாடுகளுக்கிடையே கட்சி ஒழுக்காற்றவில் வேறுபாடு உண்டு. ஜக்கிய அமெரிக்காவில் இது குறைந்த அளவில் காணப்படுகின்றது. பிரித்தானியாவிலும் ஏனைய பாராளு மன்ற அமைப்பினைப் பின்பற்றும் நாடுகளிலும் கட்சியமைப்பு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அரசியல்வாதியின் தேர்தல் பிரசாரம் அவர் அதிகாரம், செலவுக்கு மற்றும் வாக்குகளைப் பெறுதல் என்பவற்றில் அரசியல் கட்சியமைப்பே முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. எனவே அரசியல்வாதி கட்சியின் நல்லெண்ணத்தைப் பெறுதல் வேண்டும். சிலநாடுகளில் அரசாங்கத்தலைவர் நேரடியாக மக்களால் தெரிவு செய்யப்படுகிறார். இந்நாடுகளில் பாராளுமன்ற முறை இல்லை. இதன்காரணமாக இந்நாடுகளில் கட்சி ஒழுக்காற்றல் குறைவு. பாராளுமன்ற முறையுள்ள நாடுகளில் அரசாங்கம் சட்டமன்றத்தின் பெரும்பாலானவர்களின் ஆதரவைப் பெற்றால் மட்டுமே இயங்க முடியும். இல்லாவிடில் பதவியைத் துறக்கவேண்டியவரும். எனவே இந்நாடுகளில் கட்சி ஒழுக்காற்றல் கடுமையாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

அரசியல்வாதி ஒரு தீர்மானத்தை மேற்கொள்ளும்போது தனது அண்மைக்கால அறிக்கைகளையும் நிலைப்பாடுகளையும் கருத்திற்கொள்ளுகின்றார். குறிப்பாகத் தேர்தல் முடிந்தபின்னர் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும்போது இவ்வாறு நடக்கவேண்டியள்ளது. சில அரசியல்வாதிகள் பல்வேறு பிரிவினரையும் திருப்திப்படுத்தவேண்டித் தனது நிலைப்பாடுகளை அடிக்கடி மாற்றுகின்றார். இப்படியானவர்களைப் பொதுமக்களும் ஆதரவாளர்களும் பெரிதும் மதிப்படில்லை. அரசியல்வாதி தேர்தலின்போது பலவாக்குகளை வழங்குகின்றார். அடுத்த தேர்தலின் போது தனது வாக்குத்துக்கை நிறைவெற்றியுள்ளானா எனக்கீழ்க்கூக்கிப் பார்க்கப்படும். ஓர் அரசியல்வாதி தான் பொதுமக்கள் மத்தியில் சொன்னவற்றுக்கு எப்பொழுதுமே கட்டுப்படவேண்டும் என்பதில்லை, ஆயினும் எந்தளவுக்குத்தான் சொல்லியவாறு நடக்கின்றானோ அந்தளவுக்கு அவன் மீது நம்பிக்கை ஏற்படும்.

அரசியல்வாதிகள் தமது தீர்மானங்களின் நினைவுகள் பற்றிக் கருத்திற் கொள்வர். இத்தீர்மானங்கள் பொதுமக்கள் மீதும், அதற்கான செலவுகளை வழங்கும் பிரிவினர் மீதும், நன்மை பெறும் பிரிவினர்மீதும் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களை அவர்கள் அறிய முயல்வர். ஒரு கொள்கை சிறந்ததா எனத் தீர்மானிக்கீச் சில வழிகள் உண்டு. அக்கொள்கை பெருந்தொகையானாருக்கு அதிக நன்மைகளை வழங்கியுள்ளதா, அத்துடன் செலவுகளுக்கு ஏற்றமுறையில் நன்மைகள் கிடைக்கின்றதா என்பதைப்

பொறுத்தே ஒரு கொள்கை மதிப்பீடு செய்யப்படும். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு கொள்கை அநேகமான செலவுந்தர்களுக்கு நன்மையாகவும் வறியவர்களுக்குத் தீமையானதாக வும் அமையக்கூடும். இவ்வாறான கொள்கைகள் பெரும்பான்மையானவர்களைப் பொறுத்தவரையில் நியாயமானவையாகக் கருதப்படுவதில்லை.

அவ்வாறே எந்தக் குழுவினர் செலவுகளையும் நன்மைகளையும் ஏற்றுக்கொள்கின்றன என்ற விடையமும் உள்ளது. மக்களில் ஒரு குழுவினர் நன்கு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டி ருந்தால், ஓர் அரசியல்வாதியும் தன்னை அடுத்தபொதுத்தேர்தலில் மக்கள் தண்டிக்கக் கூடும் என அவர்களையிட்டுச் சஞ்சலப்பட வேண்டியதில்லை. ஜக்கிய அமெரிக்காவில் லுள்ள ஒரு தொழிற்சங்கம் உதாரணமாக, அமெரிக்கத் தொழிலாளர்களால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களுடன் முறையற்ற வகையில் போட்டியிடும் வெளிநாட்டுப் பொருட்களைத் தடுக்க அரசாங்கமானது உயர் சங்கத்தடைகளை விதிக்கலாம். இத்தடைகளைத் தளர்த்துவதுபற்றி அரசியல்வாதி தீர்மானிக்கும்போது தொழிற்சங்க அல்லது இயந்திரசாதன உரிமையாளர் ஆகியோர் அடுத்த பொதுத்தேர்தலில் அவரை எதிர்த்து போட்டியிடுவதற்கு அதரவு வழங்கலாம் என்பதைக்கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

பல்வேறு தொகுதிகளிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உத்தியோகத்தர்களின் நிலை மைகளைத் தீர்மானிப்பதில் நன்மைகள் பெறுபவர் யார், செலவுகளைச் செய்யபவர் யார் என்ற பிரச்சினைகளில் முக்கிய பங்கினை வகிக்கமுடியும் உதாரணமாக ஜக்கிய அமெரிக்காவில் நிலக்கரியைக்கொண்டு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுவதால் உண்டாகும் குழல்மாகடைதலை எவ்விதம் கட்டுப்படுத்தலாம் என்ற பிரச்சினை எழுந்தது. அங்கே செலவினை மேலும் சுமத்துவதன் மூலம் பொதுநாளை பெறப்பட்டது. மாசடைதலை உண்டாக்கும் கழிவுப்பொருட்களைக் கட்டுப்படுத்துவதானது மின்சாரக் கம்பனிகளுக்குப் பெரும் செலவையுண்டாக்கியது. ஆனால் இக்கழிவுகளைக் குறைக்க மின்சாரக் கம்பனிகளுக்கு இருந்த இலகு வழி, நாட்டின பல பாகங்களிலிருந்து கூத்திகரிக்கப்பட்ட நிலக்கரியை இறக்குமதி செய்தலேயாகும். அது பளுப்பு நிலக்கரியை உற்பத்தி செய்யும் அரசாங்கத் தொழிலாளரை வேலை இழக்கச் செய்தது.

இப்பிரச்சினை குறித்து படிப்படியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட அரசியல் உடன்பாடு. கழிவுப்பொருட்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக மின்சார உற்பத்தியாளர் வடிகட்டும் தொழில்நுட்பத்தை மேற்கொள்வதன் மூலம் அடையப்பட்டது. அச்செயல் துப்பரவற்ற பனுப்பு நிலக்கரியைத் தொடர்ந்து எரிப்பதற்கு இடமளிக்கும். இவ்வணுக்குமுறை அதிக செலவுக்குரியதாகவும் இருந்தது. ஆயினும் கழிவுகளைக் கட்டுப்படுத்தல் நிறைவெறியது. சர்வக்த் தொழிலாளின் தொழில் பாதுகாக்கப்பட்டது. ஆனால் அதிகரித்த மொத்தச் செலவைக் கட்டணங்களை உயர்த்துவதன் மூலம் நுகர்வோரிடமிருந்து அறவவிடக்கூடியதாக இருந்தது.

ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குழுக்களின் ஆர்வம் எப்பொழுதும் நிதிசார்ந்தது அல்ல. ஒரு சுற்றாடல் சம்பந்தமான நிறுவனங்களும் மேலே எடுத்துக்காட்டப்பட்டது போல, அரசியல்வாதி குழல்மாகடைதலின் அளவைக்குறைக்க வேண்டும். அல்லது அதற்கென உத்தியோகந்தர்களை நியமிக்க வேண்டும் எனக் கேட்கலாம். ஜக்கிய அமெரிக்காவில்

ஸ்ரீ பெரிய சுற்றாடல் சம்பந்தமான நிறுவனங்களிலே பல்லாயிரக்கணக்கான உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். இவர்கள் ஏனையவரையும் தமது செல்வாக்குக்குட்டப்படுத்தலாம். எனவே ஒரு அரசியல்வாதி தனது தீர்மானங்கள் இவ்வாறான குழுக்களுக்கு எதிராக அமையுமானால் அடுத்துவரும் பொதுத்தேர்தலில் தான் தோல்வியைத் தழுவலாம் என அச்சும் கொள்வதற்குக் காரணம் உண்டு.

சில குழுக்கள் பொதுவாக குறிப்பிட்ட சில அரசியற் கட்சிகளுடன் கூட்டுச்சேர்ந்துள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, பல மேற்குலக சனநாயக ஆட்சிகளில் தொழிற்சங்கங்கள், பிரதான கட்சிகள் ஒன்றுடன் கூட்டுச்சேர விரும்புகின்றன. பிரித்தானியாவில் அது தொழிற்கட்சியெனக் கூட அழைக்கப்படுகின்றது. மற்றைய பிரதான கட்சியாகிய பழையமைப்பேண் கட்சி தொழிற்சங்கத் தலைவர்களின் கருத்தின்மீது அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனெனில் தொழிற்சங்கங்கள் தொழிற்கட்சியை அல்சியம் செய்யும் என்பது எதிர்பார்க்க முடியாததாகும். மறுபுறத்தில் தொழிற்கட்சித் தலைவர்கள் தமது ஆதரவுக்கு வேண்டிய பலமான அடித்தளத்தை உருவாக்கும் தொழிற்சங்கத் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள் மீது சற்றுக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குழுக்கள், கொள்கையை உருவாக்குபவருக்கு அவரது தெரிவுகள் சம்பந்தமாக உதவுவதில் முக்கிய பங்கேற்கின்றன. குழுவானது, தனது தீர்மானங்களில் ஆர்வமுடையதாக இருக்கிறது என்னும் தகவலை அவர் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே கொள்கைத்தெரிவுப்பற்றிய விருப்பத்தில், ஒரு குறிப்பிட்ட விவகாரம் சம்பந்தமாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குழுக்கள் பெறுமதியிக்க தரவுகளை வழங்கும் எனவும் அவை எவ்வாறு குறிப்பிட்ட வாக்காளர்களைப் பாதிக்கும் எனவும் அவர் அறியலாம்.

கொள்கையின் விளைவு மிக அரிதாகவே ஒரு பக்கத்துக்கு பூரண வெற்றியாக அல்லது பூரண தோல்வியாக இருக்கும். ஏனெனில், ஒரு சனநாயகத்திலே கொள்கையாக்கம் ஏற்கக்குறைய எப்பொழுதும் பொய்யான உறுதி மொழிகளைக் கொண்டிருக்க முயல்கிறது. அத்துடன் பொதுவான பின்னணியும் உள்ளது. எட்மன்ட் பேர்க் (Edmund Burke) என்பவர் சுலப அரசாங்கங்களும் விட்டுக் கொடுத்தல் மற்றும் பரிமாற்றங்களின் மூலமே அமைக்கப்படுகின்றன எனக் குறிப்பிடுகிறார். மிக அருமையான விடையங்களில் மாத்திரம் அரசியல் ரீதியாக ஒரு பக்க ஆதிக்கத்தை முழுமையாகப் பெறுகிறது. இது மற்றவர்களின் விருப்பத்தைப் பூரணமாகப் புறக்கணிக்கின்றது. அத்துடன் அவைத்திருப்பதுமில்லை. ஒரு பூரண வெற்றிக்கான சாத்தியக்கூறுகள் இருந்தாலும்கூட அது புத்திசாலித்தளமானதல்ல. இது எதிர்கட்சியை முனைப்படையச் செய்வதுடன் பரஸ்பர மதிப்புக்கான குழநிலையும் மாசுபடுத்துகின்றது. கசிப் புத்தன்மையைக் கெடுக்கிறது. இவை சுதந்திர சமுதாயத்துக்கு அவசியமானவை.

நடைமுறை ரீதியாகவன்றி ஒழுங்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிறுவனங்கள் இத்தகைய உடன்பாடுகளுக்கு வருதல் எப்பொழுதும் கடினமாக இருக்கும். கொள்கை வகுத்தல் தொடர்பாக நாட்டின மதசாரர்பான நிறுவனங்களுடன் ஈடுபடுதல் மிகக்கடி மான துறையாகும்.

ஜூக்கிய அமெரிக்காவில், தேவாலயம் மற்றும் அரசு என்பனவற்றிற்கிடையே யாப்படிப்படையிலான பிரிவினை உண்டு. முதலாவதும், மிக முக்கியமானதுமாக, தேவாலயம், அரசு ஆகியவற்றிற்கிடையேயுள்ள யாப்பு நீதியான பிரிவினையானது, ஒரு தனியான மானிலத்துக்குரிய மதத்தின் உருவாக்கத்தைத் தடைசெய்கிறது. சகல சமயப் பிரிவினரும் சமுதாயத்தில் நிலைத்திருப்பதற்குச் சமஉரிமை பெறுகின்றனர். மற்றும் சகல மத உறுப்பினரும் சம உரிமையுடையவர். இவை ஒரு மதக்குழுவினர் தமது கருத்துக்களை இன்னொரு மதக்குழுவினர் மீது தினிப்பதைத் தடுக்கின்றன. பெரும் பான்மையோரின் மதமாக இருந்தாலும் அது நிகழ்வதில்லை. ஜூக்கிய அமெரிக்காவின் பெரும் பகுதி மத அடக்குமுறையிலிருந்து விலகி அமைந்துள்ளன. அதாவது தேவாலம் மற்றும் மாநிலங்களுக்கிடையேயுள்ள பிரிவினை மிகப்பலம்வாய்ந்தது. சமயநிறுவனங்கள் நாட்டின் அரசியல் வாழ்க்கையில் பங்கேற்பதைத் திடு தடுப்பதிலை அல்லது குறிப்பிட்ட விவகாரங்களில் பொதுச்சேவையாளர்களின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்துவதைத் தடுப்பதுமில்லை. ஆனால் தேவாலயம், அரசு என்பவற்றின் அரசியல்யாப்பு நீதியான பிரிவினையானது ஒரு சமயம் கொள்கையை ஸ்தாபிப்பதனைத் தடுக்கின்றது.

சில வகைப்பட்ட பொதுக்கொள்கைகள் சிலவற்றை ஆக்குவதில் மதநிறுவனங்கள் முக்கிய பங்கினை ஏற்கின்றன. இதற்கு அரசியல் யாப்பு நீதியான பிரிவினைகள் எவ்வும் இல்லை. உதாரணமாக, கருத்திதைவு பற்றிய பிரச்சினை அல்லது பொதுப் பாடசாலைகளில் (Public Schools) மத போதனை என்பவற்றைக் கூறலாம். ஜூக்கிய அமெரிக்காவில் மேல்நீதிமன்றமானது பொதுப்பாடசாலைகளில் மதபோதனைகள் செய்யப்படக்கூடாது என அரசியல் யாப்பின் தேவாலய-அரசு பிரிவினைச் சட்டத் தின்படி தீர்மானித்தது. இது வழமைக்குமாறான ஒன்று. பல ஜோரோப்பிய சனநாயக ஆட்சிகளில் மத போதனை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அல்லது அது பாடசாலைப் பாடத்திற்கு ஒரு பகுதியாக வந்துள்ளது. ஆயினும் சமயம் அல்லது ஒழுக்கம் சம்பந்தமான விடயங்களோடு தொடர்புள்ள விவகாரங்கள் பிரச்சினைக்குரியவை. கருச்சிதைவைச் சட்டநீதியாகக் கொண்டுவருதல் அல்லது சட்டமுரணான அம்சமாகக் கொள்ளல் ஏற்குறைய எல்லாச் சனநாயகங்களிலும் தொடர்ந்து வருகின்றது.

ஒரு சனநாயக ஆட்சியில், ஒரு பாரிய பிரச்சினை எப்பொழுதும் இருந்து வருகிறது. இது ஒழுக்கம் அல்லது சமயம் சம்பந்தமான விவகாரங்களில் பொதுக்கொள்கை பற்றிய உடன்பாட்டுக்கு வரும்போது ஏற்படுகிறது. இத்தகைய பிரச்சினைகளில் விட்டுக்கொடுத்தல் ஒரு கட்டிமான அம்சமாகும். ஆயினும் எந்தளவுக்கு வரிவிதிக்கப்படல் வேண்டும். நிதி எவ்வாறு ஒதுக்கப்படல் வேண்டும் என்ற விடயங்களில் சமரசம் செய்துகொள்ள முடியும். கடுமையான ஒழுக்க அல்லது சமயப் பிரமாணங்களை உருவாக்குமிடத்து தனியாட்களின் அல்லது சிறுபானமையினரின் உரிமைகள் பாதிக்கப்படும்.

தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒர் அலுவலர் கொள்கையை வகுப்பவர் என்ற முறையில் மக்களுக்குச் சேவை செய்கிறார், அவர்களுக்குத் தலைமை வகிப்பதுடன் பொதுமக்களின் கருத்துக்களைக் கருத்திற்கொள்ளும் வேண்டும். இல்லாவிடில் அவர் பொதுமக்களின் கருத்துக்களைக் கேட்காது விட்டுவிடுவார். முற்றாகவே மக்கள் கருத்துக்கு ஏற்ப

அவர் தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளுமிடத்து அவர் சரியான தலைவருமல்ல; நிபுணத் துவம் வாய்ந்தவருமல்ல. அவர் பொதுமக்களின் நீண்டகால நலன்களைப்பற்றி அவர் களுக்கு அறிவுறுத்தத் தவறிவிடுகின்றார். அத்துடன் நலன்களை முன்னெடுத்துச் செல்லவேண்டிய தமது கடமையிலிருந்தும் அவர் தவறிவிடுகின்றார்.

தொடர்புச் சாதனங்கள்

சுதந்திரத்தின் மக்தான் அம்சம் பத்திரிகைச் சுதந்திரமாகும். இதனை எந்தச் சர்வாதிகார அரசாங்கங்களும் கட்டுப்படுத்தி விடமுடியாது.

ஜூர்ஜ் மேசன்-1776

தற்கால சனநாயக சமுதாயங்களில் மிகத்தார இடங்களுக்கும் ஒருவரோடு ஒருவரும், அவர்களுடைய அரசாங்கத்துடனும் தொடர்புகொள்ளும் வழிவகை மக்களுக்குத் தேவை. தொலைக்காட்சி, வாணோலி, செய்தித்தாள், சஞ்சிகைகள் மற்றும் நூல்கள் போன்றவையின்றித் தற்கால சனநாயகம் நிலைபெற்றமுடியாது.

பத்திரிகை ஒரு சாதகமான ஊடகமன்று அல்லது தெளிவான தொடர்புச்சாதனமுன்று. இன்றைய நவீன சுதந்திர சமுதாயத்தில் முக்கியமான பங்கை அது கொண்டுள்ளது. இது அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகளை அரசாங்கம் மற்றப்பதற்கு விரும்புகின்ற சில விடயங்களைக்கூட மக்களுக்கு அறியத்தருவதில் விசேஷ கவனஞ் செலுத்துகிறது. அதனுடைய பங்கினை நிறைவு செய்யுமுகமாக அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்சிலிருந்து விலகிப் பத்திரிகை சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும். தனது அரசியல் மூன்றேற்றத்துக்கு அரசாங்கம் பத்திரிகையை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தக்கூடாது. ஆயினும் பத்திரிகைக்கு ஒரு கடமையுண்டு. அது எப்பொழுதும் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அதன் சக்தியைப் பயன்படுத்தி பொதுவிவகாரங்களில் சமநிலையான கலந்துரையாடல்களையும் சாதகமான அம்சங்களையும் ஊக்குவிக்கும் பொறுப்பும் உண்டு.

தற்கால சமுதாயங்கள் நன்கு விருத்தியடைந்தவை. அவை வசதிப்படைத்த தொடர்பாடல் நிறுவனங்களாகவும் விளங்குகின்றன. கட்டுப்பாடுடைய சமுதாயங்களில் இத்தகைய சாதனங்கள் மக்களைக் கட்டுப்படுத்த அரசாங்கத்தால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சனநாயகங்கள் இதற்கு முரணாகக் குதந்திரமான பத்திரிகைகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. அவை அரசியல் செயல்முறைகளில் முக்கிய பங்காற்றி வருகின்றன.

தகவல் தெரிவிப்பதும் கல்வியூட்டுவதும் தொடர்புச் சாதனங்களின் இன்னொரு தொழிற்பாடாகும். அரசாங்கம் எவ்வாறு இயங்கவேண்டும், விவகாரங்கள் பற்றி மக்களுக்குத் தேவையான தகவல்கள் பற்றிய தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதற்கு இது உதவுகின்றன. நியூயோர்க் ஸர்மசின் பதிப்பாளர் ஆதர் கல்ஸ்பேகர் (Arthur Sulzberger) ஒரு மனிதனுடைய தீர்ப்பு, அவர் அத்திரிப்பை மேற்கொள்ள அடிப்படையாகக் கொண்ட தகவலிலும் பார்க்கச் சிறந்ததாக இருக்கமுடியாது எனக் கூறுகிறார். செய்திக் கதைகள் ஆசிரியத்தலையங்கம், அபிப்பிராயக் கட்டுரைகள் என்பவற்றின் ஊடாகப் பத்திரிகை பொதுமக்களுக்கு, அவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள், விவகாரங்கள் பற்றித் தெரிவிப்பதுமிகுன்றன. சேவைகளைத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட

அபேசைக் பற்றிய விபரங்களைக் கொடுக்கிறது. அவர்கள் வகிக்கும் பதவிநிலை, அவர்களுடைய அனுபவம் மற்றும் குணவியல்பு போன்றவற்றையும் கூறுகின்றன. இவற்றைக் கருவியாகக் கொண்டு வாக்காளர்கள் அறிவூர்வமான தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளமுடியும்.

சில காலங்களில் அரசியல் கட்சிகளிடையேயுள்ள வேற்றுமைகளுக்கும் பத்திரிகைகள் உடன்பாடு காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக, அரசாங்க சேவையாளர்கள் மீது முக்கிய கொள்கை விவகாரங்களில் சிறந்த தீர்மானங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும் எனக் கட்டாயப்படுத்தலாம். மற்றும் தகவல்களையும் அபிப்பிராயங்களையும் பரிமாறுவதற்கு ஒரு பொதுமன்றமாக விளங்குவதன் மூலம் சில விவகாரங்களில் நாடு ஒரு உடன்பாட்டுக்கு வரவும் இது உதவும்.

அரசாங்கம், தனது பிரசாரங்களுக்குத் தொடர்புச் சாதனங்களைக் கையாள்வதன்மூலம் தமது செயற்பாடுகள், எண்ணங்கள் ஆகியவற்றில் பொதுமக்களை ஏமாற்ற முற்பட வாம். இதற்கு மாறுபட்ட வகையில் சுதந்திரமான பத்திரிகையானது அரசாங்கத்தை உண்மை கூற வைக்கிறது. ஆயினும் பத்திரிகைகள் தெரிவிக்கும் தகவல்கள், செய்தி யாளருடைய பக்கச்சார்புகள், கருத்துக்கள் மற்றும் தனிப்பட்ட உணர்வுகள் ஆகியவற்றுக்கு அப்பாற்பட்டே அமைகின்றன. இவை பிரசாரத்தின் சந்தைப்படுத்தல் தேவைகளால் பாதிக்கப்படலாம். பல பத்திரிகைகளுக்குப் பற்றிய உண்மையான, புறவயமான அம்சங்களை வழங்கமுற்படலாம். ஏனைய உண்ணத்திலையினரின் பங்கு கொள்கை நிகழ்ச்சிகளை மேம்படுத்துவதும் தனிப்பட்ட அபிப்பிராயங்களை விளக்குவதுமாகும். ஆனால் தனிப்பட்ட பக்கச்சார்புகள் முழுமையாக அகற்றப்பட்ட சந்தர்ப்பம் இல்லை. அதனாலேதான் மக்கள் பல்வகைப்பட்ட செய்தி ஆதாரங்களை நம்பவதில் புத்திகாலித்தனமாக இருப்பதுடன், இயலக்கூடியளவுக்கு நிகழ்வுகள் பற்றிய மிகச்சரியான விளக்கத்தைப்பெறவும் முயற்சிக்கிறார்கள்.

அரசியல் செயற்பாடுகளில் நிச்சயமான சில விளைவுகளையும் தொடர்புச் சாதனங்கள் ஏற்படுத்தலாம். அவை பொதுசன் அபிப்பிராயத்தைத் தூண்டிவிடலாம். ஏனைய வேலைகள் யாவற்றையும் தவிர்த்து, ஒரு விவகாரத்தில் அரசாங்கத்துக்கு பாதுகாப்பு வழங்கலாம். மற்றும் தனிப்பட்ட இரகசியங்களிலும் தலையிடலாம். குற்றங்களினாலும், இயற்கை அளர்த்தவுக்களினாலும் அல்லது ஏனைய துன்பங்களினாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தமது துன்பங்கள் பத்திரிகைகளில் விபரிக்கப்படுவதையும் பரிசீலனை செய்யப்படுவதையும் காணலாம். ஆனால் அரசியல் வாதியின் வாழ்க்கை பற்றிய விபரம் பத்திரிகையில் இல்லை. அவை பத்திரிகைகளின் வேலைகளுமன்று.

பொதுசன் தொடர்புச் சாதனங்களின் நன்மைகள் வழக்கமாக பொதுசன் கொள்கை பற்றிய துறையில் முக்கியத்துவம் பெறுவதைக் காணலாம். தவறான செய்களை வெளிப்படுத்தல், பொதுமக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரதான விவகாரங்களை அறிவித்தல் மற்றும் பொதுக்கள் அறியாமல் பாதுகாக்க வேண்டிய தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சேவையாளர்களின் புதியதகவல்கள் போன்றவற்றை வெளிப்படுத்துவதிலும் தொடர்புசாதனங்கள் முக்கிய பங்கேற்கின்றன. அதிகாரம் என்பது இயற்கையாகவே கவர்க்கிற மானானது. சில சமயங்களில் ஊழல் நிறைந்ததுமாகும். எனவே அரசியல் வாதிகள்

தமது அதிகாரங்களைத் துஷ்டிப்பிரயோகம் செய்யாமல் தடுப்பது சுதந்திரமாக இயங்கும் தொடர்பு சாதனங்களின் முக்கிய பொறுப்பாகும். இவை வாக்காளரினால் சுமத்தப்பட்டிருக்கின்றன. தொடர்புச் சாதனங்கள் கவனமீனமாக அல்லது பொறுப்பற்ற விதத்தில் செயல்படும் போது வாதங்கள் தோன்றுகின்றன. மற்றும் உண்மைகளைச் சரியாக அறியாமல் விவகாரங்களை வெளிப்படுத்துவதனாலும் இவை தோன்றுகின்றன. அல்லது தொடர்புச் சாதனங்கள் தேர்தலுக்கு முன்பதாக சரியான ஒரு விடயத்தைப் பிரசுரித்தால் ஒரு கட்சியை அது எதிர்மறையாகப் பாதிக்கிறது. (செக்கோசெலவாக்கி யாவில், அதனுடைய முதலாவது சுதந்திரமான தேர்தலுக்கு மூன்று நாட்களுக்கு முன் இவ்வாரான ஒரு பிரச்சினை தோன்றியது. ஒரு அரசியல் கட்சியின் தலைவர் பொலீசுக்குத் தகவல் கொடுப்பவர்போல நடித்தமை கட்சியினுடைய சுந்தரப்பால்களைப் பாதித்தது. ஆயினும் இச்செயல் பின்னர் குறைந்தளவான பாதிப்பையே உண்டாக்கிற்ற என வாக்குத் தரவுகள் எடுத்துக்காட்டின) ஒரு சனநாயகத்தில் எவ்வாறாயினும் பத்திரிகையின் மீது அரசாங்கத்தின் தடைகள் என்பதிலும்பார்க்க சுதந்திரத்திற்கே முன்னுரிமை வழங்கப்படுகிறது. அவைகளில் டி ரொக்கியில்லி எழுதியது போன்று அளவிடமுடியாத நன்மைகளை அனுபவிக்க வேண்டியதன்பொருட்டு பத்திரிகைச் சுதந்திரமானது, அது உண்டாக்கும் தவிர்க்கமுடியாத சில கூடாத அம்சங்களையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டிய அவசியம் உண்டு என உறுதிசெய்கின்றது.

தொடர்பு சாதனம் பற்றிய அரசாங்க ஒழுங்குவிதிகள்

ஒரு சுதந்திரமான பத்திரிகைக்கு, சுதந்திரசுமதாயம் வழங்கும் முக்கிய இடத்தை, ஜக்கிய அமெரிக்க அரசியல் யாப்பு வழங்கும் பாதுகாப்பின் மூலம் பரிசீலனை செய்ய முடியும். அரசியல் யாப்பின் முதலாவது சேர்க்கையானது பேச்சுக் கூதந்திரத்தை அல்லது பத்திரிகையை இணைக்கும் சட்டத்தைக் காங்கிரஸ் இயற்றமுடியாது. ஏதாயினும் தகவல்களைப் பிரசுரித்தல் அல்லது ஒவிபரப்புதலில் இருந்து பத்திரிகைகளை அரசாங்கம் தடுக்கமுடியாது. அன்றேல் பிரசுரிக்கப்பட்டபின்னர் தண்டனைகளையும் விதிக்கமுடியாது. அவ்வாறே பிரசுரிக்கப்பட்ட செய்திகள் அரசாங்க இரகசியங்களை உள்ளடக்கியவையாகவும் இருக்கலாம். ஒரு சில விதிவிலக்கான அம்சங்களும் உண்டு. நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் குற்றவியல் வழக்குச் சம்பந்தமான விபரங்களை வெளியிடுவதற்கு நீதிபதிகள் பத்திரிகைகளுக்குத் தடைவிதிக்கலாம். உதாரணமாக, பூதர்கள் வெளியிலிருந்துவரும் செய்திகளால் தகாத முறையில் தூண்டப்படக்கூடாது என்பதை உறுதி செய்யவே இவ்வாறு செய்யப்படுகிறது. வாணொலியும் தொலைக்காட்சியும் தவறான சிந்தனையைத் தூண்டக்கூடிய மொழியை அல்லது நிகழ்கியை ஒவிபரப்பக்கூடாது. புதின்தாள்கள், அல்லது ஒவிபரப்பு நிலையங்கள் போன்றவற்றி விருந்து ஊறுவிளைவிப்பனவற்றைச் சேகரிக்க துன்பப்பட்டவர்களுக்குச் சாத்தியக்கூறுகள் உள்ளன. இவை தனிப்பட்டவர்களிடத்தில் நேர்மையீனங்களை உருவாக்கும். ஆயினும் இவ்வாரானவை குறிப்பான சில குழுநிலைகளிலேயே உண்டாகின்றன.

ஏனைய நாடுகள், தமது தொடர்புச் சாதனங்கள் மீது இருக்கமான கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கின்றன. பிரித்தானியப் பத்திரிகைகள் அதனுடைய பொதுக்கட்டத்தின் மூலமும் பாராளுமன்றக் கட்சிகளின் மூலமும் கூடிய பாதுகாப்பை அனுபவிக்கின்றனவாயிட

னும் பிரித்தானியாவும் தனிப்பட்டவர்கள் அரசாங்க இரகசியங்களை வெளியிடுத் தைக் கட்டுப்படுத்த உத்தியோக பூர்வமான இரகசியக் கட்டங்களை வைத்திருக்கின்றது. அச்சடிக்கப்பட்ட விபரங்களைப் பொதுமக்கள் பெற்றுக்கொள்ள இது இலகுவாக உள்ளது. பிரான்சில், ஒரு செய்தித்தான் ஆசிரியர் அந்நாட்டு சனாதிபதியைப்பற்றி விமர்சித்து ஒரு கட்டுரையை எழுதியமைக்காக அபராதம் விதிக்கப்பட்டார். அத்துடன் 1970 கள் வரை பொதுமக்கள் அமைதியைக் குலைக்கும் எந்தவொரு சலவைப்படத் தையும் தடைசெய்யும் அதிகாரம் அரசாங்கத்துக்கு இருந்தது. பல ஜூரோப்பிய நாடுகளில் தேர்தல் சம்பந்தமான ஒழுங்கு விதிகளுக்குக் கட்டுப்பட வேண்டிய நிலைமை ஒவிபரப்புச் சாதனங்களுக்கு உண்டு. இவ்வாரான நிலையங்கள் அதிகளவான நேரத்தை அபேடச்சர்களுக்கு வழங்கவேண்டும். பிரசாரத்தின் போது சில வேளைகளில் பிரசார விளம்பரங்கள் செய்யப்படுவதுமில்லை.

பல சனநாயக நாடுகளிலே செய்தித்தாள்கள் பெரும்பாலும் தனியாருக்குக் கொந்தமாக இருந்தபோதிலும் ஜக்கிய அமெரிக்காவுக்கு வெளியே வாணொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி நிலையங்கள் அரசுக்குக் கொந்தமானவையாக இருக்கின்றன. இவற்றின் மீதான அரசாங்கக் கட்டுப்பாடு நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடும். பிரித்தானிய ஒவிபரப்புக்கூட்டுத் தாபனமாக இருந்தாலும், அதனுடைய நிர்வாகத்தின் மீதும் ஆசிரியத் தலையங்கம் பற்றிய கொள்கையிலும் பூரண கட்டுப்பாட்டைச் செலுத்துகின்றன. இதற்கு மாறாக பிரான்ச் நாட்டுத் தொலைக்காட்சிச் சேவை, அந்நாட்டின் கல்வியமைக்கின் ஒரு பகுதியாக உத்தியோக பூர்வமாக இயங்குகின்றது. அத்துடன் ஆசிரியத்தலையங்கம் பற்றிய கொள்கையில் அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டுக்கு அதிகம் உட்படுகிறது. பிரான்ச் நாட்டு முன்மாதிரி ஒரு புறநடையானது. ஆயினும் மேற்கு ஜூரோப்பாவிலும் ஜப்பானிலும் இயங்கும் அரசாங்க வாணொலி ஒவிபரப்புகள் பிரித்தானிய முன்மாதிரியைப் பின்பற்றுகின்றன.

அரசியற் செயற்பாட்டில் தொடர்புச்சாதனங்களின் பங்கு

தற்கால சனநாயக அமைப்புகளில் அரசியலில் தொடர்புச்சாதனங்கள் ஒரு பிரதான பங்கினை வகித்து வந்துள்ளன. எட்மன் பேர்க் பின்வருமாறு சற்று மிகைப்படக் கூறி ணார். பாராளுமன்றத்தில் மூன்று குழுவினர் (பிரபுக்கள், மதகுருமார், பொதுமக்கள்) அமர்ந்துள்ளனர். இவர்களைவிட முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நான்காவது குழுவைன்று, பத்திரிகையாளர் குழு பார்வையாளர் பகுதியில் அமர்ந்துள்ளது.

பத்திரிகைகள் தம்மை எவ்வாறு நோக்குகின்றன என்பதில் அரசியல் வாதிகள் கூடிய கவனத்தைச் செலுத்துகின்றனர். தமது கருத்துக்களைப் பத்திரிகையினாக மக்களுக்குத் தெரிவிக்கின்றனர். தொடர்புச் சாதனங்களினுடாகத் தமக்குச் சாதகமான பிரதிமையை மக்கள் மத்தியில் வளர்க்க முயல்கின்றனர்.

அரசியலில் தொலைக்காட்சி கூடிய செல்வாக்கைச் செலுத்திவருகிறது. பெரும்பாலான வர்கள் இதனுடாகவே செய்திகளை அறிகின்றனர். தொலைக்காட்சியில் படங்களை கருத்துரையும் வழங்கப்படுகிறது. படங்கள் மிக்கிறப்புற அமையுமிடத்துக் குறிப்

பிட்ட விடயம் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுவிடும். தொலைக்காட்சிக்கெய்தியின் மற் றொரூ முக்கிய இயல்பு அதன் நேரம் வரையறுக்கப்பட்டிருப்பதாகும். பொதுவாக ஒரு நாளைக்கு முப்பது நிமிடங்களுக்குச் செய்தி காட்டப்படுகிறது. ஒவ்வொரு செய்தித்து ஜூக்கும் இரண்டு அல்லது மூன்று நிமிடங்கள் நீடிக்கின்றது. இதனால் ஒரு விடயம் முழுமையாக விளக்கப்படுவதில்லை. சில வேளைகளில் அவ்விடயம் எளிமைப்படுத் தப்படுகிறது. ஆயினும் தொலைக்காட்சி விரைவாகவும், உடனடியாகவும், தெளிவாக வும் செய்திகளை வழங்குகிறது. இதனால் பொதுமக்கள் உடனுக்குடன் செய்திகளைப் பெறமுடிகிறது.

தொடர்புச்சாதனங்கள் வேறுவழிகளிலும் அரசியலைப் பாதிக்கின்றன. அவை வெளி பிட விரும்பும் செய்திகள் தொடர்பாகச் சுதந்திரமாக முடிவுசெய்கின்றன. செய்தி ஆசிரியர்கள் நாளாந்தம் பெருந்தொகையான செய்திகளைப் பெறுகின்றனர். அடுத்த நாள் அவற்றில் எக்செய்திகள் பிரசுரிக்கப்படல் வேண்டும், ஒவ்வரப்படிப்படல் வேண்டும் என அவர்களே தீர்மானிப்பார். இவ்வாசிரியர்கள் மக்கள் எதனை வாசிக்க விரும்புகின்றனர், பார்க்க விரும்புகின்றனர், எதனை முக்கிய செய்தியாகக் கருதுகின்றனர், எவ்வகையான செய்திகள் பத்திரிகைகளின் விற்பனையைக்கூட்டும் என்பதைக் கொண்டு இத்தீர்மானங்களை மேற்கொள்வார். இவ்வாறான தீர்மானங்களின் அடிப்படையில் மக்கள் பல்வேறு விடயங்கள் பற்றி அறிகின்றனர். இவ்விடயங்களே அரசியல் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

ஆசிரியர்கள் மேற்கொள்ளும் இத்தீர்மானங்கள் காரணமாக தொடர்புச்சாதனங்கள் விமர்சிக்கப்படுகின்றன. சில வேளைகளில் பத்திரிகைகள் மிகவிரிவான முறையில் பிரச்சினைகளை நுனுக்கமாகக் கவனிக்க முற்படலாம். அத்துடன் இரகசியமான வற்றை வெளியிடவும் முற்படலாம். ஜக்கிய அமெரிக்காவின் அரசியல் வாதிகளின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை பொதுமக்களுக்குத் தேவையான முக்கிய தகவல் எனக் கருதப்படுகிறது. தொடர்புச்சாதனங்கள் சில வேளைகளில் இராணுவ இரகசியமங்களை வெளியிடுகின்றன. தேசிய பாதுகாப்புக்குப் பாதகமான முறையில் இரகசியமான அரசாங்கக் கவனத்தையாடல் விராங்களை வெளியிடுகின்றன. ஆயினும் ஜக்கிய அமெரிக்காவின் அரசியல்யாப்பு தனியாளின் சுதந்திரத்துக்கும் தேசிய பாதுகாப்புக்குமிடையில் ஒரு வகையான சமநிலையை ஏற்படுத்த முயலுகின்றது. பொதுவாக அரசியல் ஈடுபாடுள்ள மக்கள் சுதந்திரமான பத்திரிகையை விரும்புகின்றனர். மக்கள் தகவல்களைப் பெறந்தடையாக அமையும் கட்டுப்பாடுகளை அவர்கள் விரும்புவதில்லை. தோமஸ் ஐபர்ஸன் பின்வருமாறு மிகச்சிறிப்புறக் கூறுகின்றார். பத்திரிகையின்றி ஓர் அரசாங்கம் வேண்டுமா, அரசாங்கமின்றி பத்திரிகைகள் வேண்டுமா என என்னைக்கேட்டால் நான் பின்னைத்தேயே தயக்கமின்றித் தெரிவுசெய்வேன்.

முடிவுரை

கடந்த பல நூற்றாண்டுகளாகச் சனநாயகம் ஒரு சுதநிவாய்ந்த இலட்சியமாக இருந்து வந்துள்ளது. ஆயினும் நடைமுறையில் இவ்விலட்சியம் சிவார எய்தப்பட்டதெனக் கூறுவற்றில்லை. ஒருஷில் நாடுகளே நீண்டகாலமாக சனநாயக அரசியல் இயங்குவதற்

தேவையான அடிப்படை நிறுவன அமைப்புக்களையும் ஏனைய அம்சங்களையும் பேணிவந்துள்ளன. ஆயினும் உலக யுத்தத்தின் பின்னர் சனநாயக நாடுகள் அதிகரித்து விட்டன. அங்கு ஸ்திரநிலைமையும் ஏற்பட்டது. இதனால் மக்களுக்குக் கூடிய சுதந்தி ரத்தையும் நலன்களையும் வழங்க முடிந்தது. இன்று மேலும் பல நாடுகள் சனநாயகமே சிறந்த அரசியல் முறை என்பதை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர்.

சனநாயக சமூகத்தில் அரசியல் என்பது அரசாங்கத்துக்கும் அதன் குடிமக்களுக்கும் இடையிலான கலந்துரையாடலையும் மக்கள் தமக்கிடையிலான கருத்துப்பரிமாற்றத் தையும் கருதுகின்றது. இது ஒரு நியாயமான, நீடித்து நிலவுக்கூடிய அரசாங்கத்தை உருவாக்க முக்கியமானது. அத்துடன் மக்களுடைய ஆதரவையும் அங்கீராத்தையும் இழக்காது நாளாந்தப் பிரச்சினைகள், சம்பவங்கள் என்பவற்றைக் கருத்திற் கொள்ள வும் இது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அரசியல்வாதிகள் தமது கருத்துகளும் சிந்தனைகளும் சரியானவையென வாக்காளர்களை நம்பவைக்க முயற்சிப்பதுடன் வாக்காளரின் விருப்பங்களை அறிந்துகொள்ளவும் விரும்புவார். அதேவேளையில் தனிப்பட்ட பிரச்சினைகளிலும் சங்கங்களின் கலந்துரையாடலிலும் பங்குகொண்டு வழிகாட்டுவார். தமது சார்பில் அரசியல்வாதிகள் சரியாக இயங்குகின்றார்களா என்பது பற்றியும் கவனிப்பார். எந்தச் சுதந்திர சமுதாயத்திலும் குடிமக்களின் ஊக்கத்துடனான பங்கு கொள்ளல் முக்கியமானது. அரிசிஸ்டோடாட்டில் பின்வருமாறு கூறினார் சனநாயக அமைப்பில் சுதந்திரமும், சமத்துவமும் காணப்பட வேண்டுமாயின் சகல மக்களும் கூடிய அளவுக்கு அரசாங்கத்தில் பங்குபெறல் வேண்டும்.

இக்கூற்றில் பல முக்கிய கருத்துக்கள் உண்டு. முக்கியமாக, சனநாயகமே அதிகளவில் சுதநிரத்தையும் சமத்துவத்தையும் வழங்குகின்றது. இவ்வாறான அமைப்பில் தனியாள் தனது வாழ்க்கையைத் தானே கட்டுப்படுத்த முடிகிறது. அவன் தனது சொந்த விருப்பங்களுக்கு ஏற்பக்கெயற்படவும் தனது அபிலாசக்களையும் சனவுகளையும் நிறைவுசெய்யும் வாய்ப்பும் அவனுக்குக் கிடைக்கின்றது. இவ்வாறான சுதந்திரமும் சமத்துவமும் நாட்டினதும் தனியாளினதும் வாழ்க்கையைப் பொறுத்தவரையில் தனியாளில் பல பொறுப்புகளைச் சுமத்துகின்றன. அதாவது நாட்டின் விவகாரங்கள் பற்றியோ, தனியாளின் பிரதித்தீயேக விவகாரங்கள் பற்றியோ தீர்மானிக்கும் வகையில் எந்தத்தனியாளோ அல்லது கட்சியோ அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கில்லை.

அரசு, தனியாளின் சகல தேவைகளையும் நிறைவுசெய்வதில்லை. தனியாள் இவற்றை நாடே நாடே நிறைவு செய்துகொள்ள வேண்டும். அரசாங்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட விடயத்தில் நாடே முன்வந்து இயல்பாக இயங்கும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. எடுத்துக்காட்டாகக் கல்வித்துறை மேம்பாடு அல்லது ஓர் அபாயகரமான வீதிக் கந்தியில் போக்குவரத்துக்கைகளை அரசாங்கம் தானாக ஏற்படுத்தாது. சுயாட்சியைப் பொறுத்தவரையில் மக்களுக்கும் பொறுப்பு உண்டு. குடிமக்களே பொது மற்றும் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையின் நாதாரங்களை உறுதிப்படுத்துவதற்கள். அரசியல் சிறப்புறக்கெயற்படக் குடிமக்களின் முழுமையான பங்குகொள்ளல் தேவை.

சகல குடிமக்களும் ஈடுபடுமிடத்துச் சனநாயக அரசியல் சுற்றுச்சிக்கலானதாக மாறும். ஒரு கருத்தே சரியானது எனக்கொள்ளப்படுவதில்லை. ஓர் இலட்சிய பூர்வமான

அரசியல் ஒழுங்கு என்றகருத்து பொருத்தமற்றது. ஏனெனில் யாவரும் இதனை இலட்சியமாக ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். கற்பனாவாதம் இலட்சியங்களை அடைய முயலுவதிலுள்ள அபாயங்களைப் பொதுவுடைமை அரசியல் நன்கு எடுத்துக்காட்டியுள்ளது.

ஒரு சுதந்திர சமுதாயத்தில் அரசியலுக்கு ஒரு பரிணாம வளர்ச்சியுண்டு. அது தேக்க முற்று நிற்பதில்லை. சமுதாயத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப அரசியலும் தன் னைச் சீராக்கிக் கொள்ளவேண்டும். காலத்துக்காலம் வலிமைப்படுத்தவேண்டும்.அத் துடன் பல்வேறு தாக்குதலில் இருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும். அரசியல் பொதுமக்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்க முயலுகின்றது. குடிமக்களின் வாழ்க்கை நிலைகளை மேம்படுத்த முயலுகிறது. அதேவேளையில் அரசியல் பல்வேறுபட்ட சிந்தனைகள், சித்தாந்தங்கள் என்பவற்றின் வலுவிலும், வேறுபட்ட சுருத் தோட்டங்கள் பற்றிய முறையான கலந்துரையாடவிலும் தங்கியுள்ளது.

* * * * *

~~159~~
~~5/122~~

~~Rs 65/-~~